

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

mercredi

22-02-2006

Après-midi

woensdag

22-02-2006

Namiddag

<i>cdH</i>	<i>centre démocrate Humaniste</i>
<i>CD&V</i>	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
<i>ECOLO</i>	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
<i>FN</i>	<i>Front National</i>
<i>MR</i>	<i>Mouvement réformateur</i>
<i>N-VA</i>	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
<i>PS</i>	<i>Parti socialiste</i>
<i>sp.a-spirit</i>	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
<i>Vlaams Belang</i>	<i>Vlaams Belang</i>
<i>VLD</i>	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	<i>DOC 51 0000/000</i>	<i>Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>	<i>QRVA</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV</i>	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	<i>CRIV</i>	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	<i>CRABV</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions ; les annexes se trouvent dans une brochure séparée (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>	<i>CRIV</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken; de bijlagen zijn in een aparte brochure opgenomen (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN</i>	<i>séance plénière</i>	<i>PLEN</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM</i>	<i>réunion de commission</i>	<i>COM</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT</i>	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	<i>MOT</i>	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de la loi du 2 avril 2003 en matière de protection physique des sites nucléaires" (n° 10090)

Orateurs: **Muriel Gerkens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la troisième révision décennale de la centrale Tihange 1" (n° 10091)

Orateurs: **Muriel Gerkens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le management de l'Agence fédérale de contrôle nucléaire" (n° 10092)

Orateurs: **Muriel Gerkens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'avenir du statut des surveillants ou des gardiens d'espaces publics" (n° 10118)

Orateurs: **André Frédéric, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'intention de la zone de police de Bruxelles-Capitale de remplacer les commissariats de quartier par des bornes vidéo" (n° 10280)

Orateurs: **Dirk Claes, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Jacques Chabot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les appels téléphoniques intempestifs aux services de secours" (n° 10241)

Orateurs: **Jacques Chabot, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Melchior Wathelet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique de sécurisation des télécommunications au sommet de l'État et le rôle que pourrait y jouer le réseau ASTRID" (n° 10235)

Orateurs: **Melchior Wathelet**, président du groupe cdH, **Patrick Dewael**, vice-premier

INHOUD

Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet van 2 april 2003 inzake de fysieke bescherming van nucleaire sites" (nr. 10090)

Sprekers: **Muriel Gerkens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de derde tienjaarlijkse revisie van de centrale Tihange 1" (nr. 10091)

Sprekers: **Muriel Gerkens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het management van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle" (nr. 10092)

Sprekers: **Muriel Gerkens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomst van het statuut van de opzichters of bewakers van openbare plaatsen" (nr. 10118)

Sprekers: **André Frédéric, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het voornemen van de politiezone Brussel-Hoofdstad om de wijkcommissariaten te vervangen door videopalen" (nr. 10280)

Sprekers: **Dirk Claes, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Jacques Chabot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de ongepaste telefoonoproepen naar de hulpdiensten" (nr. 10241)

Sprekers: **Jacques Chabot, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het beveiligingsbeleid inzake de telecommunicatie in de hoogste regionen van de Staat en de rol die het ASTRID-netwerk daarbij zou kunnen spelen" (nr. 10235)

Sprekers: **Melchior Wathelet**, voorzitter van de cdH-fractie, **Patrick Dewael**, vice-eerste

ministre et ministre de l'Intérieur

minister en minister van Binnenlandse Zaken

Interpellations jointes de 15
- Mme Katrien Schryvers au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le rapport final de la commission Paulus concernant la réforme des services d'incendie" (n° 788)

- Mme Nancy Caslo au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le rapport final de la commission Paulus" (n° 803)

Orateurs: **Katrien Schryvers, Nancy Caslo, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, **Willy Cortois**

Motions 27
Question de M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la modernisation des systèmes d'alerte en cas de catastrophe" (n° 10263) 28

Orateurs: **Patrick De Groote, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'octroi de primes au personnel du service de contrôle interne" (n° 10275) 31

Orateurs: **Dirk Claes, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de tâches administratives par du personnel de police opérationnel" (n° 10276) 32

Orateurs: **Dirk Claes, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Willy Cortois au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'ordre du jour et les procès-verbaux des réunions du collège de police dans les zones pluricomunales" (n° 10282) 34

Orateurs: **Willy Cortois, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le statut et la rémunération des militaires mis à la disposition de la police locale" (n° 10283) 35

Orateurs: **Patrick De Groote, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Questions jointes de 36
- Mme Yolande Avontrodt au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les conditions de désignation des chefs de corps" (n° 10295) 36

Samengevoegde interpellaties van 15

- mevrouw Katrien Schryvers tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het eindrapport van de commissie-Paulus betreffende de hervorming van de brandweerdiensten" (nr. 788)

- mevrouw Nancy Caslo tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het eindrapport-Paulus" (nr. 803)

Sprekers: **Katrien Schryvers, Nancy Caslo, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, **Willy Cortois**

Moties 27

Vraag van de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de modernisering van alarmsystemen bij rampen" (nr. 10263) 28

Sprekers: **Patrick De Groote, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het toekennen van premies aan het personeel van de dienst Intern Toezicht" (nr. 10275) 31

Sprekers: **Dirk Claes, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het uitvoeren van administratieve taken door operationeel politiepersoneel" (nr. 10276) 32

Sprekers: **Dirk Claes, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Willy Cortois aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de agenda en notulering van vergaderingen van het politiecollege in meergemeentezones" (nr. 10282) 34

Sprekers: **Willy Cortois, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut en de betaling van militairen bij de lokale politie" (nr. 10283) 35

Sprekers: **Patrick De Groote, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen van 36

- mevrouw Yolande Avontrodt aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwijzingsvoorwaarden van korpschef" (nr. 10295) 36

- Mme Katrien Schryvers au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la possibilité pour les commissaires de police d'accéder au grade de commissaire en chef" (n° 10301)	36	- mevrouw Katrien Schryvers aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de mogelijkheid voor commissarissen van politie om over te gaan tot hoofdcommissaris" (nr. 10301)	36
<i>Orateurs:</i> Yolande Avontroodt, Katrien Schryvers, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur		<i>Sprekers:</i> Yolande Avontroodt, Katrien Schryvers, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la demande d'une carte d'identité et l'absence de vérification si la personne est recherchée" (n° 10300)	39	Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanvraag van een identiteitskaart en het niet nagaan of de aanvrager wordt gezocht" (nr. 10300)	39
<i>Orateurs:</i> Zoé Genot, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur		<i>Sprekers:</i> Zoé Genot, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Questions jointes de	41	Samengevoegde vragen van	41
- Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'action de HOP à Anvers" (n° 10350)	41	- mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de HOP-actie in Antwerpen" (nr. 10350)	41
- M. Koen T'Sijen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la manifestation de HOP à Anvers et le rôle éventuel des CPAS dans la procédure de régularisation" (n° 10416)	42	- de heer Koen T'Sijen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de HOP-manifestatie in Antwerpen en de mogelijke rol van de OCMW's in de regularisatieprocedure" (nr. 10416)	41
<i>Orateurs:</i> Nahima Lanjri, Koen T'Sijen, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur		<i>Sprekers:</i> Nahima Lanjri, Koen T'Sijen, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique en matière d'immigration et le contentieux relatif à l'application de la loi du 15 décembre 1980" (n° 10333)	48	Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het immigratiebeleid en de geschillen over de toepassing van de wet van 15 december 1980" (nr. 10333)	48
<i>Orateurs:</i> Joseph Arens, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur		<i>Sprekers:</i> Joseph Arens, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Questions jointes de	51	Samengevoegde vragen van	51
- M. Benoît Drèze au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la scolarité et la détention d'enfants en centres fermés" (n° 10335)	51	- de heer Benoît Drèze aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het schoolbezoek en de opsluiting van kinderen in gesloten centra" (nr. 10335)	51
- Mme Marie Nagy au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la scolarité des enfants détenus en centres fermés" (n° 10503)	51	- mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het schoolbezoek van de kinderen in gesloten centra" (nr. 10503)	51
<i>Orateurs:</i> Benoît Drèze, Marie Nagy, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur		<i>Sprekers:</i> Benoît Drèze, Marie Nagy, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la nomination des directeurs généraux et des directeurs généraux adjoints de la police fédérale" (n° 10388)	56	Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de directeurs-generaal en de adjunct-directeurs-generaal van de federale politie" (nr. 10388)	56
<i>Orateurs:</i> Dirk Claes, Patrick Dewael , vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur		<i>Sprekers:</i> Dirk Claes, Patrick Dewael , vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	
Question de Mme Greet van Gool au vice-premier	58	Vraag van mevrouw Greet van Gool aan de vice-	58

ministre et ministre de l'Intérieur sur "les écoutes téléphoniques par des personnes affectées d'un handicap visuel" (n° 10464)

Orateurs: **Greet van Gool, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het afluisteren van telefonische gesprekken door mensen met een visuele handicap" (nr. 10464)

Sprekers: **Greet van Gool, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de Mme Marie Nagy au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les escroqueries lors d'achats en ligne" (n° 10418) 59

Orateurs: **Marie Nagy, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Vraag van mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "bedrog bij on line aankopen" (nr. 10418) 59

Sprekers: **Marie Nagy, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'enquête sur les causes et les formes de stress au sein de la police intégrée" (n° 10454) 61

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het onderzoek naar de oorzaken en de verschillende vormen van stress bij de geïntegreerde politie" (nr. 10454) 61

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la reconnaissance en tant que calamités des intempéries des 10 et 11 septembre 2005" (n° 10462) 62

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de erkenning als ramp van de zware regenval op 10 en 11 september 2005" (nr. 10462) 62

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 22 FEVRIER 2006

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 22 FEBRUARI 2006

Namiddag

La séance est ouverte à 14.55 heures par M. André Frédéric, président.

De vergadering wordt geopend om 14.55 uur door de heer André Frédéric, voorzitter.

Le **président**: Monsieur le ministre de l'Emploi, chers collègues, M. Bellot n'étant pas présent et ne s'étant pas fait excuser, sa question n° 9842 est supprimée. Les questions n° 10068 et n° 10274 de M. Deseyn ainsi que la question n° 10231 de M. de Donnea sont reportées.

Monsieur le ministre, nous vous remercions de votre présence et vous prions d'excuser ces collègues censés poser des questions très importantes et n'ayant pas daigné être présents.

En conséquence, nous pouvons poursuivre l'ordre du jour avec les questions adressées au ministre de l'Intérieur.

De **voorzitter**: Vermits de heer Bellot afwezig is en zich niet heeft laten verontschuldigen, vervalt zijn vraag nr. 9 842. De vragen nrs. 10 068 en 10 274 van de heer Deseyn en 10 231 van de heer de Donnea worden uitgesteld.

Mijnheer de minister, namens ons allen dank ik u voor uw aanwezigheid en vraag ik u onze collega's te willen verontschuldigen die geacht werden erg gewichtige vragen te stellen, maar zich evenwel niet verwaardigd hebben hier aanwezig te zijn.

We openen de vergadering met de vragen die aan de heer Dewael, minister van Binnenlandse Zaken, zijn gericht.

01 Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de la loi du 2 avril 2003 en matière de protection physique des sites nucléaires" (n° 10090)

01 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoering van de wet van 2 april 2003 inzake de fysieke bescherming van nucleaire sites" (nr. 10090)

01.01 Muriel Gerkens (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le ministre, le directeur général de l'Agence fédérale de contrôle nucléaire a déclaré dans le journal "Le Soir" du 30 décembre 2005 qu'il avait transmis des projets d'arrêtés royaux en matière de protection physique des sites nucléaires au ministre de l'Intérieur, ceci en exécution de la loi du 2 avril 2003 modifiant la loi sur l'Agence.

J'aurais voulu savoir si les projets d'arrêtés qu'il a transmis concernent tous les aspects de la loi 2003. Quel est maintenant l'état des lieux de ce dossier? Qu'en est-il du timing pour l'exécution complète de cette loi en matière de protection physique des sites nucléaires?

01.01 Muriel Gerkens (ECOLO): De ontwerpen van koninklijk besluit inzake externe beveiliging van de nucleaire sites zouden u zijn overgemaakt door het Agentschap, zoals de wet van 2 april 2003 op het Agentschap voorschrijft.

Gaat het om alle teksten waarin de wet van 2003 voorziet? Wat is de stand van zaken in dit dossier? Wat is de timing voor de

volledige uitvoering van de wet?

01.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, l'Agence fédérale de contrôle nucléaire m'a effectivement communiqué, dans le courant du dernier trimestre 2005, trois projets d'arrêtés royaux. Ces projets devraient constituer le cadre réglementaire de base en matière de protection physique des matières et installations nucléaires.

Ces textes visent respectivement:

- la catégorisation des matières et leur classification, la définition des ondes classifiées et des installations, ainsi que la classification des transports nucléaires;
- la classification des documents relatifs aux matières, installations et transports nucléaires;
- la détermination des niveaux de protection physique applicables aux matières, installations et transports nucléaires, et des systèmes de protection physique correspondants.

La loi du 2 avril 2003 prévoit que le Roi arrête les mesures de protection physique qui doivent être prises en vue de protéger les technologies nucléaires développées par les institutions nucléaires belges. La conception de cet arrêté spécifique pourra être poursuivie lorsque le cadre réglementaire de base que j'ai évoqué aura été adopté.

Le timing pour l'adoption de ces trois premiers arrêtés royaux dépend en premier lieu d'une modification de la loi relative à l'Agence. L'avant-projet de loi qui m'a été transmis par l'Agence fin 2005 doit permettre qu'une attestation de sécurité donne accès à des zones, matières, transports et documents classifiés en vertu des projets d'arrêtés royaux relatifs à la protection physique. Le délai de délivrance d'une habilitation de sécurité, à savoir environ un an, est parfois incompatible avec les contraintes de la gestion d'une installation de ce type.

Cela vise, par exemple, l'accès de personnes appartenant à des firmes extérieures pour des raisons de réparation ou de maintenance. Il est évident que des mesures compensatoires conférant un niveau équivalent de protection devront être prises en vertu des mêmes projets d'arrêtés royaux.

01.03 Muriel Gerken (ECOLO): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette information. Il est vrai que, lors d'une précédente question, vous aviez déjà abordé la nécessité de modifier les choses concernant l'attestation de sécurité pour l'accès aux sites.

Disposez-vous d'un planning plus précis?

01.04 Patrick Dewael, ministre: Non. C'est en cours.

01.05 Muriel Gerken (ECOLO): Je suivrai le dossier.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

02 Question de Mme Muriel Gerken au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la troisième révision décennale de la centrale Tihange 1" (n° 10091)

01.02 Minister Patrick Dewael: Tijdens het derde trimester van 2005 heeft het Agentschap mij inderdaad drie ontwerpen van koninklijk besluit overgemaakt die de basis zouden moeten vormen voor de externe beveiliging van kernmateriaal en kerninstallaties.

De wet van 2 april 2003 bepaalt dat de Koning de externe beveiligingsmaatregelen vaststelt, wat zal kunnen gebeuren zodra het voormelde wettelijke kader aangenomen is.

De timing voor de goedkeuring van die drie eerste besluiten hangt af van de wijziging van de wet op het Agentschap voor wat betreft de uitreiking van veiligheidsattesten binnen een termijn die verenigbaar is met het beheer van de betrokken sites.

02 Vraag van mevrouw Muriel Gerken aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de derde tienjaarlijkse revisie van de centrale Tihange 1" (nr. 10091)

02.01 Muriel Gerken (ECOLO): Monsieur le ministre, cette question fait également référence à une question que j'avais déjà posée, il y a plusieurs mois. A l'époque, vous m'aviez répondu que vous attendiez les avis et propositions de l'Agence.

Aujourd'hui, je vous interroge à nouveau sur la troisième révision décennale de la centrale de Tihange qui a eu lieu en 2005. Le premier résultat d'une telle révision aboutit à la rédaction d'un rapport de synthèse transmis ensuite à l'Agence fédérale de contrôle nucléaire. A la suite de ce rapport, une série d'études devront être réalisées et des travaux visant à améliorer la sécurité doivent avoir lieu ou ont eu lieu.

La quatrième révision décennale, quant à elle, devrait avoir lieu en 2015. Or, 2015 est l'année normalement prévue pour la fermeture de Tihange 1. Dès lors, ne faudrait-il pas prévoir une révision supplémentaire, par exemple en 2010 ou en 2011? Le cas échéant, il faut pouvoir l'anticiper car l'organisation de celle-ci nécessite beaucoup de temps.

Monsieur le ministre, à quel moment le rapport de synthèse, rédigé par l'exploitant et AVN, a-t-il été transmis à l'Agence fédérale de contrôle nucléaire? Pouvez-vous me donner la synthèse et les résultats de cette révision?

Quelles sont, le cas échéant, les conclusions et les recommandations du rapport en matière de la problématique de l'amiante?

Quelles études et quels travaux doivent-ils être réalisés à la suite de ces révisions? Dans quels délais? Cette révision nécessite-t-elle une adaptation des arrêtés d'autorisation? Enfin, quel est votre avis sur la nécessité d'une révision supplémentaire vers 2010?

02.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, madame Gerken, l'exploitant est obligé d'effectuer une révision globale de sécurité tous les dix ans. Le procédé des révisions décennales a pour objectif d'aborder la problématique du vieillissement des installations. Il s'agit d'une révision générale de la sûreté complémentaire aux révisions annuelles et aux activités d'entretien permanent.

L'objectif est triple:

- démontrer que le niveau de sûreté de l'installation est au moins égal à celui lors de sa conception;
- analyser la situation actuelle de l'installation et évaluer, d'un point de vue de la sûreté, son exploitation pour les dix années à venir;
- justifier le niveau de sûreté actuel de l'installation.

Une révision décennale est un processus continu qui s'étend sur plusieurs années.

J'en viens maintenant à la réponse aux questions précises qui me sont posées.

Comme prévu dans l'autorisation d'exploitation de la centrale

02.01 Muriel Gerken (ECOLO): De derde tienjaarlijkse revisie van de centrale Tihange 1 vond plaats in 2005. Een vierde tienjaarlijkse revisie komt er niet, aangezien die in 2015 zou gebeuren, het jaar waarin Tihange 1 dichtgaat.

Wanneer werd het door de uitbater en AVN opgestelde syntheseverslag aan het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle overgezonden? Kan u een samenvatting geven van de revisie en de besluiten ervan?

Welke besluiten en aanbevelingen omvat het verslag met betrekking tot de asbestproblematiek?

Welke studies zijn nodig en welke werken moeten worden uitgevoerd als gevolg van die revisies? Binnen welke termijn? Maakt die herziening een aanpassing van de vergunningsbesluiten noodzakelijk?

Is volgens de minister rond 2010 een bijkomende revisie nodig?

02.02 Minister Patrick Dewael: Electrabel en AVN hebben aan het Agentschap in juli 2005 een gezamenlijk syntheseverslag bezorgd.

Op dit ogenblik bekijkt het Agentschap de verslagen van de tienjaarlijkse revisies. Er worden ook besprekingen gevoerd over het tijdschema van de werken in verband met de derde revisie van Tihange 1 maar ook van die in verband met de tweede revisie van Tihange 3. De derde revisie van Doel 1 en 2 alsook de tweede revisie van Doel 4 worden nu onderzocht. Bij die verschillende revisies rijzen gelijksoortige problemen en hieruit wil het Agentschap

nucléaire de Tihange 1, Electrabel et AVN ont transmis à l'Agence un rapport conjoint de synthèse en juillet 2005.

L'Agence étudie momentanément les rapports des révisions décennales. Des discussions ont également lieu avec l'exploitant Electrabel, son bureau d'études et l'organisme agréé AVN au sujet des rapports et des plannings des travaux. Cela ne concerne pas uniquement la troisième révision décennale de Tihange I, mais également la seconde révision décennale de Tihange III.

En ce qui concerne le site de Doel, la troisième révision décennale de Doel I et II et la seconde révision décennale de Doel IV sont actuellement à l'étude à l'Agence.

Plusieurs préoccupations sont communes et sont traitées en commun pour toutes ces centrales. L'Agence souhaite terminer l'ensemble de ces examens et discussions avant de tirer les conclusions de toutes ces révisions décennales.

La problématique de l'amiante est traitée en dehors du cadre de la révision décennale. En ce qui concerne le site de Tihange, un programme de remplacement de l'amiante est prévu afin d'éliminer systématiquement du site les équipements qui en contiennent. Entre-temps, tous les équipements contenant de l'amiante ont été supprimés du magasin. Dans les installations où il y a encore de l'amiante, celui-ci ne présente aucun danger car il se trouve confiné.

L'Agence fédérale de contrôle nucléaire ne dispose pas, en ce moment, d'éléments démontrant la nécessité d'une révision supplémentaire vers 2010. Suivant les conditions d'exploitation de l'autorisation de la centrale, de telles études peuvent être à tout moment entreprises à la demande de l'autorité compétente.

02.03 Muriel Gerken (ECOLO): Monsieur le ministre, en ce qui concerne les processus et les discussions en cours, je suis d'accord. Ce qui est étonnant, c'est qu'il n'y a jamais moyen d'obtenir des dates précises comme, par exemple, la date de transmission du rapport, le timing, la durée, etc.

Certes, on peut décider à tout moment d'organiser une révision décennale. Toutefois, vu le temps nécessaire à la mise en place des mécanismes et des processus ainsi qu'à l'élaboration des rapports et des évaluations, il est évident qu'il ne faut pas tarder à prendre une décision. La longueur des processus et la complexité des choses imposent que l'on se pose assez rapidement la question de savoir s'il s'avère nécessaire d'organiser une révision décennale avant 2015, que ce soit en 2010, 2011 ou 2012, je n'ai pas de religion.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le **président**: La question n° 10134 de M. Philippe De Coene a été retirée, probablement en raison de la création du groupe de travail. Mme Gerken a maintenu la sienne.

03 Question de Mme Muriel Gerken au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le management de l'Agence fédérale de contrôle nucléaire" (n° 10092)

03 Vraag van mevrouw Muriel Gerken aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse

algemene conclusies trekken.

De asbestproblematiek wordt buiten dat kader behandeld. In Tihange bestaat een programma dat voorziet in de verwijdering van alle uitrusting die asbest bevat. De uitrusting die zich in het magazijn bevond, werd verwijderd en het nog in de installaties aanwezige asbest werd geïsoleerd.

Het lijkt nu niet nodig in een bijkomende revisie omstreeks 2010 te voorzien. Indien nodig kan de bevoegde overheid echter op elk moment een dergelijk onderzoek vragen.

02.03 Muriel Gerken (ECOLO): Ik stel met verbazing vast dat het nooit mogelijk is de transmissiedata, de tijdschema's, enz. te kennen.

Anderzijds ben ik het ermee eens dat er op elk moment kan beslist worden tot een revisie over te gaan maar gelet op het feit dat zo'n revisie tijdrovend is, moet niet te lang gewacht worden alvorens te beslissen of een revisie tegen 2015 al dan niet noodzakelijk is.

Zaken over "het management van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle" (nr. 10092)

03.01 Muriel Gerkens (ECOLO): Je peux même actualiser ma question. En effet, il y a eu des communiqués de presse de la part de l'Agence et de la présidence de l'Agence portant sur ce qui s'est passé. Mes questions avaient trait à la mise en place des adaptations et des améliorations dans l'organisation et la gestion de l'Agence résultant de l'audit réalisé. Au sujet du remplacement du directeur de l'Agence fédérale, notamment, j'ai vu qu'un arrêté était passé entre-temps et que le remplacement aurait lieu le 16 mai. Pourquoi le 16 mai plutôt que maintenant? En effet, les communiqués émanant de l'Agence montrent que l'ambiance n'est pas au beau fixe et que des problèmes subsistent dans la gestion de cet organisme. Où en est-on dans le remplacement des deux directeurs?

Une autre de mes questions porte sur les cadres linguistiques de l'ONDRAF qui ont été publiés le 23 janvier. L'Agence n'a pas donné suite à une décision du gouvernement en septembre 2002 concernant l'approbation des cadres linguistiques. Où en est cette procédure? Il va falloir nommer à nouveau des personnes et l'absence de cadre linguistique peut créer des problèmes dans la nomination de deux directeurs. En effet, un candidat non retenu pourrait facilement faire suspendre par le Conseil d'État la nomination d'un directeur, notamment pour cause d'absence de cadre linguistique. Vu les échéances, je me disais qu'il était intéressant de poser cette question avant l'entrée en vigueur de ce groupe de travail.

03.02 Patrick Dewael, ministre: Tout d'abord, monsieur le président, le directeur général a mis son mandat à la disposition du gouvernement. Le Conseil des ministres du vendredi 27 janvier 2006 a acté sa démission et a aussitôt adopté un arrêté royal acceptant la démission de M. Samain à partir du 16 mai 2006.

Deuxièmement, le directeur du département "finances et administration" de l'Agence a été remplacé par un directeur financier ad interim. Le directeur du département "réglementation et autorisations" a été prié de démissionner comme membre de la direction afin de pouvoir assumer une fonction d'expert. Cette personne a, par principe, consenti à accepter cette proposition. Il revient au nouveau directeur général de remplir davantage les modalités pratiques. Pour le moment la personne en question reste en fonction comme membre de la direction afin de garantir la continuité.

Troisièmement, le conseil d'administration a approuvé, le 15 décembre 2005, le cadre linguistique de l'Agence.

L'étape suivante est la consultation de la Commission permanente de contrôle linguistique, conformément aux prescriptions des lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966.

03.03 Muriel Gerkens (ECOLO): Si je vous ai bien compris, le cadre linguistique est d'application. Nous ne devons donc pas craindre de problème, notamment à l'occasion de la nomination.

03.04 Patrick Dewael, ministre: (...)

03.01 Muriel Gerkens (ECOLO): Waarom wordt de directeur-generaal van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle pas op 16 mei vervangen en niet onmiddellijk?

Hoever staat het met de vervanging van de twee directeurs die in de audit met de vinger werden gewezen?

Hoever staat het met de invoering van de taalkaders bij de NIRAS die op 23 januari in het *Staatsblad* werden bekendgemaakt? Zolang er geen kader is, kan er bij de benoeming van de nieuwe directeurs beroep worden aangetekend bij de Raad van State.

03.02 Minister Patrick Dewael: De ministerraad heeft een koninklijk besluit goedgekeurd waarin het ontslag van de heer Samain met ingang van 16 mei wordt aangenomen.

De directeur van het departement Financiën en Administratie werd vervangen door een financieel directeur. De directeur van het departement Regelgeving en Vergunningen werd verzocht ontslag te nemen als bestuurslid, maar blijft voorlopig op post om de continuïteit te verzekeren.

Het taalkader van het Agentschap werd goedgekeurd door de raad van bestuur op 15 december 2005. De Vaste Commissie voor Taaltoezicht moet nog worden geraadpleegd.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*Voorzitter: Dirk Claes.
Président: Dirk Claes.*

04 Question de M. André Frédéric au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'avenir du statut des surveillants ou des gardiens d'espaces publics" (n° 10118)

04 Vraag van de heer André Frédéric aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de toekomst van het statuut van de opzichters of bewakers van openbare plaatsen" (nr. 10118)

04.01 André Frédéric (PS): Monsieur le ministre, récemment, ma collègue Colette Burgeon vous interrogeait sur l'extension des missions des agents de prévention et de sécurité (APS) au contrôle du stationnement. En effet, le directeur du Secrétariat à la Politique de Prévention avait refusé l'autorisation du SPF Intérieur, demandée par plusieurs communes, d'inscrire dans les missions autorisées des APS le contrôle des véhicules en stationnement au motif que cette tâche ne s'inscrivait pas dans une approche préventive.

Vous aviez confirmé la décision de votre administration, ce qui me permet de vous poser la question plus globale du statut des missions et des prérogatives des surveillants ou des gardiens d'espaces publics engagés par les villes et les communes de notre pays. Le Comité P y a consacré une partie de son rapport 2005.

L'analyse des situations concrètes sur le terrain établissait que ces personnes exerçaient quatre types de missions.

1. Une mission de prévention: rôle de proximité, relais de la population, médiation de quartier, etc.
2. Une mission de sécurité: présence dissuasive sur le terrain, assistance à la police, constatation des incivilités.
3. Une mission d'assistance: conseil aux victimes, relais vers les services d'urgence.
4. Certaines tâches spécifiques en fonction de la situation locale.

Les cas évoqués par le Comité P sont assez exemplatifs de la variété des situations quant au statut, à la formation, à l'uniforme et également en ce qui concerne l'autorité responsable. Certains travaillent en effet au sein d'un service communal, d'autres travaillent dans une ASBL communale et certains autres sont placés sous la responsabilité directe ou indirecte des chefs de zones de police ou d'un service de la police. Cela pose la question des liens et des concertations entre les services de police et ces surveillants et gardiens publics et, corollairement, celle de leurs prérogatives et de leurs responsabilités.

Monsieur le ministre, il semble que vous souhaiteriez à l'avenir modifier le statut ALE (agence locale pour l'emploi) de certains de ces gardiens ou surveillants pour passer à un statut communal tombant sous le plan Activa. En outre, lors des débats budgétaires, vous nous annoncez une réflexion d'ensemble sur les contrats de sécurité.

Ces initiatives induiraient-elles aussi une réflexion sur la réforme du statut, des missions et des prérogatives des gardiens et des surveillants publics?

Pouvez-vous nous donner une évaluation quantitative et qualitative

04.01 André Frédéric (PS): Zoals het Comité P heeft vastgesteld, staan de toezichthouders en bewakers van openbare ruimten, die meestal zijn aangenomen in het kader van een veiligheidscontract, in voor preventie, veiligheid en bijstand. Daarnaast hebben zij nog bepaalde andere specifieke taken. De statuten, de uniformen, de opleidingen en de verantwoordelijke overheden variëren sterk, waardoor het samenwerkingsverband tussen de politiediensten en die toezichthouders problematisch is.

Zal de bedoeling die u hebt aangekondigd om het PWA-statuut van die toezichthouders te wijzigen en hen het statuut van gemeentepersoneel volgens het Activaplan te geven ook leiden tot een gedachtewisseling over hun statuut, hun taken en hun prerogatieven?

Kunt u ons een kwalitatieve en kwantitatieve beoordeling van de openbare toezichthouders geven?

Werd naar aanleiding van de evaluatie van de veiligheidscontracten tot een kwalitatieve evaluatie van die toezichthouders overgegaan? Welke interactie met privé-bewaking kan eventueel worden overwogen?

des gardiens et surveillants publics: leur nombre, leurs missions, leurs tâches, les règles de fonctionnement, leurs autorités responsables, leurs liens avec la police et avec les zones de police et les autres services communaux?

L'évaluation des contrats de sécurité a-t-elle aussi permis une évaluation qualitative des ces gardiens et surveillants publics?

Enfin, quelles sont les interactions que nous pourrions envisager avec le secteur du gardiennage privé?

04.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, plusieurs dispositifs et statuts différents, subsidiés tant par le pouvoir fédéral que régional, coexistent dans le domaine de la prévention et de la sécurité en dehors des secteurs policier et du gardiennage privé.

Le citoyen est confronté à cette diversité de surveillants. Le danger existe que la population octroie à un surveillant certaines compétences qui, en réalité, ne sont pas de son ressort.

Pour cette raison, toutes ces différentes fonctions devraient être uniformisées. Premièrement, le statut de tous les surveillants doit être réglé de manière légale. La personne exécutant une tâche spécifique dans de telles conditions devrait être visée par un cadre légal spécifique. De plus, elle devrait satisfaire aux mêmes exigences (formation, screening). Deuxièmement, en fonction du vêtement de travail porté, le citoyen doit directement pouvoir reconnaître le type de surveillant.

Sur la base des résultats d'une recherche scientifique, j'ai chargé mon administration de préparer un projet d'uniformisation de ces nouvelles fonctions et de créer un cadre réglementaire plus clair.

Le dispositif le plus important, développé dans le cadre des contrats de sécurité et de prévention, est évidemment celui des agents de prévention et de sécurité qui devrait compter près de 1.500 agents. Actuellement, 1.044 APS sont en fonction. En effet, le lancement de ce contingent dans la plupart des communes est en cours depuis fin 2005 et la conversion des agents ALE en Activa au sein des contrats de sécurité se poursuit.

En ce qui concerne la remarque relative au statut des APS, je signale que ce n'est pas le ministre de l'Intérieur qui fixe le statut de ces agents mais bien le ministre de l'Emploi. Les APS peuvent travailler sous le statut ALE et le statut Activa. Toutefois, depuis le 1er janvier 2003, les APS ne peuvent plus être remplacés ou recrutés que par des Activa. Le statut ALE est, par conséquent, un régime en voie d'extinction.

Les APS sont engagés pour l'exécution d'un certain nombre de tâches visant à soutenir la politique locale de prévention. Ils améliorent, par leur présence rassurante sur le terrain, la qualité de vie dans les quartiers. Les APS Activa ne peuvent exécuter d'autres tâches que celles prévues dans l'arrêté royal du 19 mars 2003. Par exemple, la présence et la surveillance à la sortie des écoles, dans les complexes de logements sociaux, des parkings publics et aux alentours des transports publics. Ils peuvent aussi constater, dans un

04.02 Minister Patrick Dewael: Door de grote verscheidenheid van stelsels en statuten is het mogelijk dat de burger de opzichter een bevoegdheid toekent die deze niet heeft. Hun statuten en werkkledij moeten dus worden geüniformiseerd. Ik heb mijn administratie gelast een ontwerp in die zin voor te bereiden.

Het belangrijkste stelsel is dat van de stadswachten, dat ongeveer 1 500 manschappen zal tellen; 1 044 ervan zijn in actieve dienst, waarvan 549 in het PWA-stelsel en 495 in het Activa-stelsel. Voor het statuut van de stadswachten is de minister van Werk bevoegd. De omvorming van de PWA-statuten in Activa-statuten is aan de gang. In tegenstelling tot de stadswachten in het Activa-stelsel, die de bij het koninklijk besluit van 19 maart 2003 bepaalde taken mogen vervullen en die als gemeentebambtenaren onder het gemeentereglement vallen, mogen de stadswachten in het PWA-stelsel geen overtredingen vaststellen die het voorwerp van administratieve boetes kunnen uitmaken, en vallen ze noch onder het gemeentereglement, noch onder de bepalingen inzake de privé-bewakingsfirma's.

rapport, les infractions qui peuvent uniquement faire l'objet de sanctions administratives. J'ai déjà donné cette réponse au cours d'une séance précédente.

Les APS qui sont encore actifs sous le statut ALE peuvent encore accomplir les mêmes tâches à l'exception de la constatation d'infractions. Les APS sont des employés contractuels recrutés par les communes et doivent être considérés comme faisant partie du personnel communal. Par conséquent, les APS sous statut Activa sont assujettis à la réglementation communale en vigueur. Ils ne relèvent ni du régime des services communaux de sécurité (police, service d'incendie), ni du régime des services de sécurité privés (firmes de gardiennage).

04.03 André Frédéric (PS): Monsieur le ministre, je partage votre préoccupation d'uniformiser. Sur le terrain, en effet, les gens ne comprennent plus grand-chose: entre ceux qui ont le pouvoir d'injonction, ceux qui ont le pouvoir de dresser procès-verbal et ceux qui n'en ont pas le pouvoir, il y a un problème d'identification de la sécurité publique.

Vous avez dit avoir mis à l'étude un projet d'uniformisation et de cadre réglementaire. Dans quel délai imaginez-vous pouvoir le concrétiser?

Vous avez également précisé que le statut des APS ne relevait pas de vos compétences, mais bien de celles du ministre de l'Emploi. Je dois cependant vous rendre attentif à une préoccupation ressentie par de nombreux responsables communaux. Qui dit uniformisation dit aussi charges nouvelles. Il ne faudrait pas que celles-ci retombent sur le dos des communes qui ont déjà dû digérer une douloureuse réforme des polices.

En ce qui concerne les contrats de sécurité, uniformiser c'est bien, indexer ce serait bien aussi! Je sais que votre réflexion évolue en la matière et je ne doute pas qu'elle aboutira rapidement!

04.04 Patrick Dewael, ministre: Le contrôle budgétaire sera passionnant!

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Voorzitter: André Frédéric.
Président: André Frédéric.*

Le **président:** La question n° 10124 de M. De Crem est reportée. La question n° 10151 de Mme Nagy sera développée en commission de la Défense nationale. La question n° 10161 de M. de Donnea est reportée.

05 Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het voornemen van de politiezone Brussel-Hoofdstad om de wijkcommissariaten te vervangen door videopalen" (nr. 10280)

05 Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'intention de la zone de police de Bruxelles-Capitale de remplacer les commissariats de quartier par des bornes vidéo" (n° 10280)

05.01 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, geachte mijnheer de minister, de politiezone Brussel Hoofdstad-Elsene heeft het

04.03 André Frédéric (PS): Binnen welke termijn zal er een reglementering worden uitgewerkt? Als een en ander wordt geüniformiseerd, dan mag dat niet leiden tot bijkomende lasten voor de gemeenten, die immers al de kosten van de politiehervorming op zich hebben moeten nemen. De uniformisering op zich is een goed initiatief, maar men moet tevens de veiligheidscontracten indexeren.

05.01 Dirk Claes (CD&V): La zone de police de Bruxelles-

voornemen om voortaan twaalf wijkcommissariaten op zaterdagavond en zondag te sluiten en het contact nemen met de politiediensten via videopalmen te laten verlopen.

Volgens de burgemeester van Brussel zou dat de beschikbaarheid van de agenten op straat moeten verhogen.

Mijnheer de minister, bent u het eens met die werkwijze?

De indiening van klachten via een videopaal is niet zo eenvoudig. Er kan bijvoorbeeld moeilijk een handtekening worden gezet. De echtheid van de identiteit is moeilijk na te gaan.

Staat dat niet haaks op het concept van gemeenschapsgerichte politiezorg?

De vakbonden hebben toegegeven dat er inderdaad misschien wel meer patrouilles op straat zouden zijn, maar anderzijds wordt het voor klagers wel moeilijker om hun weg te vinden.

Unizo zegt dat 90% van de diefstallen eigenlijk niet wordt aangegeven. De beslissing om de wijkcommissariaten te sluiten, is echter alleen gebaseerd op het aantal klachten. Dat is toch niet echt logisch.

De VVSG vindt dat de aanwezigheid van politieagenten beter is dan een videopaal.

Mijnheer de minister, vreest u geen verplaatsing van de criminaliteit naar de delen van de stad waar minder politiepersoneel onmiddellijk beschikbaar zal zijn?

05.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Claes, uit inlichtingen en informatie die mij is bezorgd door de zonechef van de politie Brussel-Hoofdstad-Elsene blijkt dat uw vragen nog wat prematuur zijn. In de pers is informatie weergegeven die niet helemaal volledig zou zijn.

De korpsoversten en de voorzitter van het politiecollege willen wel degelijk videopalmen plaatsen voor de twaalf commissariaten die 's nachts zijn gesloten. Dat moet onder meer ook een beter en sneller contact verzekeren tussen de dispatching 101 en de persoon die een oproep doet.

Tijdens het weekend, en in het bijzonder op zondag, wordt de permanente wachtdienst in de twaalf commissariaten verzekerd door drie politieambtenaren. Het voorstel van de korpsoversten houdt niet de sluiting van die twaalf commissariaten op zondag in, maar wel de beperking van de aanwezigheid binnen het gebouw tot één politieambtenaar. De twee overige politieambtenaren zouden een patrouille verzekeren buiten het commissariaat, maar blijven uiteraard terugroepbaar in geval van noodzaak.

Ik wil nog benadrukken dat de uiteindelijke realisatie van de slagzin "meer blauw op straat" een verantwoordelijkheid uitmaakt van alle niveaus, dus zowel het federale als het zonale niveau. Ik wil dus ook alle initiatieven op het lokale niveau toejuichen die erop neerkomen dat er effectief een verhoogde aanwezigheid is van politieagenten op

Ixelles envisage de fermer ses douze commissariats de quartier le samedi soir et le dimanche soir et de les remplacer par des bornes vidéo. L'objectif du bourgmestre est de pouvoir ainsi renforcer les patrouilles circulant dans la rue. Le ministre soutient-il ce projet? Celui-ci n'est-il pas diamétralement opposé au concept de police de proximité? Il n'est en effet pas simple de porter plainte par l'entremise d'une borne vidéo. Le ministre ne craint-il pas un déplacement de la criminalité vers les zones de la ville où le personnel de police immédiatement disponible est moins nombreux?

05.02 **Patrick Dewael**, ministre: Les informations fournies par le chef de zone de la zone de police Bruxelles-Capitale-Ixelles indiquent que les questions de M. Claes sont prématurées et les informations publiées dans la presse, incomplètes. Les chefs de corps et le président du collège de police sont tout à fait disposés à placer des bornes vidéo devant les douze commissariats qui seraient fermés la nuit et au sein desquels trois fonctionnaires de police assureraient pendant le week-end et en particulier le dimanche un service de garde permanent. Les chefs de corps ne préconisent pas de fermer ces douze commissariats le dimanche mais bien de limiter la présence policière dans leurs locaux à un seul agent. Les deux fonctionnaires de police restants constitueraient une patrouille hors

straat.

De voorzitter van de politieraad heeft trouwens beslist om dat punt terug te trekken. Dat punt stond geagendeerd op de agenda van de politieraad op 31 januari 2006, maar hij heeft dat punt ingetrokken.

commissariat tout en pouvant être rappelés à tout instant en cas de nécessité.

Les niveaux fédéral et local portent tous deux la responsabilité du slogan «plus de bleu dans les rues». Je salue toutes les initiatives locales tendant à faire en sorte que la présence policière dans les rues augmente.

Ce point était inscrit à l'ordre du jour du conseil de police du 31 janvier mais le président l'a retiré.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le **président**: Les questions de Mme Nagy (n° 10176) et De Meyer (n° 10187) sont reportées.

Je constate que les questions déposées par les membres sont si passionnantes qu'ils préfèrent ne pas se présenter en commission pour les poser.

Monsieur Wathelet, connaissant votre savoir-vivre verviétois, je me permets de vous demander de céder votre place à M. Chabot qui doit bientôt partir pour aller voter. Soyez certain que je vous en serai éternellement reconnaissant!

06 Question de M. Jacques Chabot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les appels téléphoniques intempestifs aux services de secours" (n° 10241)

06 Vraag van de heer Jacques Chabot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de ongepaste telefoonoproepen naar de hulpdiensten" (nr. 10241)

06.01 Jacques Chabot (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, quelques questions parlementaires ont déjà été posées concernant les appels intempestifs aux services de secours. Ces appels téléphoniques faux ou abusifs ou encore tout simplement non fondés encombrant les centraux des services de secours. Certaines personnes s'acharnent à exiger des interventions et donc des déplacements des services de secours qui ne se justifient pas.

Ces missions "inutiles" se font au détriment des missions à la population.

Je reviens à la réponse que vous avez donnée à mon collègue sénateur, M. Hugo Vandenberghe, en date du 9 juin dernier. Il est clair qu'il n'est pas facile de réagir efficacement à ce type d'appels téléphoniques.

Des PV pour "outrage" ou "détournement" des services de police ont été rédigés, mais, selon mes informations, ceux-ci seraient classés sans suite, le parquet ne les considérant pas fondés quant à l'incrimination.

Pourriez-vous faire le point sur la question et les moyens dont disposent les services de secours pour éviter, limiter, prévenir, réprimer ces appels téléphoniques?

06.01 Jacques Chabot (PS): Ongepaste telefoonoproepen zorgen voor een overbelasting van de centrales van de hulpdiensten en leiden tot onnodige interventies die ten koste gaan van de dienstverlening aan de bevolking. In antwoord op een vraag van senator Hugo Vandenberghe op 9 juni jongstleden, benadrukte u dat het moeilijk is om op zulke oproepen te reageren en dat de PV's die door de politiediensten worden opgesteld wegens smaad of misbruik over het algemeen zonder gevolg worden geklasseerd door het parket.

Kan u ons de stand van zaken hierover schetsen alsook over de middelen waarover de hulpdiensten beschikken om deze telefoonoproepen te

Certaines pistes pourraient être suivies. Je pense, par exemple, à l'utilisation de l'article 145, §3, 2° de la loi que nous avons adoptée le 13 juin 2005 sur les communications électroniques. Celles-ci sont définies par l'article 2 de cette loi comme étant: "les systèmes de transmission actifs ou passifs et, le cas échéant, les équipements de commutation ou de routage et les autres ressources qui permettent l'acheminement de signaux par câble, par voie hertzienne, par moyen optique ou par d'autres moyens électromagnétiques, dans la mesure où ils sont utilisés pour la transmission de signaux autres que ceux de radiodiffusion et de télévision". La loi vise donc aussi les communications téléphoniques.

Cette disposition légale réprime sévèrement l'utilisation de moyens de communication électroniques afin d'importuner le correspondant ou de provoquer des dommages. Je cite l'article 145, §3, 2°: "Est punie d'une amende de 500 à 50.000 euros et d'une peine d'emprisonnement d'un à quatre ans ou d'une de ces peines seulement ... la personne qui utilise un réseau ou un service de communications électroniques ou d'autres moyens de communication électroniques afin d'importuner son correspondant ou de provoquer des dommages".

Le dommage serait, pour le cas qui nous occupe, concrétisé par le déplacement inopérant ou inutile du service de secours.

Pourriez-vous conforter mon interprétation? Vos services ont-ils pu examiner ce moyen légal?

Par ailleurs, une autre piste pourrait être envisagée. Ainsi, le conseil communal ou le conseil de police pourrait-il arrêter un règlement conforme à l'article 90 de la loi sur la police intégrée? En effet, et je cite: "Le conseil communal ou le conseil de police peut arrêter un règlement relatif à la perception d'une rétribution pour des missions de police administrative de la police locale". Cela permettrait la perception d'une indemnité pour les missions inopérantes, accomplies suite aux appels téléphoniques intempestifs.

06.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, il y a lieu de faire une distinction entre les différentes sortes d'appels intempestifs.

Nous distinguons ainsi les phénomènes suivants:

- des personnes qui raccrochent lorsqu'il y a trop d'appels simultanément et que le temps d'attente est trop long;
- l'appelant se ravise et raccroche avant que son interlocuteur n'ait eu le temps de prendre la communication;
- des enfants qui jouent et raccrochent après avoir appelé;
- des personnes âgées qui font une mauvaise manœuvre en formant le numéro.

Tous ces phénomènes sont considérés comme appels intempestifs mais ne sont pas nécessairement dus à la mauvaise foi de l'appelant.

Il est difficile d'établir une liste exhaustive concernant le nombre d'appels de cette nature et de déterminer avec certitude le caractère intempestif. Il est également aussi difficile d'éviter ou de prévenir ce genre d'appel, le principe étant que chaque appel sans réponse doit

vermijden, te beperken, te voorkomen en te bestraffen?

Ik denk daarbij vooral aan de mogelijkheden die worden geboden door artikel 145, § 3, 2° van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, die het gebruik van elektronische communicatiemiddelen om overlast te veroorzaken aan zijn correspondent of schade te berokkenen, bestraft.

In dit geval zou de schade veroorzaakt zijn door de inefficiënte of onnodige verplaatsing van de hulpdienst.

Deelt u deze interpretatie?
Hebben uw diensten het wettelijk
middel dat deze bepaling
verstrekt onderzocht?

Zou de gemeenteraad of de politieraad bovendien, overeenkomstig artikel 90 van de wet op de geïntegreerde politie, een verordening kunnen uitvaardigen waardoor er een vergoeding zou kunnen worden opgelegd voor de schade aangebracht door dergelijke ongepaste telefoonoproepen?

06.02 Minister **Patrick Dewael**: Niet alle ongepaste oproepen gebeuren te kwader trouw. Er zijn mensen die weer ophangen omdat ze te lang moeten wachten, bellers die van gedacht veranderen zonder dat ze iemand aan de lijn kregen, soms bellen kinderen of vormen oudere personen een verkeerde combinatie. Het is dus moeilijk een volledige lijst op te stellen van dat soort oproepen, zeker te zijn dat het wel degelijk om ongepaste oproepen gaat en dat soort oproepen te voorkomen.

Wanneer vaststaat dat kwade wil in het spel is, is strafrechtelijke vervolging mogelijk en kan op

être considéré comme étant un appel au secours, sans quoi le système perdrait tout simplement sa raison d'être.

En cas d'intention malveillante, des appels intempestifs peuvent effectivement faire l'objet de poursuites pénales. Ils peuvent aussi donner lieu au paiement de dommages et intérêts sur la base de l'article 1382 du Code civil. Dans le cadre des dispositions pénales, ces faits peuvent être considérés dans le contexte des outrages et du harcèlement téléphonique et donner lieu à des poursuites judiciaires. Dans certains cas où le caractère malveillant est établi, cette procédure-là est appliquée.

Enfin, en ce qui concerne l'application de l'article 90 de la loi sur la police intégrée, il s'agit d'indemnités pour prestations de police administrative, ce qui ne cadre pas du tout dans le contexte évoqué ici.

grond van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek een schadevergoeding worden gevraagd. Bovendien kunnen deze feiten op grond van de strafrechtelijke bepalingen als smaad of telefonische *stalking* worden aangemerkt en kunnen de daders gerechtelijk worden vervolgd.

Artikel 90 van de wet op de geïntegreerde politie betreft de vergoeding voor opdrachten van bestuurlijke politie en is in de gegeven context dus niet van toepassing.

06.03 Jacques Chabot (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse très claire.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

07 Question de M. Melchior Wathelet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique de sécurisation des télécommunications au sommet de l'État et le rôle que pourrait y jouer le réseau ASTRID" (n° 10235)

07 Vraag van de heer Melchior Wathelet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het beveiligingsbeleid inzake de telecommunicatie in de hoogste regionen van de Staat en de rol die het ASTRID-netwerk daarbij zou kunnen spelen" (nr. 10235)

07.01 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le ministre, comment allez-vous?

07.02 Patrick Dewael, ministre: Très bien, merci.

07.03 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le ministre, vous voyez que je m'inquiète des hauts commis de l'Etat et principalement du ministre de l'Intérieur qui pourrait être le premier concerné par la problématique abordée dans ma question.

Le développement des télécommunications durant les dix dernières années a grandement facilité les échanges d'informations mais ce flux d'informations permanent ne permet pas toujours de trouver l'espace de confidentialité nécessaire pour les différentes informations échangées au sein de nos pouvoirs publics.

Monsieur le ministre, je suppose que le récent scandale des écoutes téléphoniques en Grèce ne vous a pas laissé indifférent. Une centaine de téléphones portables ont fait l'objet d'écoutes pendant onze mois. Parmi les victimes de ces écoutes, on comptait le premier ministre Costas Karamanlis. Ces écoutes n'ont pu être menées que grâce à des dispositifs de haute technologie fournis par "on ne sait toujours pas bien qui".

Eu égard à ces éléments préoccupants, je me demande si la Belgique ne pourrait pas également faire l'objet d'écoutes illégales et si le nécessaire a été fait pour s'en prémunir.

07.03 Melchior Wathelet (cdH): De jongste ontwikkelingen inzake telecommunicatie maken het soms moeilijk om de vertrouwelijkheid te vrijwaren, of het nu gaat om privé-personen of openbare overheden. Het recente schandaal met het afluisteren van telefoongesprekken in Griekenland mag ons niet onverschillig laten. Ter herinnering: elf maanden lang werd een honderdtal draagbare telefoons afgeluisterd en ook premier Karamanlis behoorde tot de slachtoffers van die praktijken. Dat aftappen vergde hoogtechnologische apparatuur waarvan de herkomst nog steeds niet kon achterhaald worden.

Par ailleurs, je souhaiterais savoir s'il existe en Belgique une politique de sécurisation des communications et des échanges de données entre les grands commis de l'Etat. En effet, à ce niveau – je pense aux échanges entre ministres, entre les hauts fonctionnaires ou entre les diplomates –, les informations sont suffisamment confidentielles pour justifier ce type de politique. Si tel est le cas, pourriez-vous détailler ce dispositif et les moyens techniques mis en oeuvre afin d'empêcher l'interception des communications par une personne malveillante ou par une puissance étrangère? Dans le cas contraire, ne serait-il pas opportun d'implémenter un service de téléphonie ou d'échange de données sur le réseau numérique ASTRID à l'intention des grands commis de l'Etat?

Die verontrustende gegevens indachtig, zou ik u willen vragen of België tegen dergelijke af luisterpraktijken beveiligd is.

Bestaat er in België een beveiligingsbeleid met betrekking tot telecommunicatie en tot de gegevensuitwisseling op het hoogste niveau zoals tussen ministers, hoge ambtenaren en diplomaten?

Zo ja, waaruit bestaat die regeling in grote lijnen en welke middelen worden daartoe aangewend?

Zou het niet aangewezen zijn ten behoeve van de hoge rijksambtenaren in het kader van het digitale netwerk ASTRID een dienst voor telefonie en data-uitwisseling op te richten?

07.04 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chers collègues, il n'y a actuellement pas de politique globale de sécurisation des communications et des échanges de données entre les hauts fonctionnaires au niveau fédéral.

Le Conseil des ministres a décidé le 30 septembre 2005 la mise en oeuvre d'une plate-forme de concertation sur la sécurité des informations. La création de cette plate-forme est une initiative de mon collègue Vanvelthoven.

Elle se compose de représentants des divers départements concernés par ces matières. Une des missions de la plate-forme de concertation consiste en l'étude des points de communications et transferts de données critiques et de leur vulnérabilité ainsi que des mesures préventives et correctives qui s'y rattachent.

Dans l'analyse des moyens de sécurisation des informations, il est important de scinder les communications vocales des transferts de données (les mails, par exemple).

Les transferts de données sur les réseaux traditionnels peuvent être chiffrés soit via des algorithmes standards, soit via des algorithmes plus performants notamment utilisés dans les réseaux militaires, mais qui sont beaucoup plus coûteux.

Les communications vocales, notamment par gsm, peuvent également être chiffrées mais cette fonctionnalité n'est généralement pas mise en oeuvre par les opérateurs de téléphonie mobile. Il existe des solutions de gsm chiffrés qui nécessitent l'implantation d'une solution spécifique. Le réseau ASTRID est un réseau de communication offrant principalement des services de communication vocale et accessoirement des possibilités de transfert de données. Les communications vocales sont effectivement chiffrées. Le réseau est la propriété de l'État belge, ce qui en augmente le degré de

07.04 Minister Patrick Dewael: Er bestaat thans geen globaal beleid ter beveiliging van de communicatie en de uitwisseling van gegevens op het niveau van de federale hoge ambtenaren.

Op initiatief van minister Vanvelthoven heeft de ministerraad op 30 september 2005 beslist een overlegplatform voor de beveiliging van de informatie op te richten bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende departementen die terzake bevoegd zijn. Dat platform zou onder andere belast worden met het bestuderen van de kritieke communicatiepunten en gegevensoverdrachten alsook de kwetsbaarheid ervan, en de preventie- en correctiemaatregelen die er verband mee houden.

Bij het analyseren van de beveiligingsmiddelen moeten we een onderscheid maken tussen spraaktelefonie en gegevensoverdracht. Via de traditionele netwerken kan gegevensoverdracht aan de hand van standaard- of andere

sécurité.

Réfléchir à l'utilisation des possibilités de communication sécurisée doit impliquer de se demander dans quelle mesure ASTRID pourrait être une option. On ne peut pas simplement réaliser le remplacement d'échanges d'informations vocales par ASTRID sans perdre de vue qu'ASTRID n'est qu'un réseau de communications radiophoniques et que l'utilisation d'une radio ne peut être comparée à celle d'un gsm. La communication n'est possible que pour les détenteurs d'une radio et qui peuvent entrer en contact par groupes de communication prédéterminés. Il faudra donc examiner dans quelle mesure les hauts fonctionnaires de l'État seront disposés à passer à l'utilisation de moyens particuliers. S'ils sont d'accord, il faudra déterminer quelles sont les possibilités du réseau ASTRID à utiliser et le rapport entre la communication des hauts fonctionnaires et les autres utilisateurs du réseau ASTRID.

krachtigere, maar duurdere algoritmen worden berekend.

Hoewel spraaktelefonie in cijfers kan worden omgezet, wordt die mogelijkheid zelden door GSM-operatoren toegepast.

Het communicatienetwerk ASTRID biedt vooral diensten voor spraaktelefonie aan en bijkomstig ook mogelijkheden voor de overdracht van gegevens. Spraaktelefonie wordt in cijfers omgezet en is eigendom van de Belgische staat, wat de veiligheidsgraad ervan verhoogt.

Nadenken over de mogelijkheden van beveiligde communicatie houdt in dat we ons vragen moeten stellen over de al dan niet door het ASTRID-netwerk aangeboden mogelijkheid. Het ASTRID-netwerk is immers maar een netwerk voor radiocommunicatie terwijl het gebruik van een radio niet vergelijkbaar is met dat van een GSM. Er moet dus onderzocht worden in welke mate de hoge rijksambtenaren kunnen overschakelen op het gebruik van bijzondere middelen. Indien ze akkoord gaan, moeten de door het ASTRID-netwerk geboden mogelijkheden worden bepaald evenals de verhouding tussen de communicatie van de hoge ambtenaren en de andere gebruikers van het ASTRID-netwerk.

07.05 Melchior Wathelet (cdH): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Je constate que le gouvernement s'est saisi de la question et explore les deux pistes, celle du réseau ASTRID et celle de la plate-forme de concertation.

Pourrait-on connaître le calendrier de cette plate-forme et savoir quand elle compte accoucher d'une solution? En effet, la menace est bien réelle et d'autres pays de l'Union européenne en ont déjà fait les frais. C'est donc relativement urgent.

07.06 Patrick Dewael, ministre: Il est difficile pour moi de me prononcer sur un planning vu que le ministre Vanvelthoven lui-même a lancé une initiative.

07.07 Melchior Wathelet (cdH): C'est toujours lui qui a cette compétence?

07.05 Melchior Wathelet (cdH): De regering heeft zich toegelegd op de zaak en onderzoekt twee mogelijkheden: het ASTRID-netwerk en het overlegplatform. Wat is het tijdschema voor de oprichting van dat platform en wanneer wordt een oplossing voorgesteld?

07.06 Minister Patrick Dewael: Vermits minister Vanvelthoven dit initiatief heeft genomen, kan ik niets zeggen over de planning.

07.07 Melchior Wathelet (cdH): Heeft hij dan nog altijd die

bevoegdheid?

07.08 **Patrick Dewael**, ministre: Même dans l'opposition, on doit savoir que cela a toujours fait partie de ses compétences.

07.08 **Minister Patrick Dewael**: Ja en zelfs de oppositie zou dit moeten weten.

07.09 **Melchior Wathelet** (cdH): On en apprend tous les jours, monsieur le ministre. Le fait que je puisse me poser la question est assez révélateur!

07.09 **Melchior Wathelet** (cdH): Het feit dat ik mij dit afvroeg spreekt voor zich!

Le **président**: La question restera en suspens, même si elle est close.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Nous passons au point 17 de l'ordre du jour. Pour information, je signale à nos collègues Mmes Schryvers et Caslo que le 14 mars, en commissions conjointes du Sénat et de la Chambre, nous aurons le rapport définitif de la commission Paulus.

08 **Samengevoegde interpellaties van**

- mevrouw Katrien Schryvers tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het eindrapport van de commissie-Paulus betreffende de hervorming van de brandweerdiensten" (nr. 788)

- mevrouw Nancy Caslo tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het eindrapport-Paulus" (nr. 803)

08 **Interpellations jointes de**

- Mme Katrien Schryvers au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le rapport final de la commission Paulus concernant la réforme des services d'incendie" (n° 788)

- Mme Nancy Caslo au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le rapport final de la commission Paulus" (n° 803)

08.01 **Katrien Schryvers** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het was mij tot het indienen van de interpellatie natuurlijk niet bekend dat wij hier op 14 maart daarover ...

Le **président**: On le sait depuis hier, madame Schryvers. Vous n'êtes pas en tort et moi non plus.

08.02 **Katrien Schryvers** (CD&V): Mijnheer de minister, ik ga ondertussen toch een aantal vragen stellen. Onlangs heeft de begeleidingscommissie voor de hervorming van de civiele veiligheid het eindrapport aan u voorgesteld. In dit rapport worden een aantal aanbevelingen gedaan waarvan er een aantal in de logica en in de lijn der verwachtingen lagen aangezien we in het verleden al de gelegenheid hadden hierover gouverneur Paulus te horen.

Mijnheer de minister, u verklaarde na ontvangst van dit rapport het belang van deze eerste stap. U hebt gezegd dat het een eerste stap is en dat wij nu verdergaan met de tweede stap, want de bal ligt nu in het regeringskamp. U stelde dat u tegen begin 2007 een aantal wetsontwerpen zou voorleggen die de aanbevelingen van de commissie moeten omzetten in de praktijk.

U weet ook dat er na het rapport van de commissie een heel aantal vragen onopgelost blijven en ik wil graag ingaan op een aantal daarvan. Uw standpunt en de manier waarop u deze probleempunten zult aanpakken zijn immers van heel groot belang voor steden en gemeenten, alsook voor de verschillende brandweerkorpsen, zij het professioneel of vrijwillig.

08.02 **Katrien Schryvers** (CD&V): La commission Paulus a présenté dernièrement son rapport final sur la réforme de la sécurité civile au ministre. Ce dernier a alors annoncé le dépôt, d'ici à 2007, de plusieurs projets de loi visant à traduire les recommandations du rapport dans la pratique. Toutefois, même après le rapport final de la commission Paulus, un certain nombre de problèmes restent irrésolus.

En ce qui concerne l'analyse des risques, il semble que certaines provinces présentent des « points noirs » où les services de sécurité civile ne sont pratiquement pas assurés, ou

Zonder concreet vooruit te lopen op het wetgevend werk dat moet worden verricht, is het voor lokale besturen en brandweerkorpsen heel belangrijk de richting van de toekomstige hervormingen nu al te kennen om een aantal zaken te kunnen voorbereiden of minstens geen stappen te ondernemen die tegen toekomstige evoluties zouden ingaan.

Ik stel vooral deze vraag om te vermijden dat op bepaalde plaatsen lokale overheden en korpsen in een vacuüm zouden terechtkomen, wat hen – en dat vind ik toch wel heel belangrijk – voor een grote aansprakelijkheid plaatst in het geval er zich een ramp zou voordoen. Er zijn diverse aspecten behandeld in het verslag van de commissie en er zijn ook diverse aspecten waar ik een aantal vragen bij heb.

Zo is er de risicoanalyse, waarvan de eerste resultaten bekend zijn. Het gaat hierbij alleen om een dekkingsplan op basis van het criterium bevolking. Iedereen weet dat er heel wat meer factoren, onder meer de aard van de risico's en dergelijke in aanmerking moeten worden genomen. Alleszins blijkt uit de resultaten van de eerste risicoanalyse dat in een aantal provincies toch heel wat zwarte vlekken - of moet ik het rode punten noemen - bestaan waar brandweerkorpsen niet binnen de vooropgestelde tijden ter plaatse zouden kunnen zijn.

Onderneemt u stappen om deze punten al op korte termijn weg te werken of moet een oplossing daar passen in een globale grote hervorming? Wat is de aansprakelijkheid van lokale besturen? Dat is natuurlijk iets wat burgemeesters en lokale besturen, die nu geconfronteerd zijn met bepaalde dekkingsproblemen, verontrust. Moeten zij nu al inspanningen leveren? Welke inspanningen moeten of mogen zij nu leveren of moeten zij wachten op de zonevorming? Gaat de federale regering zelf initiatieven nemen terzake? Welke eventuele financiële inspanningen worden hier van lokale besturen verwacht?

Over de financiële nulmeting stelt het eindrapport dat er geen duidelijkheid kan worden gegeven. Het is een heel moeilijk maar belangrijk gegeven, gezien de belofte van de minister dat er geen meerkosten zouden zijn voor de gemeenten.

Mijnheer de minister, ik huiver ervoor een situatie te laten ontstaan zoals bij de politiehervorming, waardoor wij nog altijd in een straatje zonder eind zitten in welles-nietesspelletjes. Het zal u ook niet onbekend zijn dat de financiële impact ontzettend belangrijk is voor de lokale besturen. Ook daarom zijn zij verontrust, zeker gezien de politiehervorming.

Het gelijk laten van het globale financiële plaatje betekent ook niet dat het voor elke gemeente of stad gelijk blijft. Ook dat is natuurlijk een moeilijkheid. Een correcte en rechtvaardige verdeling van de lasten vinden wij absoluut noodzakelijk. Dat het niet alleen een verdeling van de kosten met zich mag meebrengen, maar dat ook de specifieke risico's absoluut in aanmerking moeten worden genomen, is voor mij een absolute must.

Hoe zal men te werk gaan om de financiële nulmeting tot een goed einde te brengen? Voor bepaalde gemeenten zal de gelijkschakeling belangrijke inspanningen vergen. Zal bij het bepalen van de bijdrage

pas de façon optimale. Ces points noirs seront-ils gommés à brève échéance, ou la solution s'inscrira-t-elle dans le cadre de la réforme globale? Dans l'attente de la constitution des zones, quelle est la responsabilité des pouvoirs locaux? Le gouvernement fédéral prendra-t-il lui-même des initiatives pour éliminer ces points noirs? Des efforts financiers seront-ils réclamés dans ce cadre aux pouvoirs locaux?

Le rapport indique par ailleurs qu'il est impossible pour l'instant d'évaluer l'incidence financière de la réforme, alors qu'il s'agit là d'un point essentiel pour les pouvoirs locaux. Nous ne pouvons sans arrêt retomber dans ces débats interminables sur la réforme des polices. Comment le ministre va-t-il s'y prendre pour mener à bien l'évaluation financière initiale? L'établissement des cotisations des communes tiendra-t-elle compte de facteurs qui augmentent le risque d'intervention? Comment le concept de «services d'incendie de base» sera-t-il défini?

D'autre part, la nouvelle structure organisationnelle confèrera à la zone la personnalité juridique et la dotera d'organes de gestion propres. Le développement de ces nouveaux organes entraînera-t-il des coûts supplémentaires? Ceux-ci ont-ils déjà fait l'objet d'une estimation? Comment le ministre envisage-t-il l'implication et la représentation des bourgmestres dans l'organe stratégique? En feront-ils partie d'office ou disposeront-ils d'un nombre de voix proportionnel à la taille de leur commune? De quelle marge de manœuvre disposeront-ils encore?

Le gouverneur doit-il intervenir régulièrement dans la délimitation des zones de secours? Les résultats de l'analyse de risques

van de gemeente ook rekening worden gehouden met de aanwezigheid van specifieke factoren die het risico van interventies verhogen? Ik denk bijvoorbeeld aan de aanwezigheid van zware industrie, Seveso-bedrijven en de verstedelijking van het gebied. Hoe zal een afbakening van wat moet worden verstaan onder basisbrandweezorg worden uitgevoerd?

Ik kom tot mijn vragen over de nieuwe organisatiestructuur. In die nieuwe structuur wordt de hulpverleningszone het organiserende niveau. Die krijgt rechtspersoonlijkheid en een aantal eigen bestuursorganen. Wij denken dat het ook niet anders kan. Zal de uitbouw van die nieuwe organen geen bijkomende kosten teweegbrengen? Hebt u een schatting daarvan?

Ik heb ook een aantal vragen over de samenstelling van de beleidsorganen. Het beleidsorgaan zal moeten worden samengesteld uit mandatarissen van alle gemeenten, zoveel is duidelijk. Daarnaast komt er een uitvoerend orgaan met verkozenen uit dat beleidsorgaan. U weet dat de gemeenten en de gemeentelijke mandatarissen bij het beleidsorgaan betrokken willen worden en dus daarin vertegenwoordigd willen zijn.

Wat is dan de betrokkenheid van de burgemeesters van die verschillende gemeenten? Hij of zij blijft immers verantwoordelijk voor de civiele veiligheid op zijn of haar grondgebied. Hoe worden zij betrokken of vertegenwoordigd in de werking van het uitvoerend orgaan? Maken zij er ambtshalve deel van uit of moeten zij worden aangeduid als vertegenwoordiger van de gemeente? Dan wordt de ruimte voor andere mandatarissen, zeker van kleinere gemeenten, en dus ook hun betrokkenheid wellicht heel klein. Anders zal men een beleidsorgaan moeten creëren met een zeer groot aantal mandatarissen, wat wellicht ook niet meer werkbaar is.

Zal de besluitvorming van het uitvoerend orgaan collegiaal gebeuren, zoals in politiecollege?

Of zal hun stem een gewicht krijgen naar gelang van de grootte of de bijdrage van de gemeente waaruit ze zijn afgevaardigd naar rato van een aantal parameters zoals dat nu reeds het geval is? Welke aansturing kan de burgemeester zelf doen? Dat is toch wel belangrijk, gelet op het feit dat hij zelf verantwoordelijk blijft.

Ook de grootte van de zones staat nog niet vast. Zal de gouverneur van de provincie regelend optreden? Of zal de samenstelling op uw initiatief gebeuren? Wordt hierbij rekening gehouden met de resultaten van de risicoanalyse en hoe worden de gemeenten hier eventueel bij betrokken?

Last but not least kom ik tot de personeelsproblematiek. Terzake blijft het rapport veeleer op de vlakte. Nochtans is dat zeer belangrijk en een van de prangende problemen. Zult u, mijnheer de minister, zelf een initiatief nemen om het statuut van het beroepsbrandweerpersoneel en het vrijwillig brandweerpersoneel te hervormen? Wij willen erop aandringen dat terzake blijvend voldoende mogelijkheden, ondersteuning en waardering worden gegeven aan het vrijwillig brandweerpersoneel.

Is het mogelijk, mijnheer de minister, om al duidelijkheid te geven op

seront-ils pris en considération? Quel rôle les communes pourront-elles jouer dans la formation des zones?

En fin de compte, le rapport reste vague en ce qui concerne la question du personnel. Le ministre prendra-t-il lui-même l'initiative de réformer le statut du personnel des services d'incendie, du corps professionnel comme des volontaires?

een aantal van de vragen?

08.03 Nancy Caslo (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, net als collega Schryvers verneem ik zopas dat er in maart een samenkomst is georganiseerd met de Senaat om over het eindrapport-Paulus te discussiëren. Misschien kunt u nu al een tipje van de sluier oplichten betreffende de stand van zaken, bepaalde ontwikkelingen en denkpistes, mijnheer de minister.

De burger heeft recht op de snelst mogelijke en adequate hulp zowel van de brandweer als van de dringende medische hulpverlening. Gemeentegrenzen noch provinciegrenzen mogen een hinderpaal vormen, waardoor de dekkingsgraad verhoogd wordt met 10%, zonder meerkosten. Volgens Paulus volstaat een eenvoudige aanpassing van de territoriale bevoegdheid. Mijnheer de minister, wanneer gebeurt die aanpassing? Hoe zult u dat, rekening houdend met de taalwetgeving, aanpakken aan de taalgrens? Ik hoef er geen tekening bij te maken; u weet dat dat laatste in vele dossiers een knelpunt is.

Ook de 100-centrales vormen een cruciale rol. Hun personeel en middelen zullen op elkaar afgestemd moeten worden om tegen de streefdatum van 1 april de hypothetische aanrijtijd van 12 minuten te halen. Een belangrijke vraag die zich hier opdringt, is wie de manschappen zal oproepen. Zal dat gebeuren door het personeel van de 100-centrale of de korpsverantwoordelijke, die zijn grondgebied kent, de zwaktes en sterktes van zijn korps kent en zich bij een oproep onmiddellijk een beeld kan vormen van de noden van dat moment? Bestaat terzake een keuzevrijheid, mijnheer de minister? Of zal de 100-centrale sowieso alle oproepen doorseinen?

De aanpassing van de 100-centrales is volop aan de gang. Blijkbaar rijzen er veel problemen, onder andere met de implementatie van nieuwe systemen in oudere systemen. Vermoedelijk gaat het daarbij om softwareproblemen. Momenteel heerst er bijvoorbeeld in het Antwerpse een chaos. Zal die tijdig opgelost zijn?

Ik herinner mij nog van de vergadering van november dat de heer Paulus het zelf had over de slechte werking van de 100-centrale. Is hier ondertussen al verbetering, mijnheer de minister?

Net zoals collega Schryvers zei, pleitte de heer Paulus ook voor schaalvergroting omdat dit voordelen oplevert inzake aankopen, onderhoud, materiaal, enzovoort. Als ik het goed begrijp, blijven de huidige zones bestaan. Vooral langs Waalse kant horen we protest tegen deze vergroting. Maar krijgen deze zones wel rechtspersoonlijkheid? Mijnheer de minister, gaan de voorgenoemde voordelen dan niet verloren en hoe gebeurt de bevoegdheidsverdeling tussen de hulpverleningszones en de gemeente? Lokale inspraak zou verzekerd worden via een beleidsorgaan dat mee de hoofdlijnen van het civiele veiligheidsbeleid bepaalt. Vandaag is het de burgemeester die hoofd is van en verantwoordelijk is voor het optreden van de brandweerdiensten. Nu een deel van die beslissingen op het niveau van de hulpverleningszone gebeuren, nu deze een deel van de lokale taken zal overnemen en grensovertredend optreden ingevoerd zal worden, blijft de burgemeester aansprakelijk voor fouten, gemaakt op zijn grondgebied? Voorziet u in de toekomst bijvoorbeeld in een gedeelde aansprakelijkheid? Hoe regelt u met andere woorden de

08.03 Nancy Caslo (Vlaams Belang): Bon nombre de questions subsistent, même après le rapport final de la commission Paulus. Comment les zones seront-elles délimitées? Comment cette délimitation sera-t-elle réalisée le long de la frontière linguistique? Qui appellera les patrouilles en cas d'urgence? Y aura-t-il une liberté de choix, ou tout sera-t-il centralisé par le central 100? Les problèmes de logiciel qui engendrent le chaos dans la région anversoise sont-ils résolus? Le rapport plaide par ailleurs en faveur d'un agrandissement d'échelle: cela engendra-t-il la perte de certains avantages? Le bourgmestre demeure-t-il responsable, ou est-il question d'une responsabilité partagée? Les administrations communales se posent également de sérieuses questions sur les conséquences financières de la réforme, ce qui freine les investissements. Des décisions doivent être prises rapidement à cet égard.

Il faut aussi s'attaquer d'urgence au statut du personnel des services d'incendie. Y a-t-il déjà eu une concertation à ce sujet avec le secteur? Le ministre pense-t-il à certains problèmes tels que le congé-éducation, l'alignement des rémunérations dans les différentes zones, la prime du samedi ou l'uniformisation du recrutement et de la formation? Quand reconnaîtra-t-on enfin le métier de pompier comme profession à risques? Quand le statut unique deviendra-t-il réalité? Quel seront les missions du Centre de documentation et d'expertise? Où et quand ce centre sera-t-il installé? Qui y travaillera?

Des questions se posent également à propos de l'analyse des risques. Comme l'analyse

inkrimpende bevoegdheid van de burgemeester en de daarmee samengaannde aansprakelijkheid?

Mijnheer de minister, de gemeentebesturen kijken al maanden met argusogen toe welke beslissingen u zal nemen in dit dossier. Die onzekerheid vormt in veel regio's een rem op de nodige investeringen. Mijnheer de minister, ik dring erop aan om eindelijk knopen door te hakken.

Ook mevrouw Schryvers haalde het statuut van de brandweerlieden al aan. Ik denk dat dit een van de belangrijkste zaken is waar de civiele veiligheidswereld naar uitkijkt, met andere woorden het harmoniseren en verbeteren van het bestaande statuut. Iedereen is het erover eens dat het statuut dient geschreven te worden door specialisten, die weliswaar geadviseerd worden door ervaren brandweerlieden, gezien de specifieke noden.

Wat de vrijwilligers betreft, mijnheer de minister, is er al overleg geweest, zoals al lang beloofd is, met de werkgevers? Hoe gaat u afdwingbare afspraken maken betreffende bijvoorbeeld de oproepbaarheid? Staan hier compensaties tegenover? Wanneer kunnen vrijwilligers eindelijk genieten van educatief verlof om de nodige opleidingen te krijgen?

Hoe en wanneer komt er een gelijkschakeling van de lonen? Als men weet dat bijvoorbeeld een brandweerman in Brussel, waar tenslotte de brandweer een intercommunale is, stukken meer verdient voor hetzelfde werk dan in Antwerpen, hoe gaat u dit aanpakken? Zullen premies en zaterdagvergoedingen verrekend worden in de lonen zodat de latere berekening van het pensioen interessanter wordt? Komt er een betere verloning om jonge krachten aan te trekken, te stimuleren om in het vak te stappen?

Nog een belangrijke vraag vanuit de vrijwilligers- en beroepswereld is wanneer eindelijk de erkenning als risicoberoep er komt, zoals in de ons omringende landen. Dagelijks zetten deze mensen hun leven op het spel, werken ze met giftige stoffen, met gevaar voor ontploffing en dergelijke. Zij worden dus met een reëel gevaar geconfronteerd van arbeidsongevallen en beroepsziekten. Mijnheer de minister, wanneer komt die erkenning er?

Verder is er nog uniformisering nodig van aanwervingprocedures, opleidingen en dergelijke meer aangezien Gewesten, Gemeenschappen en gemeenten ook regelgevend kunnen optreden. In hoeverre is er met hen reeds overleg of contact geweest om tot eenvormigheid te komen? Zijn er bepaalde knelpunten waarover men het niet eens geraakt?

Mijnheer de minister, er is dus één belangrijke vraag. Wanneer zal dit eenvormige statuut werkelijkheid zijn?

Verder heb ik vernomen dat er een kennis- en expertisecentrum komt. U hebt middelen voorzien in de begroting. Kan u zeggen waaruit het takenpakket zal bestaan? Wanneer zal dat centrum operationeel zijn? Waar zal het gelokaliseerd zijn? Hoeveel personen zullen er tewerkgesteld worden? Hoe zullen de aanwervingen en de benoemingen gebeuren? Wie komt er in aanmerking voor een functie?

effectuée dans la région anversoise est très détaillée, elle est déjà en cours de mise en œuvre au niveau fédéral. A présent, d'autres provinces doivent également faire l'objet d'un examen plus détaillé. Pourquoi n'a-t-on pas tout de suite procédé à une analyse des risques selon le modèle anversois? Le résultat est qu'à présent, on perd beaucoup de temps et d'argent.

Où le ministre compte-t-il aller chercher les moyens financiers nécessaires à cette réforme? Le budget fédéral pour 2006 s'élève à 91 millions d'euros. Or, le coût actuel serait estimé à quelque 400 millions d'euros. Est-ce exact? Quel sera le surcoût? En novembre 2005, 60 communes wallonnes devaient encore déposer leurs comptes, ce qui a entraîné des retards. Tous les comptes sont-ils à présent rentrés? Actuellement, les communes supportent 90 % des coûts. Le ministre peut-il garantir qu'à l'avenir, le fédéral prendra 50 % à sa charge? Un pourcentage des primes d'assurance sera-t-il utilisé à cet effet? A l'époque, M. Paulus avait insisté pour que l'on dispose d'un aperçu des investissements par commune, vu qu'il y a de grandes différences d'une commune à l'autre. Un tel aperçu existe-t-il déjà? La commission peut-elle l'examiner? Quand la réforme sera-t-elle intégralement mise en œuvre?

Als voorlaatste punt wil ik nog de risicoanalyse behandelen. Deze liep reeds veel vertraging op. Ze wordt nu verder verfijnd. Zo zal men bijvoorbeeld de reeds bestaande Antwerpse risicoanalyse implementeren in de federale omdat deze veel gedetailleerder is.

Mijnheer de voorzitter, ik ga bijna afsluiten.

De **voorzitter**: U bent reeds zes minuten aan het spreken. Dat is reeds een minuut te veel.

08.04 **Nancy Caslo** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, wij hebben lang moeten wachten. Dat compenseert dus.

De Antwerpse risicoanalyse wordt momenteel geïmplementeerd in de federale omdat deze veel gedetailleerder is. Ze houdt namelijk rekening met de typologie van de streek: of het landelijk gebied is, of er zich appartementsgebouwen bevinden of niet en dergelijke.

Ook andere provincies dienen nu dus gedetailleerder ingekleurd te worden. Mijn vraag is waarom men niet direct een risicoanalyse deed naar het voorbeeld van Antwerpen. Nu gaat er veel tijd en geld verloren omdat de huidige analyse alleen de dekkingsgraad van ons land bekendmaakt.

Mijnheer de voorzitter, ik ga afsluiten met de financiële middelen. Mijnheer de minister, dat is het belangrijkste deel voor u. Waar gaat u de financiële middelen halen?

Om de financiële impact voor de hervorming te kennen liet u een nulmeting doen. Hoeveel bedraagt de totale kost nu en wat zullen de meerkosten zijn? Spijtig genoeg leverde dit slechts een benaderend resultaat op, onder meer omdat de investeringskosten in de verdoken kosten niet blijken uit de gemeenterekeningen.

In november bleek ook dat hier het schoentje knelt in Wallonië. Toen moesten nog 60 Waalse gemeenten hun rekeningen binnenbrengen, wat tot de nodige vertragingen leidde. Zijn deze rekeningen nu allemaal ingediend?

Men raamt de huidige kostprijs op 400 miljoen euro. Het federale budget voor 2006 bedraagt 91 miljoen.

Momenteel dragen de gemeenten 90% van de totale kosten.

Kunt u garanderen dat u de nodige middelen zult vinden om uw belofte na te komen dat in de toekomst zowel het federale als het lokale niveau 50% van de kosten zal dragen?

Hoe zal die financiering gebeuren?

Welke piste zal gevolgd worden? Zult u bijvoorbeeld daarvoor een percentage van de verzekeringspremies gebruiken?

De investeringen in de diverse gemeenten verschillen veel. Gouverneur Paulus drong er destijds op aan om dringend een overzicht per gemeente te maken inzake personeel, werking, uitrusting en infrastructuur.

Beschikt u nu over dergelijk overzicht? Zo ja, kunnen wij, als leden van de commissie, die resultaten krijgen?

Wanneer zal de volledige hervorming een feit zijn?

Le **président**: Avant de donner la parole à M. le ministre, je voudrais rappeler aux membres de cette commission que lorsqu'ils déposent une question ou une interpellation, qui est donc transmise au cabinet du ministre pour réponse, ils sont tenus de se cantonner, lorsqu'ils posent leur question ou développent leur interpellation en commission, au contenu du texte qu'ils ont déposé. En effet, si le texte de la question transmise au cabinet du ministre comporte dix lignes alors que l'orateur s'exprime durant 10 minutes, il peut être difficile pour le ministre de répondre aux nouvelles questions.

Monsieur le ministre, je ne doute pas de votre capacité à vous adapter. Toutefois, je demande à tous les membres de cette commission de bien vouloir faire preuve d'élégance en la matière.

08.05 Minister **Patrick Dewael**: Ik zal proberen om binnen de tijdslimieten te blijven, mijnheer de voorzitter. Ik denk dat ik in een kort tijdsbestek in belangrijke mate kan ingaan op de vragen en bekommernissen van de twee interpellanten. Het debat zal hiermee natuurlijk niet helemaal uitgeput zijn. Ik wil bijvoorbeeld ook verwijzen naar de hoorzitting die opnieuw zal plaatsgrijpen op 14 maart eerstkomend. De gouverneur, als voorzitter van de begeleidingscommissie, zal opnieuw verslag uitbrengen aan de verenigde commissies voor Binnenlandse Aangelegenheden van Kamer en Senaat en op alle vragen antwoorden. Uiteraard zullen wij in de komende weken en maanden ook in de schoot van de regering deze hervorming verder uitwerken. Er zullen dus waarschijnlijk nog heel wat vragen en interpellaties volgen. Geen probleem, ik denk dat de materie belangrijk genoeg is.

Mevrouw Schryvers, in uw inleiding wordt opgemerkt dat ik bij de ontvangst van het eindrapport een aantal wetsontwerpen in het vooruitzicht heb gesteld tegen begin 2007. Ik denk dat een aantal van de vragen die u stelt in uw interpellatie in grote mate zullen moeten worden ingevuld aan de hand van de wetsontwerpen zelf. Het is natuurlijk ook juist dat die vragen in relatie staan tot de huidige situatie van de brandweer in ons land. Het is niet mogelijk om het beleid te laten stilvallen in afwachting van een nieuwe wetgeving.

Het gaat om een nieuwe wetgeving – ik wil dat nog eens benadrukken – die in feite de regelgeving van zowat veertig jaar geleden moet vervangen. Ik denk dat we die nieuwe wetgeving op een ernstige manier moeten voorbereiden. Het is in het verleden zo vaak gebeurd dat men bij hervormingen juist kritiek gaf op de regering, en misschien ook op het Parlement, omdat belangrijke teksten in ijltempo door het Parlement moesten worden gejaagd. Ik denk dus dat dit een materie is waarbij we voor het wetgevend werk moeten proberen om een zo hoog mogelijke kwaliteit te leveren. Dat vergt tijd omdat het een belangrijke aanpassing inhoudt van het civiele veiligheidsbeleid voor onze burgers.

Die wetgeving moet echter ook tot stand komen in volle concordantie met de andere overheidspartners, zijnde steden en gemeenten. Gelet op de komende gemeenteraadsverkiezingen denk ik dat we rekening

De **voorzitter**: Men moet zich beperken tot de vraag die men heeft ingediend. Als men in zijn toelichting te ver van de kern van de vraag afwijkt, wordt het voor de minister moeilijk om alle nieuwe elementen in zijn antwoord te behandelen.

08.05 **Patrick Dewael**, ministre: Je vais répondre aux questions dans une large mesure mais le débat n'est pas clos pour autant. Une audition du gouverneur aura lieu le 14 mars devant les commissions de l'Intérieur réunies de la Chambre et du Sénat. Le gouvernement va peaufiner la réforme au cours des prochains mois. D'autres questions et interpellations suivront probablement vu l'importance de la matière.

Les projets de loi que j'ai annoncés doivent apporter une réponse à une grande partie des questions posées par Mme Schryvers. Il est normal que ces questions soient liées à la situation actuelle des services d'incendie car nous ne pouvons interrompre la gestion dans l'attente de nouvelles lois.

La nouvelle législation remplace quarante ans de réglementation désuète et doit être soigneusement préparée, ce qui nécessite du temps car il s'agit d'une adaptation importante qui doit intervenir en parfaite concordance avec les villes et communes. La réforme des polices a en effet suscité de nombreuses critiques parce que les villes et communes n'ont pas été suffisamment associées aux

moeten houden met het feit dat de aantredende besturen moeten kunnen worden gevat, ook vanuit een democratisch oogpunt. Dat was juist de kritiek die er geweest is op de politiehervorming. Daar heeft men gezegd dat op een bepaald ogenblik de regering – maar dat was de regering plus een deel van de oppositie – met een Octopusplan kwam dat werd afgevuurd op het Parlement. Het werd goedgekeurd en de steden en gemeenten zijn daar eigenlijk pas nadien mee geconfronteerd, toen de beslissingen al genomen waren. Het is precies om dat te voorkomen dat we gezegd hebben te zullen proberen om de steden en gemeenten voorafgaandelijk in het hele besluitvormingsproces mee te nemen.

Daarom heb ik juist de parlementaire behandeling van die ontwerpen voorzien voor begin 2007. De legislatuur verstrijkt in juni 2007, maar als we het belangrijke moment van de gemeenteraadsverkiezingen laten passeren denk ik dat het mogelijk moet zijn om ook de nieuw verkozen gemeentebesturen, die op dat ogenblik gelegitimeerd zullen zijn door de kiezer, er op dat ogenblik mee te vatten. Met andere woorden, we willen die hervorming met alle bijhorende implicaties geen thema laten worden in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen. Het is goed dat wij op federaal niveau weten wat we willen, maar het is ook goed om eerst het verkiezingsproces voor de gemeenteraden te laten eindigen zodat we op dat ogenblik met het stedelijk en gemeentelijk niveau nog een ultieme toetsing kunnen doen van het concept zoals het op tafel ligt.

Aangezien de behandeling van die ontwerpen is voorzien voor begin 2007, is het niet mogelijk om volledig op de vragen van mevrouw Schryvers te antwoorden. Met volledig bedoel ik dat het niet onmogelijk is dat het komende besluitvormingsproces en de parlementaire behandeling aanpassingen aanbrengen aan de antwoorden die ik u nu meedeel. Zoals ik ook op de persconferentie heb verklaard, moet de regering trouwens nog haar fiat geven voor de aanbevelingen van de commissie-Paulus, hetgeen ik voor de loop van maart of april vooropstel. Het is goed dat we hier eerst nog een hoorzitting met de heer Paulus hebben en dat daarna niet alleen de kern van de regering, maar ook de hele regering zich daarover zou uitspreken.

Sommige van uw vragen betreffen trouwens ook het fundament van de hervorming, met name de nieuwe organisatiestructuur. Ik wil mij daarop nu niet vastpinnen zonder daarover met de steden en gemeenten overleg te hebben gepleegd en een akkoord te hebben bereikt, uiteraard altijd in de context van de aanbevelingen van de commissie-Paulus. Ik heb gezegd dat ik het ter tafel liggende voorstel wel tot het mijne zal maken en dat ik als minister van Binnenlandse Zaken wel kan leven met dat fundament. Ik vind het een goed voorstel en ik heb de uitgangspunten tot de mijne gemaakt. Dit moet echter, ook wat de budgettaire consequenties betreft, ook kunnen worden gedragen door de hele regering.

Ik wil ook antwoorden op een aantal concrete vragen. De risicoanalyse heeft inderdaad een aantal zwarte punten aan het licht gebracht. Men is tot de vaststelling gekomen dat de toepassing van het principe dat het brandweerkorps wordt uitgestuurd dat het snelst ter plaatse kan zijn, in sommige provincies een verbetering van de dekkingsgraad met 10% kan betekenen. In de huidige stand van zaken kunnen gemeenten enkel op vrijwillige basis overgaan tot het

travaux préparatoires. Parce que les implications de la nouvelle législation ne peuvent devenir un thème à l'approche des élections communales et parce que les nouvelles administrations devront appliquer les nouvelles règles, je souhaite que le dossier soit examiné au Parlement début 2007. Il est donc possible que les réponses que je fournis aujourd'hui soient encore adaptées. Le gouvernement doit d'ailleurs encore approuver les recommandations de la commission Paulus, ce qui devrait se faire en mars ou en avril.

Je ne veux pas encore prendre d'engagement en ce qui concerne la structure organisationnelle, fondement de la réforme. Je veux d'abord aboutir à un accord avec les villes et les communes, fût-ce dans le contexte des recommandations de la commission. J'ai déjà précédemment marqué mon accord sur les principes défendus par la commission.

L'analyse de risques a mis à jour quelques points noirs. Il serait ainsi possible d'améliorer de 10 % le taux de couverture de certaines provinces en envoyant le corps de pompiers capable d'être les premiers sur les lieux. A l'heure actuelle, les communes ne peuvent appliquer ce principe que sur une base volontaire. Les gouverneurs doivent encourager l'application de ce principe. Je veux mettre ma politique de subsidiation à profit pour éliminer les points noirs, mais tout cela prend du temps. L'article 135 de la nouvelle loi communale restera intégralement en vigueur tant que la réforme n'aura pas acquis force de loi.

Je me réjouis que les villes et communes acceptent de maintenir les mêmes efforts budgétaires. Il faudra imputer les charges supplémentaires au

toepassen van dat principe. Er wordt dan ook aan de gouverneurs gevraagd de toepassing daarvan in hun provincie te stimuleren.

We maken immers vaak onlogische situaties mee met betrekking tot die afbakeningen. Een korps zou sneller ter plaatse kunnen zijn, maar territoriaal zijn de zaken nu eenmaal zo geregeld dat die zones zijn afgebakend. Men zou moeten kunnen uitgaan van het principe dat, ongeacht het bestaan van de provinciegrenzen, het korps dat het snelst ter plaatse kan zijn ook het korps is dat moet uitrukken.

Het subsidiebeleid zal er ook op gericht zijn de zwarte vlekken weg te werken. Ik wil er daarbij ook op wijzen dat dit tijd zal vergen. Het is niet omdat de problemen gekend zijn, dat de oplossing binnen enkele weken kan worden gevonden. Totdat de hervorming wettelijk een feit zal zijn, blijft de verantwoordelijkheid van de steden en gemeenten gelden, zoals dat trouwens is omschreven in artikel 135 van de nieuwe Gemeentewet.

Wat de vraag betreft of er een budgettaire inspanning van de gemeenten wordt verwacht, herhaal ik dat ik de steden en gemeenten dank voor hun stelling dat ze globaal dezelfde budgettaire inspanning willen blijven doen. Ik bevestig ook dat de bijkomende kosten ten laste moeten vallen van de federale overheid en dat de steden en gemeenten in globo niet meer zullen moeten betalen. Binnen dat globale kader van de gemeentelijke inspanning zullen er echter maatregelen moeten worden getroffen om de nu ongelijke verdeling onder de gemeenten aan te passen. Ik wil daarvoor graag steunen op de adviezen van, onder meer, de VVSG.

Ik heb het reeds gezegd bij de opmaak van de begroting, maar ik herhaal nog eens wat ik daarmee bedoel. We stellen vast dat 90% - het percentage gaat nu in dalende lijn - van de hele kost van de civiele veiligheid tot voor kort gedragen werd door de steden en gemeenten en dus - a contrario - maar een goede 10% door de federale overheid. Ik denk dus dat, als we een hervorming doorvoeren, de meerkosten van die hervorming onmogelijk kunnen worden doorgeschoven naar de steden en gemeenten. Dat is toch evident. Ik denk dat we dus, zoals we dat in de laatste twee begrotingsjaren hebben gedaan, een aanhoudende inspanning zullen moeten leveren om de federale inspanning op te voeren.

Als de steden en gemeenten zeggen dat ze zeker niet minder zullen doen, is dat ook een belangrijk element. Dat wil niet zeggen dat er intern, tussen steden en gemeenten, geen verrekening zal moeten plaatsgrijpen. Als we ervan uitgaan dat elke burger recht heeft op een identieke bescherming, gaat het niet op dat de budgettaire inspanningen van bijvoorbeeld de gemeentebesturen van Vilvoorde, Gent of Lokeren totaal verschillend zijn.

Daarom zal er een beweging moeten gebeuren: een verrekeningsoperatie om de inspanningen van steden en gemeenten meer op elkaar af te stemmen. Anders kan ik me voorstellen dat een burgemeester van een gemeente die maar een bepaalde bijdrage levert aan de civiele veiligheid die hervorming een slechte zaak vindt. Vandaag kan hij immers rekenen op de inspanning van andere korpsen en denkt hij: laat de inwoners van die andere gemeenten maar betalen via de belastingen, ik zal wel bukken. We zullen dus naar een soort van nivelleringsoperatie moeten gaan.

pouvoir fédéral. Globalement, les villes et communes n'auront pas à déboursier plus qu'auparavant, mais il faudra tout de même supprimer le partage inégal entre les communes. Pour ce faire, je me baserai entre autres sur les recommandations de l'Union flamande des villes et communes (VVSG). Reste à savoir si nous pourrions mettre en place une véritable parité. Si nous maintenons les efforts consentis au cours des deux dernières années, nous parviendrons à régler les charges supplémentaires en trois ou quatre années. En l'espace d'un an, nous avons investi 18 % de plus dans la protection civile et les services d'incendie.

Une analyse financière existante des coûts des services d'incendie sera encore affinée. Il sera tenu compte des risques, de la nature de la zone, de la population et de la solidarité pour certains grands risques. Les services d'incendie de base, à savoir la lutte contre l'incendie et l'aide médicale urgente, doivent être assurés par chaque poste d'incendie local. Le personnel et le matériel doivent être disponibles pour l'intervention dans un délai raisonnable.

Les communes assument déjà actuellement les tâches des organes des zones de secours qui doivent être créés. Globalement, les communes n'auront pas de coûts supplémentaires à supporter, mais une nouvelle étude des coûts s'impose. Les missions concrètes et l'organisation des organes de gestion n'ont pas encore été définies. Les différentes formules seront analysées. La compétence générale du bourgmestre en matière de sécurité reste intacte. À ce niveau, la position du bourgmestre à l'intérieur de la zone ne différera pas de celle d'une commune actuellement

protégée.

08.06 Willy Corts (VLD): Dat is het fenomeen van de politiehervorming.

08.07 Minister Patrick Dewael: Het fenomeen van de politiehervorming, inderdaad, weze het dat men daar vaak gediscussieerd heeft over het feit of de gemeenten globaal niet meer hebben moeten betalen. Ik denk, en ik ga daar altijd van uit, dat de steden en gemeenten globaal, dus macrobudgettair, niet meer zullen betalen. Dat sluit echter niet uit – ik herhaal het nog eens – dat er intern een verrekening zal gebeuren.

Degene die op termijn meer zal moeten betalen, is de federale overheid. De commissie-Paulus zegt dat we op termijn moeten komen tot een 50/50-verhouding: 50% voor de federale overheid en 50% voor de steden en gemeenten. Dat valt uiteraard nog af te wachten. Ik denk dat als we de budgettaire inspanning inzake civiele veiligheid die we in de afgelopen twee jaar hebben gedaan volhouden, we op een bestek van drie à vier jaar eigenlijk al heel dicht zullen komen bij een rechtzetting, een correctie, eigenlijk een betaling van de meerkosten.

We gaan meerkosten moeten betalen, maar dat zal mogelijk zijn aan het budgettair tempo van de voorbije jaren. We mogen niet vergeten dat op federaal niveau, op een jaar tijd 18% meer werd geïnvesteerd in civiele veiligheid en in brandweer. Dat was noodzakelijk, maar dat zijn toch belangrijke inspanningen. Ik heb in de 4,1% stijgingsmogelijkheid van mijn begroting Binnenlandse Zaken gedurende twee, zelfs drie jaar consecutief een belangrijk accent gelegd op brandweer en civiele veiligheid.

Ten tweede kom ik dan tot de financiële nulmeting.

Er is al een financiële analyse uitgevoerd, waarbij de kosten van de brandweerdiensten per inwoner, per korps, per gemeente, per provincie en per gewest worden weergegeven. Dat is een analyse die zal moeten worden verfijnd, bijvoorbeeld inzake de investeringen, zodat ik over een volledig en betrouwbaar beeld van de brandweerkosten zal kunnen beschikken.

Ten tweede, er zal rekening gehouden worden met onder meer de risico's, de aard van het gebied, de bevolking en de solidariteit voor bepaalde grote risico's.

Ten derde, de basisbrandweezorg heeft betrekking op de terugkerende risico's waarop elke lokale brandweerpost moet voorbereid zijn, met name brandbestrijding en dringende medische hulp. Dus de minimale bezetting van personeel en ook het aangepaste materiaal moet binnen redelijke termijn beschikbaar zijn voor de interventie.

Het volgende luik dat naar voren is gekomen betreft de nieuwe organisatiestructuur. De taken van de op te richten organen van de hulpverleningszones worden momenteel al uitgevoerd door de gemeenten. Men zal dus de globale kosten moeten bekijken om te onderzoeken of en in welke mate bijkomende kosten zullen zijn gegenereerd. Ik herhaal dat de gemeenten dus in globo niet meer zullen moeten betalen.

08.07 Patrick Dewael, ministre: En ce qui concerne la subdivision en zones de secours, nous devons encore nous concerter avec les communes. Je souscris à la recommandation de la commission Paulus de procéder à un accroissement d'échelle.

Une des idées-force de la réforme est la confection d'un statut uniforme pour le personnel des corps de pompiers. Mes services préparent un projet portant le statut juridique de ce personnel. J'ai également initié la concertation avec les syndicats. Un groupe de travail statut juridique, auquel seront également associées les villes et les communes, se réunit chaque mois.

Je persiste à croire en une politique à deux axes consistant d'une part à bien préparer la réforme et d'autre part à accroître les moyens nécessaires sur le terrain. Et c'est cette politique à deux axes que nous avons traduite dans le budget à la grande satisfaction des villes et des communes.

De concrete taken en ook de organisatie van de beleidsorganen zijn op dit ogenblik nog niet uitgewerkt. De voor- en nadelen van de verschillende formules zullen worden geanalyseerd. In elk geval blijft de algemene bevoegdheid van de burgemeester voor de veiligheid intact.

De positie van de burgemeester binnen zijn zone zal niet anders zijn dan die van een burgemeester van een huidige beschermde gemeente. Ik denk dus dat er effectief nog eens goed moet gepraat worden, onder meer ook door bemiddeling van de provinciegouverneurs, om na te gaan wat de ideale omvang is van zo'n hulpverleningszone. Volgens mij gaat de commissie-Paulus er terecht van uit dat schaalvergroting uiteraard rationalisering met zich kan meebrengen. Waar nu allemaal kleine eilandjes proberen zowat alles te combineren, meen ik dat schaalvergroting en een beter coöperatie de ordewoorden moeten zijn.

Inzake de hulpverleningszones – dat heb ik eigenlijk al aangestipt – zal verder overleg nodig zijn met de gemeenten, dus daar zal de gouverneur een belangrijke coördinerende rol spelen.

Wat tot slot de personeelsproblematiek betreft, het volgende. Het ontwikkelen van een eenvormig statuut voor het brandweerpersoneel is een van de krachtlijnen van de hervorming. Ik heb mijn diensten opgedragen een ontwerp van rechtspositieregeling voor te bereiden. Ondertussen wordt in het kader van het tweesporenbeleid ook een concrete oplossing gegeven aan sommige precieze problemen.

Ik heb ook het overleg met de vakbonden opgestart. Een werkgroep rechtspositieregeling, waarbij ook de steden en de gemeenten worden betrokken, vergadert elke maand.

Mijnheer de voorzitter, tot zover een aantal elementen van mijn antwoord. Ik benadruk dat ik blijf vasthouden aan het tweesporenbeleid; dat heb ik al verschillende keren gezegd. De voorbereiding van de hervorming moet goed worden geanalyseerd voor wij het Parlement teksten voorleggen. Los daarvan is er dat andere spoor, met name het opvoeren van de budgetten en het implementeren en inzetten van meer middelen, ook op het vlak van infrastructuur. Dat zijn allemaal zaken die wij bij de begrotingsopmaak hebben vastgelegd. Ik stel vast dat daarover bij de zones van de verschillende steden en gemeenten voldoening bestaat.

De fundamentele hervorming is het andere spoor. Het ene mag ons het andere nooit doen vergeten. Ik zou geen goed beleid voeren, mocht u zeggen dat ik bezig ben met een fundamentele hervorming die hangt tussen de commissie-Paulus en het Parlement en dat er ondertussen niets op het terrein gebeurt. Neen, wij volgen consequent die lijn op het terrein, ook met betrekking tot het statuut en de positie van de vrijwilliger en zijn financiële of fiscale situatie. Die zaken werden reeds de voorbije weken en maanden onder de loep genomen.

Le **président**: Nous considérons que nous aurons un long échange de vues après le dépôt du rapport de la commission Paulus. Je donne toutefois la parole pour une courte réplique à Mme Schryvers.

08.08 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u

08.08

Katrien Schryvers

voor uw antwoorden. U hebt, net zoals in het verleden, duidelijk te kennen gegeven dat u de aanbevelingen van de commissie-Paulus meeneemt en, zoals u nu hebt gezegd, tot de uwe hebt gemaakt en op basis daarvan wetsontwerpen zult uitwerken.

U zegt dat u geen tabula rasa zult maken. Ik meen dat dit aangewezen is. Ik heb begrip voor het feit dat u niet over alle vragen onmiddellijk duidelijkheid kunt geven. Er zijn inderdaad nogal wat knelpunten. Terzake is een ernstige aanpak vereist, want het is een heel belangrijke materie. Ik ga dus volledig daarmee akkoord en ik heb ook alle begrip ervoor dat u dit wilt doen samen met steden en gemeenten, brandweerkorpsen en met de vakbonden. Dat is inderdaad aangewezen. Het zal echter tijd vergen. Ik meen nochtans dat het heel belangrijk is om snel de grote lijnen te kennen waarbinnen men zal evolueren, omdat ondertussen het beleid niet mag stilstaan, ook niet op het terrein en evenmin bij de steden en gemeenten en de korpsen.

Op dat vlak heb ik toch nog enkele bekommernissen en aandachtspunten, voornamelijk wat betreft de risicoanalyse. U stelt dat de federale regering zal tegemoetkomen voor het wegwerken van de zwarte vlekken, maar dat dit zal gebeuren in het kader van de grote hervorming. Dat betekent dus dat de federale regering inspanningen zal leveren, maar niet onmiddellijk. In het kader van een grote hervorming zal men zien waar en hoe een aantal oplossingen geboden kunnen worden.

Ik kan u zeggen dat in een aantal gemeenten in een aantal provincies nu knelpunten aan het licht zijn gekomen die ook niet weg te werken zijn met onderlinge overeenkomsten tussen gemeenten, want ik meen dat de meeste gemeenten daartoe wel bereid zijn en ook bezig zijn met het uitwerken ervan. Er zijn echter ook bepaalde gebieden waar men op die manier geen oplossing biedt en waarvan ik weet dat gemeentebesturen, op verzoek van hun burgemeester, nu denken aan het oprichten van voorposten, omdat zij natuurlijk de hete adem van de risicoanalyse in de nek voelen. U kent voldoende de juridisering van onze maatschappij en het feit dat er altijd ergens iemand verantwoordelijk moet zijn.

Mijn vragen zijn de volgende. Zal er een tegemoetkoming zijn? Worden er toelatingen gegeven voor die voorposten? Worden ze gesubsidieerd? Worden korpsen toegelaten om een hoger aantal personeelsleden in dienst te nemen voor het bemannen van die voorposten? Ik meen dat dit hic et nunc heel belangrijke vragen zijn. De gemeenten wachten zeker op een antwoord daarop.

Voorts neem ik nota van het feit dat u zegt dat de federale overheid tot nu toe slechts 10% van de kosten op zich heeft genomen, terwijl steden en gemeenten 90% van de kosten dragen voor de civiele veiligheid. U zegt dat het budget van de federale overheid ondertussen met 18% is gestegen. Dat is natuurlijk zeer relatief want dat is 18% op 10%. Dat betekent dat u van 10% intussen naar 11,8% bent geëvolueerd. Ik denk dat er toch heel wat meer inspanningen nodig zullen zijn om tegemoet te komen aan de aanbevelingen van de commissie-Paulus, met inachtneming van uw belofte dat het voor steden en gemeenten niet meer zou kosten.

(CD&V): Le ministre nous redit en termes nets, clairs et précis qu'il suivra les recommandations de la commission Paulus dans son projet de loi. Je comprends qu'il ne soit pas en mesure de clarifier tout tout de suite. De nombreuses pierres d'achoppement subsistent et elles requièrent une approche sérieuse. Je me réjouis que le ministre veuille s'atteler à cette tâche en collaboration avec les villes et les communes, les corps de pompiers et les syndicats. Je me doute qu'une telle mission ne peut s'accomplir du jour au lendemain mais en attendant, il est impératif de garantir la continuité de la politique mise en œuvre.

L'analyse des risques me préoccupe. Le ministre déclare que le gouvernement fédéral interviendra dans le cadre de la réforme, ce qui signifie donc que cette intervention ne sera pas immédiate.

Dans certaines communes et provinces ont surgi des difficultés qui ne pourront être surmontées par des accords entre les communes, lesquelles envisagent maintenant la création d'avant-postes car il faut bien que quelqu'un assume les responsabilités. Ces avant-postes seront-ils agréés? Subventionnés? Pourront-ils recruter du personnel?

Jusqu'ici, le gouvernement fédéral n'a pris à son compte que 10 pour cent des dépenses de la protection civile. Le ministre dit que le budget a augmenté, mais c'est très relatif puisqu'il ne s'agit toujours que de 11,8 %. Des efforts supplémentaires seront nécessaires pour répondre aux recommandations de la commission Paulus, surtout après la promesse selon laquelle la réforme n'entraînerait pas de dépenses supplémentaires pour les communes.

Le **président**: Madame, je suppose que vous vous souvenez des règles de calcul, notamment en matière de système métrique. Ce dernier inclut l'heure. Il vous reste vingt secondes! Je vous remercie.

08.09 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ging sowieso al afronden. Ik vraag dat u snel duidelijkheid creëert over een aantal krachtlijnen voor de steden en de gemeenten. Ik zal daartoe een motie van aanbeveling indienen.

08.10 Nancy Caslo (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, ik zal het kort houden, want op 14 maart zal tijdens de hoorzitting nog veel worden verduidelijkt. Dat hoop ik tenminste.

De hervorming van de civiele veiligheid is inderdaad een complexe materie, die grondig moet worden aangepakt. Jarenlang werd de sector stiefmoederlijk behandeld. Mijnheer de minister, met een beetje goede wil, denk ik dat u bijvoorbeeld het statuut en de erkenning als risicoberoep los kan koppelen en dat u binnen afzienbare tijd een daadwerkelijke oplossing kunt vinden. U hebt zonet bevestigd dat u gevraagd hebt om meer aandacht te besteden aan de rechtspositie van de betrokkenen. Dus ik wacht de hoorzitting van 14 maart af en hoop dan nog meer verduidelijking te krijgen.

08.10 Nancy Caslo (Vlaams Belang): J'espère que l'audition du 14 mars 2006 permettra de clarifier certaines choses. La réforme de la protection civile est en effet une matière complexe qui doit être très sérieusement préparée. Le ministre devrait tout de même pouvoir trouver à court terme une solution pour un certain nombre de points épineux tels que la reconnaissance comme profession à risques. Le ministre affirme qu'il souhaite accorder toute l'attention nécessaire à la position juridique des personnes en question. J'attends la suite des événements.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Katrien Schryvers en door de heer Dirk Claes en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de dames Katrien Schryvers en Nancy Caslo
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
verzoekt de minister

- naar de steden en gemeenten, alsook naar de brandweerkorpsen, snel duidelijkheid te creëren over de maatregelen die zullen worden genomen ingevolge de aanbevelingen, gedaan door de commissie-Paulus;
- hierbij alleszins rekening te houden met de financiële impact voor steden en gemeenten en met waardering voor het werk en de inzet van vele vrijwilligers, die ook naar de toekomst verder mogelijk moet blijven."

Une première motion de recommandation a été déposée par Mme Katrien Schryvers et par M. Dirk Claes et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de Mmes Katrien Schryvers et Nancy Caslo
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,
demande au ministre

- de préciser rapidement, à l'intention des villes et des communes ainsi que des corps de pompiers, les mesures qui seront prises à la suite des recommandations formulées par la commission Paulus;
- de tenir en tout état de cause compte à cette occasion de l'incidence financière de ces mesures pour les villes et les communes, et de témoigner le respect qui s'impose pour le dévouement des nombreux bénévoles qui devra encore pouvoir s'exprimer à l'avenir."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door mevrouw Nancy Caslo en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de dames Katrien Schryvers en Nancy Caslo

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,

beveelt de regering aan

- snel en efficiënt de civiele veiligheid in zijn geheel te hervormen, in overleg en rekening houdend met alle betrokken partijen;
- prioritair een gelijkwaardig statuut uit te werken voor zowel vrijwilligers als beroepslui;
- een snelle erkenning als risicoberoep;
- de budgetten te verhogen zodat deze hervorming inderdaad een financiële nuloperatie zal zijn voor de lokale besturen;
- bijkomende financieringsbronnen te zoeken om de totale kost, zoals beloofd, te herverdelen tussen het federale en het lokale niveau;
- duidelijkheid te verschaffen inzake de verdeling van de bevoegdheden tussen de lokale overheden en de zones en de hieruit volgende aansprakelijkheid."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par Mme Nancy Caslo et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de Mmes Katrien Schryvers et Nancy Caslo

et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,

recommande au gouvernement

- de réformer rapidement et efficacement la sécurité civile dans son ensemble, en concertation avec toutes les parties concernées et en tenant compte de ces mêmes parties;
- d'établir par priorité un statut équivalent pour les volontaires et les professionnels;
- de reconnaître rapidement comme profession à risque l'activité de pompier;
- d'augmenter les budgets afin que cette réforme soit réellement une opération blanche sur le plan financier pour les pouvoirs locaux;
- de rechercher des sources de financement supplémentaires afin de redistribuer, comme promis, les coûts totaux entre les niveaux fédéral et local;
- de préciser la répartition de compétences entre les pouvoirs locaux et les zones ainsi que la responsabilité qui en découle."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Willy Cortois.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Willy Cortois.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

Le **président**: Chers collègues, je serai extrêmement intransigeant sur le respect des temps de parole. Je n'ai en effet aucune intention – même si cela pourrait être éminemment sympathique – de passer la soirée avec vous.

09 Vraag van de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de modernisering van alarmsystemen bij rampen" (nr. 10263)

09 Question de M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la modernisation des systèmes d'alerte en cas de catastrophe" (n° 10263)

09.01 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijn vraag gaat over de communicatie tussen de overheid en de burger in noodsituaties. Een eerste mogelijkheid die de technische evolutie ons biedt, is dat doven en slechthorenden de hulpdiensten zouden kunnen contacteren via sms. Dit kan nu reeds via fax, maar in veel noodsituaties heeft de dove persoon geen fax ter beschikking. Een sms zou dan ook een immense vooruitgang kunnen betekenen.

09.01 Patrick De Groote (N-VA): Dans des situations d'urgence, les sourds et les malentendants peuvent désormais contacter les services d'assistance au moyen d'un appareil de télécopie dont ils ne sont toutefois pas toujours équipés. La possibilité d'établir un

Ik heb terzake vier vragen. Wat is de stand van zaken in dit dossier?

Zijn er in het buitenland voorbeelden waaraan wij ons kunnen spiegelen? Welke hinderpalen resten er nog vooraleer dit systeem kan worden ingevoerd? Wat is uw streefdatum om dit systeem te implementeren?

Een tweede mogelijkheid die het wijdverspreide bezit van de gsm ons biedt, is de alarmering van de burger in geval van noodsituaties zoals rampen. In dit geval gaat het niet over gewone sms'jes, want de ervaring toont aan dat deze vertraging kunnen oplopen, wat in noodsituaties natuurlijk niet kan. Bij het gebruik van Cell Broadcasting treedt dit euvel niet op en bovendien rijzen er geen problemen op het vlak van de bescherming van de privacy. Cell Broadcasting biedt een aantal voordelen tegenover de traditionele alarmsystemen zoals sirenes, omroepwagens en radioberichten. Het is echter niet mijn bedoeling om dit als enig alarmsysteem naar voor te schuiven, want niet iedereen beschikt over een gsm en de traditionele alarmsystemen kunnen de mensen in bepaalde situaties toch nog sneller bereiken. Het is dus enkel een aanvullend systeem. Bovendien biedt dit systeem het voordeel dat ook doven en slechthorenden worden bereikt.

Reeds meerdere malen zijn er in de commissie vragen gesteld over dit systeem. Regelmatig verschijnen er ook berichten in de media waarin wordt aangekondigd dat een dergelijk systeem er komt. Begin 2003 verschenen er al berichten in de media dat het ministerie van Binnenlandse Zaken dit systeem onderzocht. Ondertussen zijn we al meer dan twee jaar verder en als ik er uw antwoorden nog eens op nalees, dan heb ik nog steeds niet de indruk dat wij binnenkort een doorbraak mogen verwachten. Ik zie echter evenmin in wat de grote hinderpalen zijn die de implementatie van dit systeem in de weg zouden staan.

Ik heb dan ook dezelfde vragen als bij het voorgaande punt. Wat is de stand van zaken in dit dossier? Zijn er voorbeelden in het buitenland waaraan wij ons kunnen spiegelen? Wat zijn de mogelijke hinderpalen? Wat is de streefdatum om dit systeem te implementeren?

Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om te verwijzen naar de webstek www.alarmbericht.nl. Via deze webstek kan men in Nederland intekenen op alarmberichten van de nationale en lokale overheid. Dit systeem is natuurlijk minder sluitend dan Cell Broadcasting, maar er stelt zich geen juridisch probleem omdat men vrijwillig kan intekenen op dit initiatief. Ik zou niet willen dat kwetsbare groepen zoals doven en slechthorenden het slachtoffer zouden worden van het uitblijven van Cell Broadcasting. Een dergelijk systeem kan de huidige lacune misschien ondervangen.

Ik kom dan tot mijn laatste vraag. Acht u het opportuun, mijnheer de minister, om een gelijkaardig initiatief te nemen?

09.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, voor noodoproepen van doven en slechthorenden wordt gebruikgemaakt van de dovenfax, die tot op vandaag een betrouwbare oplossing biedt. Met het oog op de eventuele invoering van een sms-systeem voor doven en slechthorenden, is er een werkgroep opgericht, bestaande uit de federale politie, de civiele veiligheid en de nv ASTRID.

contact par sms constituerait un immense progrès. Quel est l'état de la situation? Une telle formule existe-t-elle déjà à l'étranger? Quelles difficultés sont liées à l'instauration de ce système? Dans quel délai pourra-t-il être opérationnel?

Dans les situations d'urgence, il serait utile que le citoyen puisse être alerté par gsm. Étant donné qu'il arrive que les sms soient réceptionnés tardivement, il serait préférable dans un tel cas de recourir au *cell broadcasting*. Ce système présente de nombreux avantages, particulièrement pour les sourds et les malentendants, et pourrait compléter les systèmes d'alerte classiques.

Début 2003 déjà, les médias avaient annoncé que ce système était à l'étude au département de l'Intérieur. Plusieurs questions ont déjà été posées à ce sujet et le ministre laisse entrevoir chaque fois une avancée prochaine. Je ne vois pas ce qui pourrait encore faire obstacle à ce système.

On pourrait remédier aux lacunes actuelles en recourant au système néerlandais qui permet de souscrire par le biais d'un site web aux messages d'alerte des autorités. Le ministre juge-t-il opportune la création d'un tel système dans notre pays?

09.02 **Patrick Dewael**, ministre: Il est actuellement fait usage du "fax pour malentendants" à l'intention des sourds et des malentendants. Un groupe de travail a été constitué en vue de la création éventuelle, pour les

Op dit moment worden de eerste stappen gezet tot de oprichting van een Europees platform, waarin de nooddiensten van alle Europese landen zich verenigen om overleg te plegen. Het is de bedoeling een forum te creëren waar de nooddiensten gezamenlijk informatie uitwisselen en oplossingen kunnen zoeken voor de problemen die zich voordoen in hun domein. In de installatievergadering die op 16 februari jongstleden heeft plaatsgevonden, was er eensgezindheid dat die groep ook bijzondere aandacht moet hebben voor de problematiek van doven en slechthorenden. Er is interessante informatie uitgewisseld tussen de lidstaten en meer in het bijzonder heb ik ook vernomen dat Zweden op dit vlak al met een concept van sms aan nooddiensten, een aantal tests zou hebben uitgevoerd. De bruikbaarheid van die informatie moet nog worden geëvalueerd.

De invoering van een dergelijk sms-systeem zou in principe pas mogelijk zijn op het moment dat de 100- en 101-centrales werken op de CAD-technologie van ASTRID. Er wordt onderzocht of er voor de tussenliggende periode geen tijdelijke oplossing kan worden gezocht.

De invoering van Cell Broadcasting wordt tot op heden nog onderzocht door mijn diensten. Het systeem wordt toegepast in enkele andere Europese landen, onder meer Italië. Het levert ook goede resultaten op. De invoering van een dergelijk systeem kan alleen maar in samenwerking met het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie. De implementatie van een nieuwe wet betreffende de elektronische communicatie heeft ook voor een dermate hoge werklast gezorgd voor het BIPT dat de eventuele invoering van Cell Broadcasting wat op de achtergrond is geschoven. In de loop van dit jaar zal de juridische grondslag om een dergelijk systeem op te zetten echter gerealiseerd zijn. Dus het BIPT zal een onderzoek verrichten over de financiële implicaties van een dergelijk beleid.

Wat nu het sms-systeem aangaat waarbij de overheid doven en slechthorenden alarmeert, mijn diensten hebben offertes ontvangen en zullen vermoedelijk nog in het eerste trimester van dit jaar de overheidsopdracht kunnen toewijzen. Het Nederlandse initiatief lijkt mij op het eerste gezicht wel interessant. Het eventuele nut en de mogelijke implementatie daarvan zullen ook worden onderzocht.

besoins de cette catégorie de personnes, d'un système de sms et des démarches sont entreprises pour constituer une plate-forme européenne réunissant les services d'urgence de l'ensemble des pays européens. L'objectif consiste à créer un forum où pourraient être discutées des questions diverses.

Le problème des sourds et des malentendants a déjà été abordé lors de la réunion d'installation. Les États membres, dont l'un mène déjà une expérience recourant au sms, ont échangé des informations intéressantes. Nous ne pourrions mettre en place un tel système chez nous que si les centraux 100 en 101 fonctionnaient sur la base de la technologie CAD. Une solution temporaire est recherchée en attendant.

Mes services envisagent la possibilité de recourir au *cell broadcasting* qui donne de bons résultats dans un certain nombre de pays européens. Chez nous, un tel système ne serait envisageable qu'avec la collaboration de l'IBPT mais celui-ci est à ce point surchargé pour l'instant qu'il faudra attendre un peu. Les bases juridiques du projet seront jetées en 2006 et l'IBPT pourra alors en étudier les implications financières.

Mes services ont reçu des offres pour un système basé sur le sms et il sera sans doute procédé à l'adjudication publique au premier trimestre de cette année.

L'initiative néerlandaise semble intéressante et fera l'objet d'un examen par mes services.

09.03 Patrick De Groote (N-VA): Dank u, mijnheer de minister, voor uw antwoord. Ik hoor dat u zich bekommert om de problematiek, maar ik heb de indruk dat we weer van bij het begin starten: er wordt een werkgroep opgericht, we gaan werken naar een Europees platform, op 16 februari was er een installatievergadering. Ik zou er toch willen op wijzen, mijnheer de minister, dat men reeds in 2003 die problematiek heeft aangekaart. Mijn voorganger heeft daar op

09.03 Patrick De Groote (N-VA): Je me félicite de constater que le ministre se préoccupe de ce dossier. Je ne peux toutefois m'empêcher de me demander pourquoi il faut tout reprendre depuis le début. Le dossier avait

10 maart 2004 een vraag over gesteld. In juni 2005 heb ik de vraag gesteld aan u en aan uw collega, de heer Verwilghen.

Toen kreeg ik in eerste instantie van minister Verwilghen het antwoord dat de juridische problemen werden opgelost, dat de wet betreffende de elektronische communicatie door het Parlement werd goedgekeurd en eerstdaags in het Staatsblad zou verschijnen en dat, zodra de wet van toepassing was, de gesprekken met de operatoren en het BIPT konden aanvangen om de modaliteiten van het gebruik te regelen. Dezelfde vraag heb ik aan u gesteld op 21 juni 2005.

Het antwoord van de heer Verwilghen was dat het nog slechts een kwestie was om een afspraak te kunnen maken tussen Binnenlandse Zaken aan de ene kant en de operatoren aan de andere kant en dat daarmee kon gestart worden onmiddellijk na de publicatie van de wet, maar dat die werkzaamheid door de minister van Binnenlandse Zaken en zijn departement moest worden volbracht.

Ik heb de indruk dat wij hier helemaal opnieuw moeten starten en dat is jammer.

09.04 Minister **Patrick Dewael**: De overheidsopdracht is toegewezen binnen dit trimester. Als ik u dat antwoord, begrijp ik niet dat u daar blijkbaar niet naar luistert en concludeert in de richting van wat u op voorhand hebt neergeschreven.

déjà été évoqué à la Chambre en 2003 et les ministres Dewael et Verwilghen avaient répondu en 2004 qu'il ne restait plus à résoudre que des problèmes techniques. Aujourd'hui, j'apprends que le projet n'a pas encore dépassé la phase de la création d'un groupe de travail.

09.04 **Patrick Dewael**, ministre: Je viens de dire à l'instant que le marché public serait encore attribué au cours du présent trimestre.

09.05 **Patrick De Groote** (N-VA): Mijnheer de minister, ik heb het net neergepend.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 **Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het toekennen van premies aan het personeel van de dienst Intern Toezicht" (nr. 10275)**

10 **Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'octroi de primes au personnel du service de contrôle interne" (n° 10275)**

10.01 **Dirk Claes** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal mijn vraag kort houden. Mijn vraag is of het personeel van de dienst Intern Toezicht ook in aanmerking komt voor de researchpremie? Zo neen, wenst u daarmee bij de evaluatie van het statuut rekening te houden? Zal dit een zware budgettaire impact hebben? Ik denk van niet.

10.01 **Dirk Claes** (CD&V): Le personnel du service de Contrôle interne peut-il également prétendre à la prime de recherche? Dans la négative, le ministre envisage-t-il d'en tenir compte lors de l'évaluation du statut? Cette mesure aura-t-elle une lourde incidence budgétaire?

10.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Claes, collega's, ik zou willen opmerken dat er buiten een aantal uitdovende corrigerende mechanismen, die trouwens voortvloeien uit de integratie van de ex-BOB en de ex-GPP in de federale gerechtelijke zuil, geen premie voor researchopdrachten bestaat. Er bestaat bij de researchedienst wel een forfaitaire kostenvergoeding. Die wordt alleen toegekend omdat speurders kosten maken.

10.02 **Patrick Dewael**, ministre: La prime pour les missions de recherche a été supprimée. Les services de recherche bénéficient par contre d'une indemnité forfaitaire de frais, ce qui est logique pour les enquêteurs, mais pas pour les membres du personnel du service de Contrôle interne. Si ces derniers devaient

Ik zie dus niet goed in welke kosten personeelsleden van de dienst Intern Toezicht van een lokale politiedienst in de uitoefening van hun

controleopdracht op een systematische wijze zouden maken. Zij kunnen bovendien eventuele kosten altijd declareren als die er zouden zijn. Ik heb ook geen aanwijzing dat het statuut terzake niet correct zou worden toegepast.

De evaluatie van het statuut is nog niet afgerond. Zoals eigen is aan dergelijke globale onderhandelingen; concludeert men pas op het einde. Ik zal het proces van onderhandeling niet doorkruisen door voortijdig verklaringen af te leggen. U kent immers de gevoeligheden die bestaan aan deze en gene zijde van een onderhandelingstafel.

10.03 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor het antwoord. Het ging natuurlijk over de forfaitaire kostenvergoeding. Soms moeten personeelsleden van Intern Toezicht min of meer een rechercheopdracht volbrengen. Als u zegt dat zij hun kosten ook kunnen indienen, denk ik dat dit voldoende is.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het uitvoeren van administratieve taken door operationeel politiepersoneel" (nr. 10276)

11 Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'exécution de tâches administratives par du personnel de police opérationnel" (n° 10276)

11.01 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bij de CALogiseringsoperatie van de politiediensten werd door de dienst DGP een nominatieve lijst bekendgemaakt van ongeveer 1.080 namen van personen die voor de operatie in aanmerking kwamen.

Met betrekking tot de lokale politiediensten werd door de minister in dat kader verwezen naar artikel 25 van de wet op het politieambt en de daarbij horende rondzendbrief. Wij weten dat de minister aan een nieuwe rondzendbrief werkt, die wij ondertussen ook hebben ontvangen. De vraag is in dat opzicht achterhaald. In de nieuwe rondzendbrief worden een aantal bedieningen opgesomd die binnen de lokale politiediensten niet meer door operationele politiemensen mogen worden ingenomen.

Klopt het dat de minister een nieuwe rondzendbrief in uitvoering heeft? Dat is dus zo.

Wanneer zal de brief worden afgekondigd?

Zal ook voor de lokale politiediensten met een dergelijke, nominatieve lijst worden gewerkt?

Hoe zal de controle op de naleving ervan gebeuren?

11.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, een van de maatregelen om effectief meer blauw op straat te krijgen, is de zogenaamde CALogisering. Dat impliceert dat operationele politiemensen maximaal moeten kunnen worden vrijgemaakt voor operationele taken. Administratieve en logistieke taken moeten door het burgerpersoneel van de politie, het zogenaamde calogpersoneel,

malgré tout exposer des frais, ils peuvent toujours les déclarer.

Aucun élément n'indique que le statut n'est pas appliqué correctement sur ce point. Je ne souhaite pas interférer dans les négociations par des déclarations unilatérales prématurées.

10.03 Dirk Claes (CD&V) : Si les membres du personnel du service de Contrôle interne peuvent déclarer leurs frais, tout semble être en ordre.

11.01 Dirk Claes (CD&V): Lors de la calogisation des services de police, le service DGP a communiqué une liste d'environ 1 080 noms de personnes qui entraient en ligne de compte pour l'opération.

En ce qui concerne les services de police locaux, le ministre s'est référé à l'article 25 de la loi sur la fonction de police et à la circulaire y afférente. Le ministre a dans l'intervalle préparé une nouvelle circulaire. Celle-ci énumère quelques missions qui ne doivent plus être exécutées par des policiers opérationnels.

Quand disposerons-nous de la circulaire? Une liste nominative sera-t-elle également d'application pour les services de police locaux? Comment le respect de la circulaire sera-t-il contrôlé?

11.02 Patrick Dewael, ministre: La calogisation est l'une des mesures visant à renforcer la présence policière dans les rues. Les policiers opérationnels ne doivent dès lors pas exécuter de

worden uitgevoerd.

Met de federale politie heb ik aan het begin van de legislatuur al afspraken gemaakt om tegen 2009 – de operatie komt ondertussen op kruissnelheid – 1.080 ambten te calogiseren. Op 1 april 2006 zullen wij al 546 ambten hebben gecalogiseerd. Het objectief dat wij ons hebben gesteld, zal dus eind 2006 al worden gehaald.

Ook van de lokale politie verwacht ik een identieke inspanning. Een van de middelen ter ondersteuning van de lokale politie is de zogenaamde rondzendbrief “Eigenlijke Politietaken”, in uitvoering van artikel 25 van de wet op het politieambt.

Het ontwerp van rondzendbrief werd eind 2005 aan de federale politieraad voor advies overgemaakt. De rondzendbrief zal een lijst van administratieve, niet-operationele taken bevatten die niet meer door de politie in het algemeen of door operationele politiemensen mogen worden uitgeoefend.

In de rondzendbrief wordt ook een inspanning gevraagd van de magistratuur en van de gerechtsdeurwaarders. Lokale politieagenten worden immers vaak nog altijd door een parket of een onderzoeksrechter overbelast voor de uitvoering van administratieve kantschriften. Alle opdrachten zijn weliswaar belangrijk, maar een politieman wordt nog vaak op pad gestuurd om pakweg in het kader van een verkeersongeval even te gaan informeren of de schade ondertussen al werd geregeld. De parketmagistraat vraagt dan om even te gaan informeren bij de mensen aan huis. Dat zijn zaken waarvoor de politiemensen nog vaak als een soort van loopjongen worden gebruikt.

De rondzendbrief probeert daar komaf mee te maken en ook een synthese te maken van de taken die in de loop der jaren in het takenpakket van de politiemensen zijn geslopen, maar die daaruit nu worden weggehaald.

Voor de lokale politiediensten wordt er niet met nominatieve lijsten gewerkt zoals bij de federale politie. Er wordt wel verwezen naar mijn rondzendbrief CP2 van november 2004, waarin ik de lokale politiezones vraag hun CALog-personeel tegen 2009 op te drijven tot 16% van het totale politie-effectief. Van de politiezones wordt ook verwacht dat zij daarover jaarlijks verslag uitbrengen aan mijn diensten.

11.03 Dirk Claes (CD&V): Dank u wel, mijnheer de minister. Ik neem aan dat wij die nieuwe rondzendbrief hier nog ter bespreking krijgen in het Parlement? Dat zou niet slecht zijn, zodat wij over die administratieve taken nog even kunnen brainstormen.

Op een vraag hebt u nog niet geantwoord. Hoe zal de controle gebeuren op die rondzendbrief? Ik neem aan dat dit voor een stuk via die verslaggeving zal gebeuren van de lokale politiediensten aan u?

11.04 Minister Patrick Dewael: Wanneer die terugkomt van de federale politie, ben ik uiteraard bereid die te communiceren aan de leden van deze commissie.

missions administratives et logistiques. Celles-ci sont réservées au personnel civil.

Notre intention est de *calogiser* 1 080 fonctions pour la police fédérale d'ici à 2009. Au 1er avril 2006, 546 fonctions le seront déjà. Nous sommes donc en avance sur le calendrier.

J'attends également des efforts de la part de la police locale, entre autres sur la base de la circulaire relative aux 'tâches policières inappropriées'. Ce projet de circulaire a été transmis pour avis au Conseil fédéral de police à la fin de l'an passé. Cette circulaire comprendra une liste de tâches non opérationnelles qui ne peuvent plus être exécutées par la police ou les policiers opérationnels. Par ailleurs, un effort est attendu de la part de la magistrature et des huissiers de justice, qui surchargent souvent la police locale.

Pour les services de police locaux, aucun objectif chiffré n'est fixé, tout comme pour la police fédérale. Je demande toutefois aux zones locales de porter leur personnel CALog à 16 % du nombre total de policiers. Les services de police doivent faire annuellement rapport à mes services à ce sujet.

11.03 Dirk Claes (CD&V): Je suppose que la nouvelle circulaire sera encore évoquée dans cette commission?

Le ministre n'a pas répondu à la question de savoir comment le contrôle sera organisé. Sera-ce par le biais du rapport annuel ?

11.04 Patrick Dewael, ministre: Si le Conseil fédéral de police restitue la circulaire, je la transmettrai à la commission.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van de heer Willy Cortois aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de agenda en notulering van vergaderingen van het politiecollege in meergemeentezones" (nr. 10282)

12 Question de M. Willy Cortois au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'ordre du jour et les procès-verbaux des réunions du collège de police dans les zones pluricommunales" (n° 10282)

12.01 Willy Cortois (VLD): Mijnheer de minister, in een meergemeentezone oefent de politieraad een beetje de bevoegdheid uit van de gemeenteraad met betrekking tot de wijze waarop uiteindelijk het politiecollege de middelen, het personeel en de zone in het algemeen beheert. Vermits men er nu uiteindelijk voor heeft gekozen – ik heb dat destijds ook in het Parlement betreurd – dat de politieraad maximaal vier keer per jaar bijeenkomt is het natuurlijk toch wel iets moeilijker om qua democratische controle effectief werk te leveren. Men is dus eigenlijk meer en meer verplicht om te grijpen naar de notulen van het politiecollege van de zone.

Daarom heb ik twee vragen. Voor de eerste vraag verwijs ik naar artikel 45, derde lid van de wet op de gemeentelijke politie waarin duidelijk staat dat de politiechef verslag moet uitbrengen bij het politiecollege. Ik heb een aantal notulen van een politiecollege doorgenomen en ik vind daar nergens ooit enig spoor van. Dat heeft natuurlijk tot gevolg dat men nog minder inzicht heeft in de wijze waarop de middelen worden beheerd en de instructies die worden gegeven. Mijn eerste vraag is dus, mijnheer de minister, of het niet essentieel is dat een dergelijk punt inderdaad genotuleerd wordt of kort wordt samengevat in de notulen van het politiecollege.

Mijn tweede vraag is eigenlijk zeer eenvoudig. In ieder goed bestuur, zelfs in de kleinste verenigingen, begint men een vergadering op een bepaald uur en notuleert men dat in het verslag. Tevens noteert men wanneer de vergadering is beëindigd. Ik stel vast dat dit in een aantal politiecolleges niet gebeurt. Daar geldt toch wel het vermoeden dat deze vergadering als het ware wordt herleid tot een soort theoretische benadering van een paar minuten waarna het allemaal voorbij is. Is het niet normaal dat de notulen van een politiecollege aangeven wanneer dit college is begonnen en wanneer het is geëindigd?

12.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, net als de politieraad is het politiecollege natuurlijk veel meer dan een stemmachine. In ons model van geïntegreerde politie met twee autonome niveaus is voor de lokale component de goede werking van de politieraad en het politiecollege van groot belang.

Hier wordt dus in de volle betekenis van het woord beraadslaagd en wordt er een consensus nagestreefd tussen de burgemeesters onderling en de burgemeesters en de korpschef. De strekking van artikel 45 is dat de korpschef periodiek rapporteert aan het college. Het volstaat dus niet dat de chef rapporteert aan elk van de burgemeesters afzonderlijk. De bedoeling is dat er vragen worden gesteld en beantwoord en dat er een gedachtewisseling is tussen de burgemeesters onderling en tussen de burgemeesters en de

12.01 Willy Cortois (VLD): Dans les zones pluricommunales, le conseil de police exerce en fait la compétence du conseil communal dans le cadre de l'évaluation de la gestion de la police par le collège de police. Le conseil de police ne se réunit que quatre fois par an et, dès lors, l'on ne peut guère parler de contrôle démocratique. Pour fonder son évaluation, le conseil de police dispose uniquement des procès-verbaux du collège de police.

Le chef de police doit faire rapport au collège de police, mais ces rapports ne figurent jamais dans les procès-verbaux concrets. Leur importance n'est-elle toutefois pas telle que leur absence des procès-verbaux ne se justifie pas?

Par ailleurs, l'heure de début et de fin des réunions n'est jamais mentionnée, ce qui laisse supposer que la réunion est réduite à une formalité. Ces données ne revêtent-elles pas, elles aussi, un caractère essentiel?

12.02 Patrick Dewael, ministre: Au même titre que le conseil communal, le collège de police est bien davantage qu'une simple «machine à voter». Dans le cadre de notre modèle de police intégrée, l'on procède à une délibération et l'on recherche un consensus entre bourgmestres, d'une part, et entre bourgmestres et chef de corps, d'autre part. Ce dernier fait régulièrement rapport au collège de police. Il ne suffit pas que le chef de corps fasse

korpschef.

Artikel 104 derde lid van de nieuwe gemeentewet is van toepassing op het politiecollege. Daaruit volgt dat, net zoals dat voor het college van burgemeester en schepenen het geval is, de notulen van het politiecollege de opsomming van de behandelde punten bevatten en ook de genomen beslissing.

U zal in die notulen dus enkel terugvinden dat het verslag, bedoeld in artikel 45 tweede of derde lid, werd uitgebracht en dat de aanwezige leden van het politiecollege er ook kennis van hebben genomen. Ook zullen er de eventuele beslissingen aan worden toegevoegd, zoals bijvoorbeeld een concrete opdracht die aan de korpschef werd gegeven als gevolg van zijn rapportering.

De notulen bevatten geen tekstuele weergave van het rapport en dus ook geen verslag van de gedachtewisseling tussen de leden van het politiecollege. Het verslag van de korpschef kan ook geheel of gedeeltelijk mondeling zijn. Een eventueel schriftelijk verslag wordt geen bijlage aan de notulen. Het is daarbij een goed gebruik om het begin- en einduur in de notulen op te nemen. Dat wil niet zeggen dat er altijd een recht evenredig verband is tussen de duur van een zitting en de kwaliteit van een besluitvorming, maar dat zeg ik in het algemeen.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

13 Vraag van de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het statuut en de betaling van militairen bij de lokale politie" (nr. 10283)

13 Question de M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le statut et la rémunération des militaires mis à la disposition de la police locale" (n° 10283)

13.01 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de voorzitter, in België zijn reeds 48 militairen aan de slag bij de lokale politie. Er worden er nog 77 verwacht in de komende maanden. Er rijst wat onzekerheid over hun statuut en de betaling van hun lonen.

Het eerste jaar zouden de militairen hun statuut behouden en betaalt Defensie verder hun wedde. Er blijft echter onzekerheid over de verlenging van dit project. Bovendien is het niet evident want al dan niet door hun anciënniteit zouden de lonen hoger liggen dan die van de politieagenten. Eén gemeente heeft al laten weten dat ze het project niet voortzet als de militairen door de gemeenten zullen moeten betaald worden.

Mijnheer de minister, hoe ziet u de statutaire integratie van de militairen in CALog? Komt er een wijziging van het statuut van de huidige CALog'ers? Zal de federale Staat de militairen blijven betalen na het eerste jaar? Zo ja, gebeurt dat dan door het departement van Landsverdediging of van Binnenlandse Zaken of gemengd, of gebeurt dat helemaal niet? Ik had graag uw visie daaromtrent.

13.02 Minister Patrick Dewael: Het gaat om een proefproject, collega De Groote. Dat is al verschillende keren naar voren gebracht. Het eerste jaar kost dat aan de gemeenten niets. Het is een proefproject voor de periode van één jaar. Het treft mij altijd dat men zich dan begint zorgen te maken voor nadien. Men is niet verplicht daar nadien

rapport à chacun des bourgmestres séparément.

De même que pour les collègues des bourgmestres et échevins, les procès-verbaux du collège de police énumèrent les points qui ont été abordés et les décisions qui ont été prises. Un procès-verbal ne comporte pas de reproduction intégrale d'un rapport ou de compte-rendu d'un échange de vues. Le rapport d'un chef de corps peut être entièrement ou partiellement oral. Un rapport écrit éventuel ne sera pas joint en annexe au procès-verbal. Il est utile de mentionner l'heure de début et de fin de la séance dans les procès-verbaux.

13.01 Patrick De Groote (N-VA): Quarante-huit militaires sont déjà actifs au sein de la police locale. Soixante-sept autres devraient encore les rejoindre au cours des prochains mois. Après la période d'un an, une incertitude entoure leur statut et le paiement de leur traitement. Comment le ministre envisage-t-il l'intégration statutaire des militaires dans le CALog? Le statut du personnel CALog actuel sera-t-il modifié? Le niveau fédéral rémunère-t-il les militaires après la première année? Quel ministère y veillera?

13.02 Patrick Dewael, ministre: Il s'agit d'un projet pilote d'un an qui ne coûte rien aux communes et qui ne doit pas obligatoirement être poursuivi. En ce qui

mee voort te gaan. Men doet een voorstel en de gemeenten kunnen daarop inpijken en zij weten dus dat het eerste jaar, zolang het project duurt, hen niets kost.

Wat de statutaire integratie van de militairen in het CALog van de politie betreft, lopen er nog een aantal discussies met de vakbonden. Dat wordt trouwens ook aangekaart in het licht van de globale herziening van het CALog-statuut. Het zijn vlotte, constructieve besprekingen, maar ik kan er op dit ogenblik inhoudelijk nog geen uitspraken over doen.

Het uitgangspunt is dat de statutaire integratie van de militairen in dat CALog-personeel geen negatieve impact mag hebben op de toestand van de huidige CALog-leden.

Op het vlak van verdere financiering, na het overgangsjaar, zijn we op dit ogenblik een aantal pistes aan het bestuderen. Ik zal ernaar streven dat de uiteindelijke gekozen financiële oplossing een win-win situatie zal inhouden, zowel voor de lokale politie als voor de militairen in kwestie.

concerne l'intégration statutaire des militaires dans le CALog des services de police, les discussions sont encore en cours avec les syndicats. La question est abordée dans le cadre de la révision globale du statut CALog. Les pourparlers vont bon train mais je ne puis faire aucune déclaration à ce stade. Le principe est que l'intégration ne peut avoir une incidence négative sur la situation du personnel CALog actuel.

En ce qui concerne le financement à l'issue d'une période d'un an, nous examinons diverses pistes de réflexion. Je souhaite parvenir à une situation «win-win» pour la police locale comme pour les militaires concernés.

De **voorzitter**: Gelieve kort te repliceren, mijnheer De Groote.

13.03 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de minister, het is inderdaad zoals u stelt; het is een proefproject en ik meen te mogen zeggen dat het een goed proefproject is. Wanneer men de reacties hoort van verschillende gemeenten dan blijken die heel tevreden daaromtrent. Ik vind het normaal dat wanneer men iets op proef probeert, men zich dan vragen gaat stellen over hoe het zal evolueren.

13.03 Patrick De Groote (N-VA): Il s'agit d'un bon projet pilote, qui est bien accueilli par les communes. Il me paraît logique que des questions soient posées sur l'évolution d'un tel projet.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

14 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Yolande Avontroodt aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwijningsvoorwaarden van korpschef" (nr. 10295)

- mevrouw Katrien Schryvers aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de mogelijkheid voor commissarissen van politie om over te gaan tot hoofdcommissaris" (nr. 10301)

14 Questions jointes de

- Mme Yolande Avontroodt au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les conditions de désignation des chefs de corps" (n° 10295)

- Mme Katrien Schryvers au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la possibilité pour les commissaires de police d'accéder au grade de commissaire en chef" (n° 10301)

14.01 Yolande Avontroodt (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag is een vrij praktische vraag. Om over te gaan tot de benoeming of de opvolging van een korpschef stelt het KB van de mammoetwet in artikel 7 III.21 dat het personeelslid van het operationeel kader dat minstens de graad van commissaris van politie heeft bij mandaat kan aangewezen worden voor het ambt van korpschef categorie 1 of 2.

14.01 Yolande Avontroodt (VLD): L'arrêté royal de la loi Mammouth dispose que tout membre du personnel du cadre opérationnel ayant au moins le grade de commissaire de police peut être désigné pour la fonction de chef de corps de catégorie I ou II. L'idée sous-jacente du législateur était que seul un

De officiersgraden binnen de geïntegreerde politie zijn beperkt tot drie, namelijk aspirant-commissaris, commissaris en

hoofdcommissaris. Het is in deze context duidelijk dat de wetgever beoogd heeft dat de leiding van een politiekorps alleen kan toevertrouwd worden aan een volwaardig officier.

De mandaten van de eerste korpschefs, de zogenaamde primo-benoemingen, lopen naar het einde. Dat betekent dat er plaatsen zijn voor de functie van korpschef en dat die vacant kunnen of zullen verklaard worden.

Een aantal zones hebben de principiële beslissing genomen om het ambt van korpschef toe te wijzen aan een hoofdcommissaris, niet alleen omdat deze graad garantie geeft op het niveau van ervaring, maar ook omdat door de politiehervorming er nogal wat officieren in de korpsen aanwezig zijn waardoor een meer piramidale verantwoordelijkheids- en organisatiestructuur aan de orde zou zijn of is. Vermits de graad van hoofdcommissaris hiërarchisch hoger is dan deze van commissaris voldoet elke hoofdcommissaris uiteraard aan de voormelde vereiste om minstens commissaris te zijn.

Mijnheer de minister, ik heb een korte vraag. Kunnen politiezones die zowel in hun politieraad als in hun politiecollege gekozen hebben om de leiding van hun politiekorps aan een hoofdcommissaris toe te vertrouwen de opengekomen plaats van korpschef uitsluitend vacant verklaren voor een hoofdcommissaris?

14.02 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag is wellicht ingegeven door eenzelfde concrete problematiek als die van collega Avontroodt.

Het gaat over de discussie rond de hoofdcommissaris. Wij krijgen beide bekommernissen mee vanuit dezelfde politieke zone, dat weet u.

14.03 Minister Patrick Dewael: Collega Cortois zei iets anders.

14.04 Katrien Schryvers (CD&V): Het ging daarnet over de discussie rond de keuze tussen commissaris en hoofdcommissaris. Een van de voorwaarden voor een commissaris om tot hoofdcommissaris te kunnen worden bevorderd, is het behalen van het directiebrevet. Daaruit rijst een bijkomende vraag die aansluit op de vraag van collega Avontroodt. Sedert de inwerkingtreding van het KB van 30 maart 2001 waarnaar verwezen werd, is er blijkbaar voor de commissarissen van politie nooit enige kans geweest om een directiebrevet te behalen.

Mijn vragen zijn de volgende. Wat is de reden van het uitblijven van deze mogelijkheid? Voorziet u binnen afzienbare tijd in de mogelijkheid tot het behalen van het directiebrevet? Anders worden immers een aantal mensen dat zich zouden willen inzetten om dit directiebrevet te behalen, daarvan in de praktijk uitgesloten en, gezien de vereiste om hoofdcommissaris te zijn, ook uitgesloten om in een bepaalde zone de functie van korpschef te kunnen uitoefenen.

14.05 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Schryvers, wat betreft de korpschefs, voor de zones van categorie 1 en 2, dus zones met een effectief tot 150 personeelsleden, bepaalt het statuut dat de korpschef ten minste commissaris moet zijn. Een politieraad of een gemeenteraad mag de oproep tot kandidaten in die

officier à part entière peut assumer la direction d'un corps de police.

Les mandats des premiers chefs de corps arrivent à échéance. Des postes de chef de corps vont donc devenir vacants. Il a été décidé dans un certain nombre de zones de confier la fonction de chef de corps à un commissaire en chef. Tout commissaire en chef satisfait aux exigences requises pour être au moins commissaire.

Est-il possible, dans les zones de police où il a été décidé de confier à un commissaire en chef la direction du corps de police tant au niveau du conseil de police que du collège de police, que les postes à pourvoir soient déclarés vacants uniquement pour les commissaires en chef?

14.02 Katrien Schryvers (CD&V): Pour être promu commissaire en chef, tout commissaire doit obtenir, entre autres, le brevet de direction.

14.04 Katrien Schryvers (CD&V): Depuis l'entrée en vigueur de l'arrêté royal du 30 mars 2001, il n'y a pas encore eu de possibilité d'obtenir ce brevet. Comment cela s'explique-t-il? Une possibilité s'annonce-t-elle dans un proche avenir? Dans la négative, une série de personnes risquent d'être exclues de certaines fonctions.

14.05 Patrick Dewael, ministre: Pour les zones de catégorie I et II, le statut précise que le chef de corps doit au moins être revêtu du grade de commissaire. Un

zones niet beperken tot de hoofdcommissarissen. Bij het totstandkomen van het statuut is men ervan uitgegaan dat commissarissen niet a priori moeten worden uitgesloten voor de kleine zones.

Sommigen menen dat in het statuut moet worden ingeschreven dat enkel hoofdcommissarissen een mandaat kunnen krijgen, ook in de kleine zones. Ik onderzoek dat op dit ogenblik.

Ten tweede, wat betreft de commissarissen die geen mandaat uitoefenen, het volgende. Om de graad van hoofdcommissaris te bekomen, moet een commissaris dus een directiebrevet behalen. Dat is tot op heden nog niet mogelijk. Het koninklijk besluit daarover wordt binnenkort genomen. Omdat er geen tekort is aan hoofdcommissarissen werd daaraan tot op vandaag geen prioriteit gegeven. De commissarissen moeten echter wel de kans krijgen om het directiebrevet te behalen. Eens het koninklijk besluit gepubliceerd, zullen ook opleidingen starten. Bij het bepalen van het quotum zal ik rekening houden met het feit dat er gedurende vijf jaar geen bevorderingsmogelijkheid voor niet-mandaathouders is geweest.

appel aux candidats ne peut pas se limiter aux commissaires en chef. Lors de l'élaboration du statut, il a été décidé de ne pas exclure a priori les commissaires dans les petites zones. J'examinerai la suggestion formulée par d'aucuns de prévoir dans le statut que seuls les commissaires en chef entrent en ligne de compte pour un mandat, y compris dans les petites zones.

Les commissaires qui n'exercent aucun mandat doivent acquérir un brevet de direction pour obtenir le grade de commissaire en chef. L'arrêté royal réglant cette matière sera promulgué prochainement. Le nombre de commissaires en chef étant suffisant, cette question n'a pas été traitée prioritairement. La possibilité doit toutefois être offerte aux commissaires d'acquérir le brevet de direction. Les sélections et les formations débuteront après la publication de l'arrêté royal. Je tiendrai compte, au moment de fixer le quota, de ce qu'aucune possibilité de promotion n'a été prévue pour les mandataires pendant cinq ans.

14.06 Yolande Avontroodt (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik onthoud dat u de zaken onderzoekt voor de kleinere zones.

We hebben eigenlijk geen antwoord gekregen of het al of niet moet – ik herhaal "moet" – worden opengesteld voor commissarissen.

14.07 Minister Patrick Dewael: Mevrouw Avontroodt, ik heb gezegd dat voor de zones van categorie 1 en 2 het statuut bepaalt dat de korpschef ten minste commissaris moet zijn.

Ten tweede, er moet in het statuut worden ingeschreven dat alleen hoofdcommissarissen ook een mandaat kunnen krijgen in de kleine zones. Ik heb gezegd dat ik dat op dit ogenblik onderzoek.

14.08 Katrien Schryvers (CD&V): Mijnheer de minister, ik betreur toch dat u nu pas een KB zult laten publiceren met betrekking tot het behalen van het directiebrevet terwijl u weet dat er momenteel in heel veel zones nieuwe mandaten voor korpschefs moeten worden ingevuld. Al wie in uitvoering van het KB dat u zult publiceren, pas volgend jaar een directiebrevet zal behalen, is daarvan uitgesloten en ik kan dat alleen maar betreuren.

14.08 Katrien Schryvers (CD&V): Je regrette que le ministre ne publiera un arrêté royal que maintenant alors qu'il sait que dans de très nombreuses zones il doit être pourvu à de nouveaux mandats de chef de corps. Je regrette que

ceux qui, en exécution de l'arrêté royal, n'obtiendront le brevet que l'année prochaine, sont exclus de ces mandats.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

15 Question de Mme Zoé Genot au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la demande d'une carte d'identité et l'absence de vérification si la personne est recherchée" (n° 10300)

15 Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanvraag van een identiteitskaart en het niet nagaan of de aanvrager wordt gezocht" (nr. 10300)

15.01 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le ministre, il me revient que, précédemment, lorsqu'une personne demandait une carte d'identité ou signalait son changement d'adresse, les communes vérifiaient si les personnes étaient recherchées ou non avant de délivrer la nouvelle carte d'identité. Il semblerait que ce ne soit plus le cas actuellement. Les communes sont-elles censées vérifier si les personnes sont recherchées ou pas en cas de demande d'une nouvelle carte d'identité? Dans la négative, ne serait-il pas intéressant qu'elles le fassent?

Ainsi, des personnes qui sont recherchées pour ne pas avoir payé une amende pénale, échappent aux mailles du filet, ce qui constitue un encouragement à ne pas payer et un manque à gagner pour le ministère des Finances. Par ailleurs, est-il acceptable que les personnes recherchées notamment pour non-paiement soient contrôlées positives à l'aéroport et puissent poursuivre leur voyage comme si de rien n'était?

Monsieur le ministre, pouvez-vous nous préciser quelles sont les instructions des policiers lorsqu'ils constatent qu'une personne est recherchée pour le non-paiement d'amendes? Ne serait-il pas intéressant de lui demander de se présenter une semaine plus tard avec la preuve qu'elle s'est effectivement acquittée de ces amendes? Actuellement, la personne est relâchée sans plus. La plupart du temps, les policiers ne dressent même plus de procès-verbal avec pour résultat une prescription après un certain délai, ce que les contrevenants récidivistes savent.

15.01 Zoé Genot (ECOLO): De gemeenten controleren blijkbaar niet langer of iemand die een nieuwe identiteitskaart aanvraagt of een adreswijziging meldt, al dan niet wordt gezocht. Dergelijke controles zouden enkel plaatsvinden wanneer een paspoort wordt aangevraagd of wanneer er formaliteiten met betrekking tot een huwelijk moeten worden vervuld.

Zijn de gemeenten in geval van de aanvraag van een nieuwe identiteitskaart verplicht te controleren of de betrokkene wordt gezocht? Als dat niet zo is, ware het dan niet interessant hen daartoe te verplichten?

Zo kunnen personen die worden gezocht wegens niet-betaling van een strafrechtelijke boete tijdens een controle op de luchthaven worden geïdentificeerd, zonder dat men hen echter kan beletten hun reis voort te zetten. Een dergelijke straffeloosheid zet de mensen ertoe aan hun boetes niet te betalen.

Wat zijn de instructies voor politiemensen die worden geconfronteerd met personen die worden gezocht wegens niet-betaling van boetes? Zou men de betrokkenen niet moeten verplichten ten minste een gedeelte van het verschuldigde bedrag te betalen en zich later in een commissariaat aan te melden teneinde te bewijzen dat het bedrag aan het

Ontvangkantoor der penale boeten werd betaald?

Momenteel worden personen vrijgelaten zonder dat enig proces-verbaal wordt opgesteld en de recidivisten weten heel goed dat er doorgaans verjaring optreedt.

15.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, pour le renouvellement d'une carte d'identité, que ce soit à l'occasion d'un remplacement ou lors d'une perte, il n'y a pas de passage obligatoire par la police. La procédure de renouvellement d'une carte d'identité ou de changement d'adresse est purement administrative. Cette procédure n'autorise pas la consultation de la banque de données nationale générale (BNG) de la police intégrée.

En effet, cette banque de données créée par le législateur n'est accessible qu'aux autorités et membres des services de police dans le cadre de l'exercice de leurs missions de police administrative et judiciaire. Elle ne peut donc pas être consultée par l'administration communale.

Ce sont les autorités judiciaires qui demandent à la direction de la banque de données nationale le signalement en BNG des personnes condamnées à payer une amende et qui n'ont pas spontanément donné suite aux invitations à payer. La mesure que demande l'autorité judiciaire est le paiement de l'amende.

Dans le cas des amendes pour des infractions à la législation sur le roulage, à défaut de paiement lors de l'interception de la personne par les services de police, l'autorité judiciaire prescrit l'exécution de l'emprisonnement subsidiaire ou, depuis l'entrée en vigueur de l'article 69bis de la loi du 7 février 2003, la déchéance du droit de conduire un véhicule à moteur.

Si la police aéronautique constate lors d'un contrôle frontalier qu'une personne est signalée pour le non-paiement d'une amende, cette personne est emmenée à la division de police de base pour le suivi des signalements.

Celui-ci implique la rédaction d'un procès-verbal d'interception. Dans le cas spécifique du non-paiement d'une amende, il est demandé à l'intéressé de s'acquitter du paiement. Après paiement intégral, cette personne sera "désignalisée" et une attestation du paiement intégral lui sera fournie. Si elle refuse de payer ou propose un paiement partiel, les policiers contacteront le parquet. Dans la plupart des cas, le parquet permettra à la personne de disposer car les peines subsidiaires ne sont généralement pas exécutées.

En cas de paiement partiel, il n'y a pas de "désignalement" et la personne reçoit une attestation de paiement partiel. En cas de non-paiement, le signalement est maintenu et la personne reçoit une convocation aux fins de se présenter au parquet. La police n'a aucune possibilité légale de forcer quelqu'un à payer.

Pour permettre aux policiers d'exécuter le signalement judiciaire dans

15.02 **Minister Patrick Dewael**: De procedure voor de vernieuwing van een identiteitskaart of een adreswijziging is louter administratief en in dat kader mag de Algemene Nationale Gegevensbank (ANG) van de geïntegreerde politie niet worden geraadpleegd. Zij is enkel toegankelijk voor de autoriteiten en de leden van de politie en mag bijgevolg niet door de gemeentelijke administraties worden geraadpleegd.

Het seinen in de ANG geschiedt op verzoek van de gerechtelijke autoriteiten. Als verkeersboetes niet betaald worden, schrijft de gerechtelijke autoriteit de uitvoering van de vervangende gevangenisstraf voor of het verval van het recht tot sturen, zoals bepaald bij de wet van 7 februari 2003.

Wanneer een persoon bij een grenscontrole gesignaleerd wordt wegens niet-betaling van een boete, neemt de luchtvaartpolitie de betrokkene mee naar de divisie van de basispolitie, wat het opstellen van een proces-verbaal van onderschepping impliceert.

Bij niet-betaling van een boete wordt de betrokkene verzocht alsnog te betalen. Zodra de boete volledig betaald wordt, krijgt de betrokkene daarvan een bewijs en staat hij niet langer geseind.

Bij weigering tot betaling of bij gedeeltelijke betaling contacteert de politie het parket, dat doorgaans niet om de uitvoering van de vervangende straffen

le cadre de leur mission de contrôle, la personne est signalée dans la banque de données nationale générale avec mention des mesures qui s'imposent à son égard. Lorsque la personne arrêtée ne paie pas l'amende et qu'un emprisonnement subsidiaire est prévu, les policiers prennent contact avec le service d'exécution des peines des parquets. L'exécution des peines, en l'occurrence la perception des amendes, n'est pas une mission de police. Cette tâche incombe au receveur des amendes pénales qui peut, le cas échéant, requérir un huissier de justice afin de percevoir l'amende.

vraagt.

Wie de boete gedeeltelijk betaalt, ontvangt een bewijs van gedeeltelijke betaling, maar blijft geseind staan. Dat geldt natuurlijk ook bij niet-betaling, en de betrokkene moet zich dan bij het parket melden. De politie kan wettelijk geen betaling afdwingen.

Om de politie in staat te stellen geseinde personen op te sporen in het kader van hun controleopdracht, wordt de persoon geregistreerd in de ANG met vermelding van de maatregelen die te zijnen aanzien getroffen moeten worden. Wanneer de betrokkene aangehouden wordt, zijn boete niet betaalt en er een vervangende straf werd uitgesproken, neemt de politie contact op met de dienst uitvoering van straffen bij de parketten. De strafuitvoering, in casu de inning van de boeten, is evenwel geen politietaak; dat is de taak van de ontvanger van de penale boeten.

15.03 Zoé Genot (ECOLO): Monsieur le ministre, je vous remercie. Je relirai calmement votre explication sur les amendes.

Ce qui m'inquiète davantage, c'est ce qui est arrivé dans notre commune: une personne recherchée dans le cadre d'un dossier judiciaire important a renouvelé tranquillement sa carte d'identité alors que les policiers essayaient depuis des semaines de l'amener devant le juge pour qu'elle soit entendue dans une affaire importante. C'est une situation étonnante. Il faudrait réfléchir à l'opportunité d'un signal pour les communes leur indiquant que la personne qui se présente au guichet est recherchée par la police. Il faudrait réfléchir à une coordination. Les gens se plaignent en effet que nombre de criminels ne soient pas suivis. Qu'ils puissent se rendre à la maison communale et en ressortir aussi facilement, c'est difficile à expliquer aux citoyens.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Nahima Lanjri aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de HOP-actie in Antwerpen" (nr. 10350)

- de heer Koen T'Sijen aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de HOP-manifestatie in Antwerpen en de mogelijke rol van de OCMW's in de regularisatieprocedure" (nr. 10416)

16 Questions jointes de

- Mme Nahima Lanjri au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'action de HOP à Anvers" (n° 10350)

- M. Koen T'Sijen au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la manifestation de HOP à Anvers et le rôle éventuel des CPAS dans la procédure de régularisation" (n° 10416)

16.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst de collega's bedanken om mij even te laten voorgaan. Ik zit met een familiaal agendaprobleem. Ik zou ook willen voorstellen om mijn andere vraag te verdagen naar volgende week. Ik zal nu niet te veel tijd in beslag nemen.

Mijn vraag was eigenlijk vorige week woensdag geagendeerd maar aangezien de minister vorige week woensdag hier niet in het Parlement aanwezig kon zijn, is mijn vraag uitgesteld naar deze week. Vorige week woensdag vond er in Antwerpen een betoging plaats van de organisatie HOP die steun vroeg voor mensen zonder papieren, meer bepaald de regularisatie voor mensen die al lang in de procedure zitten en ook voor zij die hier ingeburgerd zijn, met ietwat nuances.

Mijnheer de minister, hoe staat u tegenover het initiatief? Bent u van plan in te gaan op bepaalde eisen van HOP? Aan welke eisen zult u tegemoetkomen? Welke maatregelen bent u sowieso van plan te nemen om een oplossing te bieden aan het probleem dat zich voordoet voor heel wat mensen zonder papieren? Heel wat van die mensen hebben nog altijd geen uitspraak ontvangen in hun dossier van asielaanvraag.

Ik wil heel kort het voorstel van onze fractie aankaarten. Wij vinden dat bij mensen die al drie jaar of langer in de asielprocedure zitten – zij zijn legaal het land binnengekomen en zitten al te lang in de asielprocedure – automatisch moet worden onderzocht of zij kunnen worden geregulariseerd. Wij pleiten met andere woorden niet voor een automatische regularisatie maar wel voor een automatisch onderzoek om te zien of zij in aanmerking kunnen komen voor een regularisatie. Dit onderzoek moet door de diensten zelf gebeuren.

Bovendien zijn wij van mening dat bepaalde mensen niet terug kunnen omdat de situatie in hun land van herkomst onveilig is. Wij pleiten in overeenstemming met de Europese richtlijn voor een beschermingsstatus. Zij moeten in elk geval een tijdelijk statuut kunnen krijgen, zolang zij niet kunnen terugkeren. Als dat tijdelijke statuut heel lang duurt, dus drie jaar of langer, dan moeten zij in aanmerking kunnen komen voor een definitieve regularisatie op basis van artikel 9, ten derde.

Ten slotte is er ook de groep van mensen die uitgeprocedeerd is, die terug wil maar niet terug kan omdat de landen van herkomst moeilijk doen op het vlak van de uitreiking van visa of het erkennen van de identiteit van de persoon. De fout ligt in dit geval niet bij de persoon zelf maar wel bij het land van herkomst. Zolang er ook voor die groep nog geen oplossing is of nog geen terugnameakkoorden zijn, zouden ook zij een tijdelijk statuut moeten kunnen krijgen. De situatie zoals ze nu bestaat, waarbij mensen enerzijds niet teruggestuurd kunnen worden en anderzijds in het ongewisse blijven zonder rechten en zonder dat ze aan het werk kunnen of steun kunnen trekken, is uiteraard ook een probleem.

16.01 Nahima Lanjri (CD&V) : La semaine dernière, l'association HOP a organisé à Anvers une action de soutien pour les sans-papiers. HOP revendique la régularisation des personnes dont la procédure est en cours depuis longtemps et de celles dont l'intégration est manifeste, par exemple par leur connaissance de la langue ou la présence d'enfants scolarisés.

Le ministre a-t-il l'intention de satisfaire à certaines exigences de HOP? Quelles mesures envisage-t-il de prendre afin d'offrir une solution au problème de nombreux sans-papiers qui attendent encore une décision?

Notre proposition viserait à examiner automatiquement si une régularisation est possible après trois ans de procédure ou plus. De plus, nous demandons un statut temporaire pour les sans-papiers dont le retour au pays est dangereux. Nous demandons également un statut temporaire pour ceux dont le retour est entravé par le pays d'origine.

Aan die doelgroep moet ook een oplossing geboden worden.

Ik heb kort gesitueerd wat ons standpunt is, maar ik zou wel willen vernemen van u, mijnheer de minister, wat uw visie is hoe aan het geheel van het probleem tegemoet kan worden gekomen?

16.02 Koen T'Sijen (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, het probleem is ondertussen genoegzaam gekend. U hebt er ook al uitgebreid over gecommuniceerd. Ik ben het grotendeels eens met u. Ik meen dat u een aantal correcte zaken naar voren hebt gebracht wanneer het gaat over regularisaties.

Ik meen ook dat het uw verdienste is dat er nu gewerkt wordt aan een kortere asielpcedure, maar ik meen dat wij op dit moment nog in een situatie zitten waarbij een grote groep zo'n beetje door de mazen van het net valt. U zegt zelf dat de overheid kan regulariseren ingevolge artikel 9, 3^e, indien blijkt dat de overheid zelf in fout is geweest en de asielpcedure te lang heeft doen aanslepen. U hebt het dan over de periode bij de dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal. De periode voor de Raad van State neemt u niet in acht – de procedure over de procedure die in feite niet behoort tot de asielpcedure. Maar de feitelijke toestand is wel zo dat de mensen die hun rechten uitputten en die naar de Raad van State stappen, ondertussen nog onderhouden worden door de Staat. Zij krijgen dus nog leefgeld van het OCMW, zij krijgen nog huisvesting aangeboden, en dergelijke zaken meer.

Ik wil eigenlijk de redenering een beetje omdraaien. U zegt: de mensen die vrijwillig vertrekken kan ik eigenlijk onmogelijk straffen of discrimineren tegenover de mensen die hier langer verblijven en die de procedure bij de Raad van State aangaan. Dan zeg ik: men kan die mensen ook moeilijk verwijten dat zij de Raad van State nog gebruiken als een soort van laatste reddingsboei.

De rol die de advocaten daarin spelen is dikwijls verfoeilijk. Ik wik mijn woorden, maar ik meen het wel. Er zijn heel wat mensen die valse hoop krijgen wanneer zij die procedure aangaan en die dikwijls twee of drie jaar wachten, om dan bevestigd te zien dat hun procedure eigenlijk correct verlopen is en dat in feite het niet opschortende uitwijzingsbevel van kracht blijft en moet uitgevoerd worden. Maar wij zitten ondertussen dan wel in de situatie dat wij hier gezinnen krijgen, die zelfs misschien een korte procedure hebben doorlopen via de dienst Vreemdelingenzaken of via het Commissariaat-Generaal, een procedure van 2 of toch minder dan 3 jaar, maar die ondertussen nog 3 jaar de uitspraak van de Raad van State hebben afgewacht om te zien wat dat zou geven.

Het is toch een beetje een dubbel gevoel wat ik daar bij heb. Kunnen wij dan niet ook rekening houden met die termijn bij de Raad van State? Ik weet dat men de mensen eigenlijk aanmoedigt bij de Raad van State te gaan pleiten. Maar u bent in uw hervorming bezig maatregelen te treffen. Feit is dat er nu mensen zijn die de procedure hebben afgewacht en die hier soms al meer dan 5 jaar zijn door die procedure bij de Raad van State.

Ik heb dan ook een voorstel gelanceerd naar aanleiding van de HOP-manifestatie. Het zou misschien goed zijn dat voor de mensen die de laatste strohalm grijpen en die regularisatie aanvragen volgens artikel

16.02 Koen T'Sijen (sp.a-spirit): Une procédure d'asile abrégée est en préparation mais un large groupe passe actuellement par les mailles du filet. Les autorités peuvent procéder à la régularisation si la procédure dure trop longtemps par leur faute mais il n'est pas tenu compte à cet égard de la durée d'une éventuelle procédure devant le Conseil d'État.

J'estime qu'on ne saurait faire aux demandeurs le reproche de saisir le Conseil d'État qui constitue en quelque sorte leur ultime possibilité. Du reste, les avocats suscitent souvent de vains espoirs chez leurs clients qui, en attendant, doivent attendre la décision pendant des années.

Ne pourrait-on dès lors pas aussi tenir compte de la durée de la procédure devant le Conseil d'État? Je propose de prendre en considération la durée du séjour mais aussi le degré d'intégration. Cette évaluation doit être effectuée objectivement, en dehors de toute pression exercée par des comités d'action et de pétitions. La demande de régularisation devrait être accompagnée d'un rapport u CPAS et des services sociaux.

Mme Lanjri a interrogé le ministre sur les revendications véhiculées lors de la manifestation organisée par l'association HOP. Je ne pense pas que les participants à cette action aient réellement voulu dénoncer sa politique mais plutôt qu'ils étaient demandeurs d'un dialogue.

Pourrait-on préciser la notion de "liens durables"? Pourrait-on envisager de faire joindre un

9, 3e, er ergens een objectieve beoordeling zou zijn. Die mensen moeten, rekening houdend met het feit dat zij hier 4 of 5 jaar zijn, inclusief de procedure voor de Raad van State, ook beoordeeld kunnen worden op het feit of zij hier voldoende geïntegreerd zijn.

De voorwaarden zijn al een paar keer genoemd: Nederlands spreken, arbeidsbereid zijn of zelfs al jobaanbiedingen hebben – ik heb een aantal van die concrete gevallen -, kinderen die hier school lopen en dergelijke meer. Ik ben er echter zelf ook geen voorstander van dat u zich daarbij zou laten leiden door allerlei actiescomités en petitieën. Dat zijn subjectieve gegevens.

Wat mogelijks een oplossing zou kunnen zijn is dat, wanneer een regularisatie aangevraagd wordt volgens artikel 9 3°, er misschien een verslag van het OCMW en de sociale diensten, die de aanvragers dikwijls onder hun hoede hebben, wordt toegevoegd. Die verslagen zouden deels kunnen uittekenen in welke mate de betrokkenen geïntegreerd zijn. Als uit die verslagen blijkt – het zou een advies kunnen zijn – dat die mensen hier inderdaad lange tijd zijn en dat zij ook alle moeite hebben gedaan om zich te integreren, dan zou dat element misschien in overweging kunnen worden genomen door uw administratie en door de dienst Vreemdelingenzaken, wanneer die moeten oordelen over artikel 9 ten derde.

Mijnheer de voorzitter, ik rond af. Mijn goede collega mevrouw Lanjri heeft gevraagd naar uw concrete visie op de eisen van de HOP-manifestatie. Ik denk dat de deelnemers ook wel geprobeerd hebben om genuanceerd te zijn. Ik denk niet – ik heb dat in Antwerpen alleszins niet gemerkt – dat zij uw beleid terzake echt aanvallen. Zij proberen, integendeel, een dialoog over de problematiek te starten, in afwachting van de hervorming van heel de asielprocedure.

Mijn tweede vraag, ook enigszins aansluitend bij die manifestatie, is of we het begrip duurzame banden kunnen invullen zoals artikel 9 ten derde bepaalt.

Ten derde, is het een optie om te onderzoeken of een maatschappelijk verslag van een overheidsinstantie als het OCMW, in rekening kan worden gebracht bij een beoordeling van artikel 9 ten derde door de dienst Vreemdelingenzaken.

Ik beseft dat het geen discussie is die misschien in vijf minuten kan gevoerd worden in een vragenhalfuurtje bij wijze van spreken. Ik zoek slechts naar een aantal elementen om voor degenen die hier op dit moment illegaal verblijven – naar schatting zijn het er 150.000 op dit moment – en die hier lange tijd zijn omdat zij juist die procedure voor de Raad van State hebben afgewacht, nog ergens een soort lijn te trekken.

16.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, in de eerste plaats wil ik nog eens benadrukken – ik heb er in de afgelopen dagen reeds uitvoerig over gecommuniceerd – dat ik ervan uitga dat in een rechtsstaat een individu rechten en plichten heeft. Ik ga dus eerst uit van het recht.

Ik denk dat in een rechtsstaat een asielzoeker het recht heeft om in een redelijke tijdspanne uitsluitel te krijgen over zijn aanvraag. Mijn engagement is altijd geweest om iedere asielaanvraag binnen een

rapport du CPAS à la demande en vue de l'évaluation de celle-ci?

16.03 **Patrick Dewael**, ministre: Dans un État de droit, chacun a des droits et des devoirs.

Le candidat réfugié a le droit d'être définitivement fixé sur sa demande d'asile dans un délai raisonnable. Je suis disposé à prendre un engagement dans ce

redelijke termijn te laten behandelen. Men verwijst ook altijd naar de nieuwe asielprocedure, die er gaat komen en die in de loop van de komende weken in het Parlement in behandeling zal komen. Men zegt dat dat op dat ogenblik het geval zal zijn. Dat is echter niet juist. Vanaf het ogenblik waarop we de optie last in, first out hebben genomen – ik zeg "we" omdat het in de vorige legislatuur was, in 2000 –, stellen we vast dat vandaag 60 tot 70% van alle asielaanvragers – de meeste blijven natuurlijk steken in de ontvankelijkheid – binnen de zes, zeven, acht of negen maanden effectief uitsluitel krijgt.

Ik heb bijkomende maatregelen genomen om die behandelingstermijn te laten afnemen. Ik verwijs naar de wegwerking van de achterstand op het niveau van Vreemdelingenzaken, en ook naar het feit dat in de loop van dit jaar ook de achterstand op het niveau van het commissariaat-generaal helemaal zal zijn weggewerkt.

Ook andere acties heb ik uitgevoerd, zoals bijvoorbeeld de sensibiliseringscampagne in een aantal landen. Bulgarije en Roemenië worden vanaf 1 januari lid van de Europese Unie. De acties ter plekke hebben ertoe geleid dat de instroom vanuit die landen substantieel is verminderd.

Vorig jaar zijn er ook een aantal wettelijke, administratieve aanpassingen doorgevoerd, die we hier besproken hebben. Het gaat om aanpassingen, via de programmawet doorgevoerd, bijvoorbeeld in verband met de vaste beroepscommissie, om ook de achterstand van dat orgaan in te perken.

Als de asielprocedure ten gronde nog verder hervormd zal zijn, dan denk ik dat we enerzijds wel een snellere procedure kunnen krijgen. Anderzijds kunnen we – dat is ook wat ik nastreef – de kwaliteit behouden en zelfs nog verhogen. De heer Guterres heeft enkele dagen geleden nog een rede gehouden voor het Europees Parlement en een waarschuwing uitgesproken, zeggende dat we ervoor moeten zorgen dat de asielinstanties kwaliteitsvol kunnen werken. Ik denk dat die kwaliteit er nu reeds is, maar zeker in een herwerkte procedure met een raad voor vreemdelingenbetwistingen, dus een jurisdictionele aanpak wat dat betreft, zal de kwaliteit zeker gewaarborgd zijn.

Ik wil er nogmaals de nadruk op leggen – u zegt niet het tegendeel, maar soms wordt de indruk gewekt dat ik zelf een bevoegdheid heb in de al dan niet erkenning van een persoon als vluchteling – dat de commissaris-generaal en de vaste beroepscommissie die bevoegdheid hebben.

Nergens staat op dit ogenblik in de vreemdelingenwet een bepaling die erop zou wijzen dat een verblijfsmachtiging moet worden toegekend als er duurzame banden zijn opgebouwd in ons land. Zelfs de vertegenwoordiger van de HOP-actie heb ik daarop een aantal malen moeten wijzen. Hij ging ervan uit dat onder meer in artikel 9, 3e, zo'n bepaling staat ingeschreven van duurzame banden met ons land. Dat is niet het geval; dat staat niet zo in de wet.

Ik heb wel al een paar keer naar voren gebracht dat er elementen mee in rekening kunnen worden genomen, zoals de kennis van onze taal, de integratiebereidheid of geen gevaar betekenen voor de openbare orde. Dat zijn natuurlijk belangrijke elementen bij de afweging van een vraag tot regularisatie op basis van het wetsartikel

sens. Des mesures ont d'ailleurs déjà été prises pour raccourcir la procédure d'asile. À l'heure actuelle, une décision est communiquée à la plupart des candidats réfugiés dans un délai de six à neuf mois après leur demande.

Les campagnes de sensibilisation qui ont été récemment menées en Serbie, en Bulgarie et en Roumanie se sont traduites par une diminution du nombre de réfugiés en provenance de ces pays. Il a aussi été procédé à des ajustements législatifs et administratifs tendant à résorber l'arriéré à la Commission permanente de recours des réfugiés. La procédure d'asile sera bientôt réformée dans son ensemble de manière à l'accélérer sans nuire à sa qualité.

Je ne dispose pas de la compétence nécessaire pour octroyer à une personne le statut de réfugié. Seul le Commissaire général aux réfugiés et la Commission permanente de recours des réfugiés en ont la possibilité. La loi sur les étrangers ne stipule d'ailleurs pas qu'il faille octroyer un permis de séjour aux étrangers qui ont tissé des liens durables dans notre pays. Le représentant de l'action HOP s'est basé à tort sur le principe que l'article 9, 3e, notamment, prévoyait une telle disposition. On peut cependant tenir compte d'aspects tels que la connaissance des langues, la volonté d'intégration et le respect de l'ordre public.

J'ai toujours dit que j'étais disposé à envisager la régularisation sur une base individuelle quand une demande de procédure d'asile ne peut être traitée dans un délai raisonnable. La durée d'une procédure, la volonté de travailler et de s'intégrer, le respect de l'ordre public et des raisons d'ordre

9, 3e.

Als ik vaststel dat door de toepassing van het last-in-first-outprincipe een aantal oudere asielaanvragen – ik heb het over de asielaanvraag en doel alleen op de asielprocedure – niet binnen een redelijke termijn kunnen worden behandeld, dan ben ik bereid na te gaan of er niet op individuele basis kan worden geregulariseerd.

Ik sprak daarnet over die richtlijnen. Men heeft het over de duur van de asielprocedure; de arbeidsbereidheid speelt mogelijkerwijze ook een rol, net als de integratiebereidheid van de betrokkene, alsook het gevaar voor de openbare orde en medische redenen, want artikel 9.3 is een artikel met een ruime toepassingbasis. Er zijn trouwens ook, dat is de ratio legis, veel stemmen die de jongste dagen terecht erop gewezen hebben dat een dergelijke toepassing of een artikel met een algemene draagwijdte te verkiezen is boven een artikel met zeer specifieke criteria, omdat er in de praktijk altijd wel een geval kan opdoemen – men kan de wet nog preciezer bepalen, en regulariseren op basis van 1, 2, 3, 4 of 5 voorwaarden – dat daaraan niet zal beantwoorden.

Er zijn in de voorbije weken heel veel stemmen opgegaan die erop gewezen hebben dat er, los van de versnelling van de asielprocedure, zo een artikel moet blijven bestaan: hou een artikel van algemene dimensie en specificeer niet te zeer in de criteria. U kunt misschien zeggen dat men dan meer rechtszekerheid krijgt. Dat kan misschien wel juist zijn, maar men krijgt dan een aantal gevallen die aan de toepassing van de wet zullen ontsnappen. Op humane basis zou u dan opnieuw terecht kunnen zeggen dat het toch wel erg is dat de betrokkene ontsnapt aan de toepassing van de wet. Ik ben dus wel nogal ervan overtuigd dat er ook in een herwerkte procedure een dergelijk artikel moet blijven bestaan, maar dat de toepassing ervan vrij algemeen moet zijn, uiteraard op basis van een aantal administratieve criteria en gedragslijnen.

Als de asielzoeker het recht heeft om een redelijke termijn te vragen, dan is de keerzijde van de medaille dat er ook een plicht bestaat bij de aanvrager om het land te verlaten als men daartoe een bevel ontvangt, als een asielaanvraag afgewezen is en als alle rechtsmiddelen uitgeput zijn. Dat is natuurlijk de logica die velen niet volgen. Men zegt dat er kwaliteit moet zijn en dat het snel moet gaan. De overheid moet zus en de overheid moet zo, maar als de hele procedure afgerond is en men heeft een negatieve vraag, dan is de keerzijde in de rechten- en plichtenleer dat men de plicht heeft om gevolg te geven aan zo'n bevel om het land te verlaten. Uiteraard is dat in vele gevallen niet zo. Men probeert soms op alle mogelijke creatieve manieren – ik mag het woord onderduiken niet meer gebruiken – te ontsnappen aan de toepassing van zo'n bevel.

Laat mij heel duidelijk zijn, ik zal van die lijn nooit afwijken: de Raad van State maakt geen onderdeel uit van een asielprocedure. Dat geldt trouwens niet alleen voor de Raad van State. Er worden ook nog andere procedures ingespannen op een bepaald ogenblik. Men kan de rechtsmiddelen uitputten, maar ik zal nooit in de stelling trappen – dat is trouwens tegen de wetgeving in – dat een procedure voor de Raad van State een integrerend element zou zijn van de asielprocedure.

médical jouent un rôle à cet égard. L'article 9, 3° a un champ d'application assez large. Beaucoup ont souligné ces derniers jours qu'un article d'une portée générale était préférable à un article contenant des critères très spécifiques. Dans ce dernier cas, on risquerait en effet de se trouver sans cesse face à des cas qui ne répondent pas aux conditions. Dans le cadre de la procédure réformée également, il conviendrait donc d'inclure un article avec un champ d'application général sur la base de critères administratifs.

Si le demandeur d'asile a droit à un délai raisonnable, il est par ailleurs tenu de quitter le territoire si l'ordre lui en est signifié. Dans de nombreux cas, on tente d'échapper à cet ordre en usant de divers moyens créatifs. Je ne renoncerai jamais au principe selon lequel le Conseil d'État ne fait pas partie de la procédure d'asile. Par ailleurs, il n'est pas question d'un effet suspensif, sauf s'il s'agit de procédures d'extrême urgence. Si j'accepte que la durée de la procédure devant le Conseil d'État entre en ligne de compte en vue d'une régularisation éventuelle, je ne suis pas loyal vis-à-vis des personnes qui ont respecté l'ordre d'expulsion et je récompense ceux qui s'aventurent systématiquement dans l'illégalité.

Les demandeurs d'asile peuvent toujours donner suite à l'ordre d'expulsion sur une base volontaire. Je me concerterai avec le ministre Dupont pour encourager le retour dans le cadre du programme international de l'OIM. L'année dernière, un nombre croissant de personnes y ont recouru. Je privilégie un tel scénario au rapatriement.

Il y a deux ou trois ans, les demandes des Afghans ont fait

Zij heeft ook geen schorsende werking, met één uitzondering: als men een procedure voert bij uiterst dringende noodzakelijkheid. In de andere gevallen heeft zo'n procedure geen schorsende werking en belet zij ook geen uitvoering van een uitwijzingsbevel.

Als ik de duur van een behandeling door de Raad van State met betrekking tot artikel 9,3 in aanmerking nam voor een eventuele regularisatie, doe ik de personen die wel consciëntieus gevolg geven aan een uitwijzingsbevel onrecht aan. Dat heb ik de voorbije dagen tot vervelens toe opgemerkt. Dan zou ik degenen die zich systematisch aan een situatie van illegaliteit houden, belonen.

Ik wijs er ook op dat een asielzoeker uiteraard altijd de mogelijkheid heeft zijn uitwijzingsbevel vrijwillig op te volgen. Ik overleg echter ook systematisch met collega Dupont om de vrijwillige terugkeer in het kader van de internationale programma's van de IOM aan te moedigen. Tot mijn voldoening stel ik vast dat er vorig jaar een toenemend aantal personen daarvan gebruik heeft gemaakt. Denk dus niet dat ik er een grote voorstander van ben altijd het allerlaatste te doen, met name een repatriëring. Ik zie veel liever dat men in een internationale organisatie zijn gading vindt, met behulp van humanitaire hulpprogramma's om hun integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken.

Ten slotte kom ik tot de clausule van niet-terugleiding waarover mevrouw Lanjri een vraag heeft gesteld. Ik geef het voorbeeld van de Afghanen van twee of drie jaar geleden. Zij worden negatief beoordeeld door de asielinstanties, maar men leidt ze niet terug omdat in sommige delen van het land de situatie onveilig is. Men verleent dus geen verder gevolg voor een bepaalde periode, en tot de internationale situatie wijzigt, worden zij niet teruggewezen. In overleg met mijn collega van Arbeid en Tewerkstelling, heb ik voor die periode aan het verblijfsrecht ook de mogelijkheid verbonden ze te laten werken. Dat vind ik evident. In de toekomst zal dat worden opgevangen via het zogenaamde B-statuu, de subsidiaire bescherming. Nu wordt dat in de praktijk reeds toegepast. Door de gewijzigde asielprocedure zou dat ook in de wetgeving worden opgenomen. Door de toepassing daarvan wordt in bepaalde omstandigheden aan het verblijfsrecht wel de mogelijkheid verbonden hier te kunnen werken.

Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord was te lang, maar het zijn ook lange vragen. U zult ook niet tegenspreken dat de problematiek belangrijk is.

Le **président**: Je n'en doute pas! Mais une réplique d'une minute par intervenant, c'est le Règlement.

16.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het zou mij te ver leiden het debat hier nog verder te voeren. Ik wijs op het voorstel dat wij, samen met collega's Claes en Schryvers, hebben ingediend om de asielprocedure te verkorten. Ik denk dat we elkaar daar zeker in kunnen vinden.

Er moet ook iets worden ondernomen voor het wegwerken van de achterstand, niet alleen in de asielprocedure, maar ook wat betreft de achterstand inzake artikel 9, 3° en bij de oude regularisatie die al gepasseerd is. Ook daar liggen nog een aantal dossiers, net als bij de Raad van State.

l'objet d'une évaluation négative mais les intéressés n'ont pas été renvoyés dans leur pays en raison de l'insécurité qui y régnait dans certaines régions. En accord avec le ministre de l'Emploi, j'ai, pour ce type de cas, associé la possibilité de travailler au droit de séjour. La protection subsidiaire, le « statut B », est déjà appliquée dans la pratique mais sera intégrée dans la législation.

16.04 Nahima Lanjri (CD&V) : J'attire l'attention du ministre sur la proposition du CD&V d'écourter la procédure d'asile. Nous nous devons de collaborer en la matière.

Les arriérés de toutes sortes doivent être résorbés. Le ministre doit conserver son pouvoir d'appréciation dans la décision

Ik hoor u toch ook zeggen, wat betreft artikel 9, 3°, dat u pleit voor administratieve criteria. Dat is ook wat wij zeggen. Er moeten een aantal criteria zijn, zoals bijvoorbeeld ziekte, arbeidsbereidheid, duur van de procedure. Daarnaast moet er uiteraard appreciatiebevoegdheid blijven voor de minister om in sommige gevallen regularisatie wel of niet toe te kennen.

We pleiten ervoor dat die criteria worden verduidelijkt. Dat deze criteria een basis zijn, een kader naast de appreciatiebevoegdheid van de minister.

16.05 Koen T'Sijen (sp.a-spirit): Mijnheer de minister, ik volg uw antwoord grotendeels. Ik heb geen concreet antwoord gekregen op mijn suggestie om ook een maatschappelijk verslag van de OCMW.'s te laten meetellen bij een beoordeling van artikel 9, 3°. Bij het verlenen van een gunst kan dit eventueel meespelen. Dat zou een objectief element kunnen zijn. Misschien vereist het ook een diepgaander debat.

Tweede element, wat betreft die Raad van State. Het is inderdaad juist dat die procedure al verkort is wat betreft de Dienst Vreemdelingenzaken Commissariaat-Generaal. Ik merk zelf in de praktijk, als OCMW-voorzitter, dat de meeste procedures binnen het jaar tot anderhalf jaar zijn afgehandeld. Dan moet de procedure voor de Raad van State echter worden doorlopen. Ingevolge een arrest van het Arbitragehof moeten wij voorzien in leefgeld en in huisvesting. Die mensen zijn en blijven hier.

Ik weet dat de volgende stelling gewaagd is, maar ze dient onderzocht te worden. Moeten we geen wetgevend initiatief ondernemen zodat men alle steun stopzet indien het uitwijzingsbevel er is? Dit gebeurt nu eigenlijk niet. Ik kan u garanderen dat er mensen zijn die, na anderhalf jaar te zijn uitgewezen, nog drie jaar voor de Raad van State procederen en ondertussen zelfs een sociale woning krijgen toegewezen. Dat is de realiteit op het veld en daar worden we natuurlijk mee geconfronteerd. Daaraan moet nog geremedieerd worden.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

17 Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique en matière d'immigration et le contentieux relatif à l'application de la loi du 15 décembre 1980" (n° 10333)

17 Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het immigratiebeleid en de geschillen over de toepassing van de wet van 15 december 1980" (nr. 10333)

17.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, le contentieux en matière d'accès au territoire, de séjour, d'établissement et d'éloignement était, jusqu'il y a quelques mois, quasi exclusivement concentré devant le Conseil d'Etat. Nous avons d'ailleurs eu l'occasion d'aborder la question de l'engorgement de cette juridiction à de très nombreuses reprises au sein de notre commission.

de régulariser ou non mais, parallèlement, des critères généraux devront être définis. Il s'agit notamment de la maladie, de la volonté de travailler et de la durée de la procédure.

16.05 Koen T'Sijen (sp.a-spirit) : Je partage dans une large mesure le point de vue du ministre qui n'a toutefois pas dit ce qu'il pense de ma proposition de tenir compte du rapport social du CPAS dans le cadre de l'article 9, 3°. Un débat sur le sujet serait le bienvenu.

La procédure devant l'Office des étrangers et le commissariat général a certes été écourtée mais elle est suivie de la procédure devant le Conseil d'État. La Cour d'arbitrage a indiqué qu'un revenu d'intégration et un logement doivent être prévus. Ne conviendrait-il pas de prévoir dans la législation la suspension de toute aide à un demandeur à qui a été signifié l'ordre de quitter le territoire? Certains demandeurs d'asile ne sont expulsés qu'au bout d'un an et demi et bénéficient d'un logement social pendant toute la durée de la longue procédure devant le Conseil d'État.

17.01 Joseph Arens (cdH): Sinds enkele maanden vindt er een verplaatsing van de geschillenregeling betreffende de toegang tot het grondgebied naar de gerechtelijke overheden plaats – voor zover men echt van een

On assiste, depuis quelques mois, à un déplacement de ce contentieux vers les juridictions judiciaires, pour autant que l'on puisse parler de "déplacement", puisque les problématiques abordées ne sont quand même pas identiques.

Ne craignez-vous pas, monsieur le ministre, que ces juridictions ne soient très rapidement engorgées, comme l'a été le Conseil d'Etat, et que les conséquences de cet engorgement ne se reportent, comme on l'a vu pour le Conseil d'Etat, sur les autres contentieux qui leur sont confiés?

Disposez-vous de statistiques qui permettraient d'évaluer l'augmentation du nombre d'affaires de ce type portées devant les juridictions judiciaires? Pouvez-vous également m'indiquer si les décisions interviennent plus rapidement que devant le Conseil d'Etat et l'influence que cela peut avoir sur votre politique en matière d'immigration?

En ce qui concerne la politique en matière d'immigration, nous avons pu constater, ces dernières semaines, que la France se propose de modifier sa politique. Notre récent voyage d'étude en Allemagne et la rencontre avec les ministres, ayant ces matières dans leurs attributions, nous a également permis de recueillir nombre d'informations relatives à la politique des autorités allemandes en matière d'immigration ainsi que les procédures mises en place dans ce pays. Là-bas, nous avons d'ailleurs pu assister à une séance du tribunal administratif.

Monsieur le ministre, n'est-il pas temps pour notre pays de prendre une position claire en cette matière, voire de jouer un rôle fédérateur au sein de l'Union européenne et d'être, comme nous l'avons été dans d'autres matières, le fer de lance d'une harmonisation et d'une humanisation plus importante des politiques européennes d'immigration? Je pense notamment aux mines antipersonnel et, pour faire plaisir à mon collègue et ami Benoît Drèze, aux armes à sous-munitions.

Monsieur le ministre, quelles sont vos intentions à cet égard? Si vous entendez agir en cette matière, dans quel délai comptez-vous le faire et sous quelle forme? Entendez-vous mettre sur pied une politique globale en matière d'immigration ou votre projet se limite-t-il à chercher des solutions à des problèmes ponctuels?

Le **président**: Merci, cher collègue, pour cette référence au déplacement utile de la commission!

17.02 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, y a-t-il d'autres déplacements utiles?

Le **président**: Ceux du ministre, peut-être!

17.03 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, chers collègues, je souhaite tout d'abord vous rappeler que la loi du 15 décembre 1980 prévoit que les décisions administratives peuvent notamment donner lieu à un recours au pouvoir judiciaire. Il s'agit plus précisément de la décision privative de liberté qui est susceptible d'un recours auprès de la Chambre du conseil du tribunal de première instance.

verplaatsing kan spreken, aangezien de problematiek niet dezelfde is. Vreest u niet dat de gerechtelijke overheden op hun beurt overbelast zullen raken? Beschikt u over statistieken die een en ander verduidelijken? Worden de beslissingen er sneller genomen dan bij de Raad van State en kan dat uw immigratiebeleid beïnvloeden?

Frankrijk wil zijn beleid bijsturen, en tijdens een recent bezoek aan Duitsland hebben wij veel informatie gekregen over de procedures die daar worden toegepast. Is het niet hoog tijd dat ons land een voortrekkersrol gaat spelen bij de Europese harmonisatie? Wat zijn uw voornemens terzake?

17.03 **Minister Patrick Dewael**: De wet van 15 december 1980 bepaalt dat tegen administratieve beslissingen, met name beslissingen houdende vrijheidsbeneming, gerechtelijk beroep kan worden ingesteld.

Il faut également savoir qu'en vertu de l'article 144 de la Constitution, les cours et les tribunaux ne connaissent que des demandes qui se fondent sur un droit subjectif, ce qui implique l'existence d'une obligation juridique plus précise qui rend la compétence de l'autorité concernée complètement liée. A cet égard, la Cour de cassation a rappelé, dans un arrêt récent, que la contestation devant les tribunaux d'une décision de refus d'un droit de séjour ne fait pas toujours l'objet d'une compétence complètement liée.

C'est le cas, par exemple, lorsque l'étranger se voit refuser un droit de séjour pour le motif de tranquillité publique, d'ordre public ou de sécurité nationale. Dans ce cas, il n'y a aucun droit subjectif au séjour. Le pouvoir judiciaire ne peut dès lors condamner l'autorité à délivrer un titre de séjour.

La compétence des tribunaux civils en matière de délivrance de documents de séjour est donc limitée. Du côté francophone, il y a effectivement une augmentation du nombre de procédures civiles en référé. Ainsi, du 1er mars 2005 au 15 février 2006, 261 décisions ont été rendues en référé, contre 112 du 1er mars 2004 au 1er mars 2005. Du côté néerlandophone, aucune augmentation remarquable du nombre des décisions judiciaires rendues n'a été constatée. Les décisions rendues en référé s'élevaient à 10 du 1er mars 2004 au 1er mars 2005, pour 11 du 1er mars 2005 au 15 février 2006. Je vous donne les chiffres, je n'en tire pas de conclusion.

Quant au délai dans lequel les décisions judiciaires sont rendues, tout comme pour le Conseil d'Etat, il dépend du type de recours qui a été introduit, ainsi que de la diligence dont fait preuve l'avocat.

En ce qui concerne la politique en matière d'immigration, il est important de préciser qu'il s'agit d'une matière largement communautarisée depuis le traité d'Amsterdam. La Commission européenne a un droit d'initiative exclusif quant aux propositions de texte. Elle a ainsi fait des propositions pour développer ces politiques notamment en fixant un cadre juridique commun pour les conditions d'entrée et de séjour des ressortissants des pays tiers.

La Belgique a toujours participé activement à la construction de ce cadre juridique commun. Depuis 2003, de nombreuses directives ont été adoptées dans le domaine de l'immigration et ces directives font actuellement l'objet de divers projets de loi qui s'intègrent dans une politique globale. Les Etats membres gardent une liberté plus ou moins grande dans la transposition de ces directives et restent maîtres de déterminer le nombre de personnes qu'ils veulent admettre sur leur territoire.

Les options prises résultent donc d'un choix national, mais il est clair que la Belgique a tout intérêt à être attentive à la manière dont les autres Etats membres transposent les directives européennes.

Si notre législation s'éloigne trop de celles de nos pays voisins, cela peut donner lieu à des mouvements migratoires non désirés.

De hoven en rechtbanken zijn trouwens enkel bevoegd om een uitspraak te doen over aanvragen die op een subjectief recht stoelen, wat betekent dat de betrokken overheid uitsluitend een gebonden bevoegdheid uitoefent. Dat geldt echter niet voor een beslissing betreffende het al dan niet toekennen van een verblijfsrecht. De bevoegdheid van de burgerlijke rechtbanken inzake de afgifte van verblijfsdocumenten is dus beperkt.

Aan Franstalige zijde, werden er tussen 1 maart 2005 en 15 februari 2006 261 uitspraken in kortgeding gewezen. Van 1 maart 2004 tot 1 maart 2005 waren het er maar 112. Aan Nederlandstalige kant, bedragen die cijfers voor dezelfde periodes 11 en 10.

De termijnen waarbinnen de uitspraken worden gewezen, hangen, net zoals bij de Raad van State, af van de aard van het beroep en de ijver van de advocaat.

Wat het immigratiebeleid betreft, beschikt de Europese Commissie over een exclusief initiatiefrecht betreffende de tekstvoorstellen. Ze heeft met name een gemeenschappelijk juridisch kader opgesteld in verband met de voorwaarden voor toegang en verblijf van de onderdanen van derde landen.

De lidstaten behouden een relatieve autonomie voor de omzetting van de Europese richtlijnen en kunnen zelf bepalen hoeveel mensen ze op hun grondgebied toelaten.

Om ongewenste migratiestromen te voorkomen moet België er aandachtig op toezien welke beslissingen de andere lidstaten nemen.

17.04 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse.

Nous suivrons l'évolution de ce dossier de très près et continuerons à introduire des interpellations et à mener des actions pour faire changer les choses.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

18 Questions jointes de

- **M. Benoît Drèze** au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la scolarité et la détention d'enfants en centres fermés" (n° 10335)

- **Mme Marie Nagy** au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la scolarité des enfants détenus en centres fermés" (n° 10503)

18 Samengevoegde vragen van

- **de heer Benoît Drèze** aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het schoolbezoek en de opsluiting van kinderen in gesloten centra" (nr. 10335)

- **mevrouw Marie Nagy** aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het schoolbezoek van de kinderen in gesloten centra" (nr. 10503)

18.01 Benoît Drèze (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, je vous interrogeais en commission de l'Intérieur le 11 janvier dernier avec les collègues Marie Nagy ici présente et Mohammed Boukourna, aujourd'hui absent, à propos de la détention de familles avec enfants dans les centres fermés.

Vous aviez notamment confirmé votre décision d'ouvrir une aile pour les familles avec enfants en séjour illégal dans les centres de Vottem et de Merksplas.

Le 27 janvier, je me suis rendu avec ma collègue sénatrice, Clotilde Nyssens, au centre fermé de Vottem. Nous avons très bien été reçus par un directeur exemplaire – je tiens à le souligner – qui nous a informés et fait visiter son centre.

Le 29 janvier, comme vous le savez, plus de 2.000 personnes, dont des représentants d'Ecolo, du cdH et du Parti socialiste, ont manifesté à Vottem leur opposition très nette à l'enfermement d'enfants dans ce qu'il faut bien appeler une prison. Comme je vous l'ai indiqué au mois de janvier, au moment où Vottem a été construit, j'étais conseiller communal. J'ai vu les plans, j'ai visité. Ce bâtiment est construit, sans aucune équivoque, comme une prison!

Lors de cette manifestation, une délégation a été reçue par la direction du centre. Depuis le 29 janvier, des motions unanimes ont été votées à Herstal, à la province de Liège, ainsi qu'au conseil communal cette semaine à Liège-ville. Le journal "La Libre Belgique" y a consacré une page entière aujourd'hui. Je tiens à souligner que la motion votée à l'unanimité à Liège a également été soutenue par le Mouvement réformateur et donc par M. Reynders, présent dans cette ville.

A Vottem, contrairement à Merksplas, l'accueil de familles avec enfants a pris du retard à la suite d'une opposition du personnel à cette décision. L'arrivée de familles avec enfants était annoncée pour la deuxième quinzaine de février. Les aménagements sont modestes et consistent essentiellement en mobilier adapté et quelques jeux. Si

17.04 Joseph Arens (cdH): We zullen u over dat onderwerp vragen blijven stellen om in die toestand verandering te brengen.

18.01 Benoît Drèze (cdH): U heeft uw beslissing bevestigd om een aparte vleugel voor gezinnen met kinderen die illegaal in ons land verblijven, te openen in de centra van Vottem en Merksplas.

Op 29 januari manifesteerden ruim 2 000 personen, onder wie vertegenwoordigers van Ecolo, cdH en PS, om te protesteren tegen de opsluiting van kinderen in een gebouw dat opgevat is als een gevangenis. Sindsdien werden er eenparig moties aangenomen in Herstal, in de provincie Luik, en in de stad Luik. Ze werden eenparig aangenomen, ook in Luik zelf, wat dus betekent dat ze eveneens gesteund worden door de MR en door de heer Reynders, die in die stad resideert.

De eerste gezinnen met kinderen zouden in de tweede helft van februari in Vottem aankomen, zo werd aangekondigd. Om die gezinnen op te vangen worden de lokalen niet meteen ingrijpend heringericht; er wordt hooguit voorzien in wat aangepast meubilair en een paar spelletjes. Eind januari had het centrum van Vottem de budgettaire kredieten voor die interieuraanpassingen

les aménagements ne sont pas réalisés, chaque famille occupera telle quelle l'une des chambres occupées actuellement par des personnes seules.

Au moment de notre visite, le centre de Vottem n'avait pas encore reçu les crédits budgétaires pour ces aménagements. Le directeur tablait, comme vous, sur une durée moyenne de détention d'environ trois semaines, tout en indiquant que certaines familles resteraient sans doute plusieurs mois.

Nous avons été tout particulièrement interpellés par la scolarité des enfants concernés. Quelques cours ponctuels devraient être donnés, notamment en collaboration avec des associations extérieures, mais en aucun cas une fréquentation scolaire des enfants n'est envisagée. J'ai parcouru la loi du 29 juin 1983 concernant l'obligation scolaire. Elle est sans équivoque. L'article 1 établit le principe d'obligation scolaire; l'article 3 indique que les enfants concernés doivent être inscrits comme élèves d'une école et fréquentent régulièrement cette école et l'article 5 évoque les sanctions.

Si on lit l'article 5, les Communautés pourraient vous poursuivre puisque vous assumez, en droit ou de fait, la garde des enfants concernés.

J'en viens à mes quatre questions, monsieur le ministre.

1. Confirmez-vous les informations que je viens d'énoncer?
2. Comment justifiez-vous l'absence de fréquentation scolaire des enfants au regard de la loi du 29 juin 1983 concernant l'obligation scolaire?
3. Sachant qu'une famille prendra, dans une chambre, la place de quatre personnes individuelles, quel est votre objectif en termes d'efficacité? Comme, par nature, la mobilité d'une famille est réduite, pourquoi ne pas en rester à une détention des familles avec enfants en centre ouvert?
4. Comment réagissez-vous aux différents points repris dans le communiqué de presse Belga du PS, en particulier du 27 janvier 2006, intitulé "Dewael ne respecte pas l'accord du gouvernement"? J'ai joint le communiqué de presse à ma question et j'en lis brièvement quelques extraits.

Le **président**: Nous l'avons tous lu!

18.02 Benoît Drèze (cdH): Ce communiqué dit: "Le PS réclame la suspension immédiate de la création de la section destinée aux familles dans les centres de Vottem et de Merksplas. La situation est intenable. (...) Le nombre de mineurs au 127bis a quintuplé en un an. (...) Aux yeux du PS, la Belgique ne respecte pas la Convention internationale relative aux droits de l'enfant. Le Parti rappelle que plusieurs de ses députés ont déposé une proposition de loi; ils en réclament l'examen urgent en commission."

18.03 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le ministre, avant que le projet d'ouvrir des places pour enfants à Vottem n'arrive sur la table, nous avons eu l'occasion de discuter à plusieurs reprises sur cette

evenwel nog altijd niet ontvangen.

Wat het schoolbezoek van de kinderen betreft, zouden er wel enkele specifieke lessen gegeven worden, maar de kinderen gaan hoe dan ook in geen geval gewoon naar school.

De wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht laat in dat verband echter aan duidelijkheid niets te wensen over.

In feite zouden de Gemeenschappen u kunnen vervolgen, aangezien u voor de opvang van die kinderen bevoegd bent.

Bevestigt u die informatie?

Hoe rechtvaardigt u het feit dat de kinderen niet naar school gaan?

Wat is uw doelstelling op het stuk van de doeltreffendheid, wetende dat een gezin in een kamer de ruimte van vier individuele personen inneemt? Aangezien de mobiliteit van een gezin sowieso beperkt is, waarom brengt men gezinnen met kinderen dan niet in open centra onder?

Hoe reageert u op het wel erg kritische persbericht dat de PS op 27 januari verspreidde?

18.03 Marie Nagy (ECOLO): De minister maakt er geen geheim van: "Het beleid bestaat erin

volonté exprimée par le gouvernement d'accroître la capacité des centres pour accueillir des familles avec enfants.

Le ministre ne s'en cache jamais et se montre très assertif sur la question: "La politique, c'est l'expulsion des familles". Il faut donc faire de la place dans les centres fermés pour elles. À Steenokkerzeel, les trois ailes sont à présent "aménagées" pour accueillir des familles, les aménagements consistant en des espaces réduits pour les jeux, à des horaires où ils sont autorisés à sortir dans une petite plaine de jeux, bref, en un régime d'enfermement adapté plus ou moins à l'enfant, pour autant qu'un régime d'enfermement puisse être adapté à un enfant.

D'ailleurs, le Haut Commissariat pour les Réfugiés (HCR) a émis des remarques. Nous avons eu l'occasion d'échanger nos idées avec le ministre sur le fait que la Belgique avait recours à l'enfermement systématique d'enfants, ce qui est contraire notamment à la Convention de Genève pour les enfants dont les familles étaient demandeuses d'asile et contraire à la Convention sur la protection des droits de l'enfant qui stipule bien qu'un enfant n'a pas à pâtir de la situation juridique des parents.

La question de l'obligation scolaire est importante, nous avons eu l'occasion d'en débattre. Lorsqu'un enfant de huit ou dix ans, qui est scolarisé, est arrêté en pleine période scolaire et reste en détention pour bien plus que trois semaines – on a connu le cas d'enfants qui sont restés quatre mois en centre fermé –, l'obligation scolaire ne peut pas être respectée, d'autant que rien n'est prévu pour cela dans les centres. Je pense qu'à Steenokkerzeel, il y a quatre éducatrices qui viennent pour l'ensemble des enfants et qui doivent travailler dans des espaces très réduits.

Monsieur le ministre, quelles mesures avez-vous prises pour assurer le suivi de la scolarité des enfants ou le suivi médical?

18.04 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, en ce qui concerne le centre de Vottem, je vous confirme qu'à la fin du mois, des familles avec enfants y seront accueillies. Chaque famille avec enfants qui y sera maintenue disposera d'une chambre particulière et tous les membres de la famille pourront circuler librement dans l'aile qui leur est réservée. Ils pourront également recevoir des visites et téléphoner librement. Ils recevront le courrier qui leur est adressé ainsi que les cadeaux, etc. Les enfants resteront donc auprès de leurs parents, ce qui est important.

Pour ce qui est de la scolarité et de l'accueil des enfants en général, je vous rappelle que l'obligation scolaire n'entraîne pas un droit de séjour. Les enfants seront pris en charge et bénéficieront d'un accompagnement, de cours et d'activités durant leur séjour limité. Dans le centre, à l'heure actuelle, ce séjour est de trois semaines en moyenne. Je suis prêt à prendre contact avec les ministres des Communautés compétents pour leur demander d'examiner s'ils sont prêts à prévoir une offre d'enseignement plus étendue.

Mme Nagy se plaint de l'offre qui ne serait pas suffisante. Si les ministres compétents des Communautés jugent qu'ils doivent faire plus, je suis prêt à entamer une concertation, cela va de soi.

gezinnen uit te wijzen". In de gesloten centra moet dus plaats voor hen worden gemaakt. In Steenokkerzeel beperken de aanpassingen zich tot het inrichten van beperkte ruimten waar de kinderen kunnen spelen en tot het regelen van tijdstippen waarop zij naar een speelpleintje mogen.

Het UNHCR heeft bovendien een aantal opmerkingen geformuleerd.

België neemt zijn toevlucht tot de systematische opsluiting van kinderen, wat indruist tegen het Verdrag van Genève en het Verdrag inzake de bescherming van de rechten van het kind.

De leerplicht is een belangrijk gegeven. In de gesloten centra kan de leerplicht niet gerespecteerd worden, want daar is men helemaal niet op berekend.

Welke maatregelen heeft u getroffen met het oog op de "follow-up" van het schoolbezoek van deze kinderen of de medische follow-up?

18.04 Minister Patrick Dewael: Eind februari zullen er gezinnen met kinderen opgevangen worden in het centrum van Vottem. Elk gezin met kinderen krijgt een eigen kamer en zal vrij kunnen rondlopen in de betrokken vleugel. De gezinnen zullen bezoek mogen ontvangen en mogen telefoneren. Ze zullen post en cadeautjes e.d. kunnen ontvangen. De kinderen blijven bij de ouders, wat belangrijk is.

De leerplicht houdt geen verblijfsrecht in. De kinderen worden begeleid. Momenteel blijft men gemiddeld drie weken in een centrum. Ik ben bereid met de Gemeenschappen te praten en te vragen na te gaan of het onderwijsaanbod niet kan worden uitgebreid.

Quant au suivi médical, je vous rappelle que l'assistance médicale et sociale est octroyée conformément à l'article 68 de l'arrêté royal du 2 août 2002. Chaque centre dispose d'un service médical composé d'un médecin et d'infirmiers. Ce service est accessible tous les jours aux heures mentionnées dans le règlement d'ordre intérieur et est disponible en permanence en cas d'urgence. La continuité du service médical est donc assurée. L'occupant subit un examen médical lors de son arrivée dans le centre.

Le service médical dispose de locaux dans l'aile médicale du centre où les consultations sont effectuées. Les réunions ont lieu sur une base journalière. Autrement dit, l'occupant malade reçoit le service médical et les soins que son état nécessite et ce, sous la responsabilité du médecin attaché au centre. Lorsque ce dernier constate que l'occupant est atteint d'une affection qui nécessite des soins particuliers, il fait appel à un spécialiste afin que celui-ci vienne dispenser des soins spécifiques dans le centre. Lorsque le médecin du centre constate qu'une affection ne peut être convenablement soignée dans le centre, il fait appel à un centre médical spécialisé.

Par ailleurs, en ce qui concerne le maintien des familles avec enfants, j'insiste sur le fait que lorsque celles-ci sont interceptées pour séjour illégal sur le territoire belge ou ont reçu une réponse négative à leur demande de séjour sur la base de la loi de 1980, un ordre de quitter le territoire leur est délivré. Elles ont, dès lors, toujours la possibilité de retourner dans leur pays d'origine par leurs propres moyens ou avec l'aide d'une organisation non gouvernementale, comme, par exemple, l'OIM qui offre des programmes de retour volontaire; j'insiste une fois de plus sur cette possibilité de départ volontaire. Par conséquent, la présence en centre fermé est une situation voulue par les parents qui sont responsables des éventuelles conséquences.

Lorsque les familles n'obéissent pas à l'ordre de quitter le territoire, qu'elles ne font pas de démarches pour retourner dans leur pays d'origine, j'estime qu'il y a lieu de prendre les mesures prévues par la loi pour exécuter cet ordre de quitter le territoire. Je répète qu'il s'agit d'une loi qui n'a jamais fait l'objet d'adaptations. Elle existe depuis 1980 et n'a jamais été modifiée. On peut avoir son avis à ce sujet. Mais on n'a jamais pu trouver de majorité parlementaire pour la modifier.

Il faut signifier aux familles qu'un ordre de quitter le territoire n'est pas une décision administrative non suivie d'exécution. La loi doit être respectée. Autrement, et vous devez comme moi prendre cette situation en considération, si on signifie un ordre de quitter le territoire et qu'on l'ignore en restant, beaucoup de familles refuseront de respecter cet ordre de quitter le pays.

L'option du séjour dans un centre ouvert au lieu de la détention dans un centre fermé ne peut être retenue pour les raisons suivantes. Nous avons déjà eu cette discussion à maintes reprises, ici comme au Sénat. D'abord, pour obtenir un document de voyage, les intéressés doivent être identifiés et ces démarches demandent une attention et un accompagnement spécifiques. Ensuite, le but est que les familles séjournent uniquement dans le centre fermé le temps nécessaire à l'organisation du vol de retour. Cela va aussi de soi.

L'option consistant à demander aux familles de se présenter

Voor de medische begeleiding beschikt elk centrum over een medische dienst die is samengesteld uit een arts en verplegers. Die dienst is dagelijks op de vermelde uren open. In geval van nood is hij steeds beschikbaar.

De bewoners worden bij hun aankomst in het centrum aan een medisch onderzoek onderworpen. De zieke bewoner krijgt de nodige verzorging onder de verantwoordelijkheid van de aan het centrum verbonden arts die zonodig een beroep moet doen op een specialist of een gespecialiseerd medisch centrum.

Het verblijf van gezinnen in een gesloten centrum vloeit voort uit de beslissing van de ouders om het bevel om het grondgebied te verlaten dat hun werd betekend, niet vrijwillig op te volgen. De wet moet worden toegepast, zoniet zal het aantal gezinnen in de gesloten centra sterk toenemen.

Gelet op de lange procedure om reisdocumenten te bekomen en op het feit dat de gezinnen zelden gevolg geven aan de oproep om zich vrijwillig op de luchthaven aan te bieden, is het verblijf in een open centrum geen optie.

volontairement à l'aéroport au moment du départ a déjà été retenue puis abandonnée faute de résultats. On a pris ce genre d'options par le passé et on n'a vu personne à l'aéroport. Ces personnes quittent le centre ouvert et se cachent pour se soustraire ainsi à l'éloignement.

Je tiens à souligner pour votre bonne information que j'exécute fidèlement l'accord de gouvernement. La création d'aides spécifiquement réservées aux familles se trouve en toutes lettres dans l'accord de gouvernement et ne prête pas à discussion.

Ik lees het u even in het Nederlands voor: "Ten slotte zullen de gesloten centra worden gehumaniseerd. Zo zullen daar afdelingen voor gezinnen worden gecreëerd". Dat staat zo in het regeerakkoord, ik heb dat niet uitgevonden.

L'accord de gouvernement stipule que les centres fermés seront humanisés par la création de sections pour les familles. Ce n'est donc pas moi qui ai inventé cela.

Le **président**: En ce qui concerne les répliques, j'insiste sur le fait qu'il s'agit d'une minute de réplique par collègue!

18.05 Benoît Drèze (cdH): Le PS ne sait plus ce qu'il a signé dans l'accord de gouvernement!

Monsieur le ministre, je constate que vous ne tenez pas compte de la mise en demeure du Parti socialiste.

Vous parlez d'une chambre particulière. Si on ne va pas voir sur place, on ne se rend pas compte de ce que cela représente concrètement.

18.05 Benoît Drèze (cdH): De PS weet al niet meer wat ze ondertekend heeft, en u lapt de ingebrekestelling aan uw laars. Een kamer in Vottem, dat zijn vier betonnen muren, twee stapelbedden en een roestvrij stalen toilet.

18.06 Patrick Dewael, ministre: Monsieur Drèze, vous affirmez que le PS ne sait plus ce qu'il a signé et que je ne tiens pas compte de la mise en demeure. Sachez que je m'en tiens simplement à l'accord de gouvernement!

18.07 Benoît Drèze (cdH): D'accord. Ce sont deux choses différentes, qui sont objectives toutes les deux

A votre avis, qu'est-ce qu'une chambre particulière à Vottem? C'est quatre murs de blocs avec deux fois deux lits superposés et un wc en inox. Point à la ligne! Nous sommes tous d'accord sur le fait que les enfants doivent rester avec leurs parents mais ils seraient bien mieux dans un centre ouvert.

En ce qui concerne l'obligation scolaire, si je lis bien la loi de 1983, la fréquentation ne peut pas avoir lieu dans le centre mais dans une école; de plus, elle doit être régulière. Par ailleurs, en affirmant que vous êtes prêt à ce que les Communautés augmentent leur offre d'enseignement, vous renversez les responsabilités. Nous ne pouvons l'accepter!

Le **président**: Veuillez terminer, monsieur Drèze!

18.08 Benoît Drèze (cdH): J'ai presque fini, monsieur le président!

Monsieur le ministre, vous dites que la situation est voulue par les parents, ce n'est pas tout à fait faux mais c'est très brutal! Et quand vous dites que la loi doit être respectée, il ne faut pas exagérer! La

18.07 Benoît Drèze (cdH): De kinderen zouden beter af zijn in een open centrum. De leerplicht moet men naleven door de kinderen school te laten lopen, niet door les te geven in de centra zelf. Stellen dat het verblijf in een gesloten centrum iets is wat de ouders zo gewild hebben, getuigt van weinig fijngevoeligheid.

18.08 Benoît Drèze (cdH): De wet moet nageleefd worden, maar België werd door het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen veroordeeld

Belgique a signé différentes conventions. Elle a été condamnée par le HCR. De ce point de vue, c'est donc l'autorité – et je n'en suis pas fier – qui ne respecte pas la législation internationale!

Enfin, soyons clairs, je l'ai dit dans la troisième question. Dans une chambre individuelle, il y a aujourd'hui quatre adultes, c'est-à-dire quatre dossiers. Ces quatre adultes vont être renvoyés dans la nature parce que le nombre de places est limité. On placera alors une famille qui est moins mobile, on le sait. Et c'est ainsi qu'en termes d'efficacité, on recule!

Quel est le but réel? Le directeur du centre me l'a confirmé, en toute simplicité. Le but réel est d'envoyer un signal vers les pays d'origine pour qu'ils sachent qu'en Belgique, on met des enfants en prison! C'est cela le but réel de la disposition! Depuis un an, d'après le communiqué du Parti socialiste, on constate une multiplication par cinq. Il n'y a aucune raison objective de multiplier ainsi par cinq et demain par dix!

Le **président**: Madame Nagy, essayez d'être plus brève car M. Drèze a déjà utilisé deux minutes trente!

18.09 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le président, j'ai entendu la réponse du ministre.

Monsieur le ministre, vous savez bien que, pour nombre de ces enfants, le problème est dû à la durée de leur séjour en Belgique – à cause de la procédure ou autre. Ils sont donc pour partie scolarisés dans notre pays. Ils parlent la langue. Je les ai rencontrés; ils vont à l'école. Et, quand vous expulsez des gens, si l'Etat n'a pas traité le dossier dans un délai raisonnable, vous les arrachez de leur milieu habituel. Cela pose un problème réel! C'est ce qui cause une des difficultés des expulsions. J'estime que cette question pourrait être prise en considération.

Ensuite, on a déjà trouvé des personnes dans les centres fermés qui, finalement, n'ont pas pu être expulsées car elles venaient d'un pays vers lequel on n'expulse pas. Il est vrai qu'il faut respecter la loi mais certaines décisions, quand elles arrivent trop tard, ne permettent pas de le faire correctement!

Enfin, sur la question de l'obligation scolaire, il y a des avis très spécifiques du HCR qui vous rappelle les droits des enfants. Il y a donc un problème majeur qu'il faut résoudre.

Etant donné que cette politique est celle choisie par la coalition violette, on continuera à vous interroger sur la situation des enfants en centre fermé.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: La question n° 10352 de M. Vandeurzen est retirée. La question n° 10366 de M. Marinower est reportée.

19 **Vraag van de heer Dirk Claes aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de benoeming van de directeurs-generaal en de adjunct-directeurs-generaal van de federale politie" (nr. 10388)**

19 **Question de M. Dirk Claes au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la nomination des**

wegens niet-naleving van het internationaal recht. Eén kamer = vier volwassenen = vier dossiers, die nu vervangen worden door één gezin. De boodschap is duidelijk: men wil dat het in het land van herkomst geweten is dat België kinderen in de gevangenis gooit.

18.09 Marie Nagy (ECOLO): Gezien de duur van de procedure worden veel kinderen in België uit hun school weggeplukt. Er zitten mensen in de gesloten centra die niet naar hun land terug kunnen. Het HCV heeft adviezen uitgebracht over de leerplicht, waarin gewezen wordt op de rechten van de kinderen. Wij zullen u hierover nog interpellieren.

directeurs généraux et des directeurs généraux adjoints de la police fédérale" (n° 10388)

19.01 Dirk Claes (CD&V): Mijnheer de voorzitter, de Raad van State vernietigde op 28 juni 2005 de koninklijke besluiten van 19 december 2000 over de aanstelling van de directeurs-generaals en de adjunct-directeurs-generaals. De minister heeft het voornemen geuit om de top van de federale politie te hervormen, onder meer door de vermindering van het aantal functies van directeur-generaal. Hij heeft op eerdere vragen geantwoord dat de benoeming tot die functies tot dan zou worden uitgesteld. Momenteel vervullen de betrokkenen die functies waarnemend.

De Ministerraad van 27 januari 2006 keurde de ontwerpen van koninklijk besluit goed voor de herbenoeming van de directeurs-generaals en hun adjuncten. Dat zou met ingang van hun oorspronkelijke benoemingsdatum zijn. Rekening houdend met de termijn van de mandaten kwam dus ook in december 2005 een einde aan het mandaat.

Wanneer mogen we het ontwerp tot hervorming van de federale top verwachten?

Zal er op dat moment ook een nieuwe selectieprocedure worden uitgeschreven voor de nieuwe te begeven mandaten?

Wat is het lot van de vorige mandaathouders, in het bijzonder van degenen waarvoor in geen nieuw mandaat meer is voorzien?

Bestaat de mogelijkheid dat het mandaat van de vorige mandaathouders wordt verlengd in een nieuwe structuur, zonder openstelling van de functie via een nieuwe selectieprocedure?

19.02 Minister Patrick Dewael: Mijnheer de voorzitter, met de vraag die de heer Claes nu stelt, loopt hij eigenlijk vooruit op de nakende parlementaire bespreking van het wetsontwerp ertoe strekkende de organisatiestructuur van de federale politie aan te passen. Er zijn enerzijds de wettelijke aanpassingen van de structuur van de federale politie, die de optimalisering van de werking beogen en er is daarnaast ook de problematiek van de invulling van de mandaten in die nieuwe structuur. Ik zou die twee zaken, de wettelijke aanpassing van de structuur aan de ene kant en de invulling van de namen aan de andere kant, duidelijk willen gescheiden houden. Het zou voorbarig zijn om nu al, voordat over de wet wordt gestemd in het Parlement, de discussie over de namen op te starten.

Ik heb alleszins met collega Onkelinx de nodige maatregelen getroffen opdat de continuïteit aan de top van de federale politie verzekerd is. De herbenoeming van de directeurs-generaal en hun adjuncten na de vernietiging van hun benoeming door de Raad van State, is één van die maatregelen. Voor het merendeel van de mandaathouders verandert er niets. Mits gunstige evaluatie kunnen zij dus, indien gewenst, hun mandaat voortzetten. De grootste wijzigingen betreffen de fusie van de algemene directie Personeel, DGP, met de algemene directie Materiaal en Middelen, DGM, aan de

19.01 Dirk Claes (CD&V): Le Conseil d'État a annulé le 28 juin 2005 les arrêtés royaux du 19 décembre 2000 relatifs à la nomination des directeurs généraux (DG) et des directeurs généraux adjoints de la police fédérale. Le ministre a répondu précédemment qu'il entend réformer la direction de la police fédérale, entre autres en réduisant le nombre de fonctions. C'est pourquoi il veut surseoir aux nouvelles nominations alors que les fonctions concernées sont occupées par des personnes 'faisant fonction'. Le 27 janvier 2006, le Conseil des ministres a toutefois adopté les projets d'arrêtés royaux réglant la nouvelle nomination des DG et des adjoints à partir de la date de leur nomination initiale.

Quand le projet de réforme de la direction de la police fédérale sera-t-il soumis au Parlement? Une nouvelle procédure de sélection sera-t-elle dès lors annoncée? Qu'advient-il des précédents titulaires d'un mandat? Leurs mandats peuvent-ils être prorogés?

19.02 Patrick Dewael, ministre: M. Claes anticipe la prochaine discussion parlementaire relative au projet de loi adaptant la structure organisationnelle de la police fédérale. Cette adaptation a pour but d'améliorer le fonctionnement de la police. Par ailleurs, et indépendamment de ce projet, se pose la question de l'attribution des mandats au sein de la nouvelle structure. Ces deux aspects doivent être clairement distingués. Il serait prématuré d'entamer cette discussion avant même l'approbation de la loi.

En collaboration avec la ministre de la Justice, j'ai pris les mesures nécessaires pour assurer la continuité au sein de la direction

ene kant en de schrapping van de oude algemene directie Operationele Ondersteuning, DGS.

In het ontwerp van wet zijn de nodige bepalingen opgenomen van wat men in technische termen de herplaatsing noemt. Het betreft hier dus maatregelen voor mandaathouders van wie de directie of dienst in de nieuwe structuur ophoudt te bestaan. U zal zien dat deze mensen zeer correct worden behandeld. Eenmaal dit ontwerp wet zal zijn geworden, zullen nog een aantal KB's moeten volgen om de nieuwe wettelijke structuur reglementair te vertalen en dan zullen ook de selectie- en aanwijzingsprocedures worden gestart voor de nieuwe mandaten die door dat ontwerp zullen worden opgericht.

de la police fédérale, comme la nouvelle nomination des DG et de leurs adjoints. La situation est inchangée pour la plupart des mandataires. S'ils bénéficient d'une évaluation favorable, ils peuvent continuer à exercer leur mandat.

Les principales modifications sont la fusion de la direction générale Personnel avec celle des Moyens en matériel et la suppression de la direction générale Appui opérationnel. Le projet de loi règle également le reclassement des mandataires dont le service est supprimé. Ceux-ci seront traités avec égard.

Si ce projet de loi est approuvé, quelques arrêtés royaux devront encore être pris pour que la nouvelle structure soit réglementaire. Les procédures de sélection pour les nouveaux mandats seront alors également lancées.

19.03 Dirk Claes (CD&V): De invulling van de nieuwe mandaten zal dus pas gebeuren nadat het wetsontwerp is goedgekeurd. Is de evaluatie van de huidige mandaathouders al gebeurd?

19.03 Dirk Claes (CD&V): Les nouveaux mandats ne pourront donc être pourvus qu'après l'approbation du projet de loi. L'évaluation des mandataires actuels a-t-elle déjà été réalisée?

19.04 Minister Patrick Dewael: Ja.

19.04 Patrick Dewael, ministre: Oui.

19.05 Dirk Claes (CD&V): Die is ondertussen dus gebeurd.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Le **président**: La question n° 10407 de M. De Groote est reportée.

20 Vraag van mevrouw Greet van Gool aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het af luisteren van telefonische gesprekken door mensen met een visuele handicap" (nr. 10464)

20 Question de Mme Greet van Gool au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les écoutes téléphoniques par des personnes affectées d'un handicap visuel" (n° 10464)

20.01 Greet van Gool (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, ik dank de collega's dat ik even voor mag gaan. Het is ook maar een korte vraag.

Mijnheer de minister, ik heb u vroeger al vragen gesteld over de mogelijkheid om personen met een visuele handicap in te zetten voor het af luisteren van telefonische gesprekken. In Nederland worden

20.01 Greet van Gool (sp.a-spirit): J'ai déjà demandé précédemment s'il est possible d'engager des personnes affectées d'un handicap visuel pour les écoutes téléphoniques.

mensen met een visuele handicap daarvoor al geruime tijd naar ieders tevredenheid ingezet. Ik ben een tijdje geleden dat project in Nederland gaan bezoeken. Ook voor de mensen die eraan deelnemen, geeft het veel persoonlijke voldoening omdat men kan deelnemen aan het werkproces. De personen krijgen daar een specifieke opleiding en worden ook beëdigd, zodat er ook geen problemen rijzen op het niveau van het beroepsgeheim.

In september vorig jaar hebt u meegedeeld dat een werkgroep binnen de federale politie de laatste juridische obstakels voor de rekrutering en inzet van blinden en slechthzienden in het politielandschap aan het wegwerken was en dat ook de facetten opleiding, infrastructuur en sensibilisatie van de personeelsleden werden bestudeerd. Ook zouden er nauwe contacten zijn met Nederland, waarbij de aldaar opgebouwde ervaring en expertise inderdaad leerrijk zijn.

Ik verneem graag van u wat de stand van zaken in dit dossier is.

20.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega van Gool, inzake de mogelijkheid tot het af luisteren van telefonische gesprekken door mensen met een visuele handicap, is er inderdaad een werkgroep bij de federale politie die een haalbaarheidsstudie heeft uitgevoerd. De studie is inmiddels met een positieve evaluatie afgerond. Ik zal dan ook samen met collega Onkelinx een wetsontwerp indienen dat er onder meer toe strekt een legale basis te creëren voor het inzetten van personeelsleden met een visuele handicap in de tapkamers van de politiediensten, waar ze dus zullen instaan voor het beluisteren en uittypen van afgetapte gesprekken.

Deze personeelsleden, die daarvoor speciaal zullen worden geselecteerd, gerekruteerd en opgeleid, zullen voor het uitoefenen van deze taken een beperkte politiebevoegdheid moeten krijgen. De tekst van het voorontwerp is al onderhandeld met de vakbonden. Behalve het CCOD/ACV, waren alle vakbonden het eens met het voorgestelde ontwerp.

20.03 **Greet van Gool** (sp.a-spirit): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik dank u voor het feit dat er werk van gemaakt wordt. U hebt vroeger ook reeds herhaald dat u belang hecht aan de tewerkstelling van mensen met een handicap binnen de overheidsdiensten. Dit is zeker en vast een stap in de goede richting. Ik ben blij dat er effectief werk van gemaakt wordt.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

21 Question de Mme Marie Nagy au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "les escroqueries lors d'achats en ligne" (n° 10418)

21 Vraag van mevrouw Marie Nagy aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "bedrog bij on line aankopen" (nr. 10418)

21.01 **Marie Nagy** (ECOLO): Monsieur le président, monsieur le

L'expérience s'avère très positive depuis quelque temps déjà aux Pays-Bas. Le ministre a déclaré en septembre 2005 qu'un groupe de travail s'attellait à éliminer les derniers obstacles juridiques au recrutement et à l'engagement d'aveugles et que la formation, l'infrastructure et la sensibilisation étaient à l'étude. Des contacts seraient par ailleurs pris avec les Pays-Bas. Où en est ce dossier?

20.02 **Patrick Dewael**, ministre: En effet, une étude de faisabilité a été réalisée par un groupe de travail au sein de la police fédérale et a débouché sur une évaluation positive. Je déposerai prochainement avec la ministre de la Justice un projet de loi créant la base légale pour l'engagement de personnel affecté d'un handicap visuel pour l'écoute et la dactylographie de communications téléphoniques enregistrées. Ils sont spécialement sélectionnés et formés à cet effet et bénéficient d'une compétence de police limitée. Des négociations ont déjà eu lieu avec les syndicats à propos l'avant-projet que tous ont approuvé, sauf la CCSP-CSC.

20.03 **Greet van Gool** (sp.a-spirit): Je me réjouis de ce qu'on s'occupe réellement de la question. Il s'agit en effet d'un moyen permettant à un plus grand nombre de personnes souffrant d'un handicap visuel de travailler dans le secteur public.

21.01 **Marie Nagy** (ECOLO):

ministre, le 21 décembre dernier, le CRIOC (Centre de Recherche et d'Information des Organisations de Consommateurs) tirait la sonnette d'alarme au sujet des escroqueries lors d'achats en ligne.

En effet, ils ont constaté que de nombreuses personnes avaient été victimes d'escrocs lors d'achats en ligne et notamment lors d'achats de véhicules. Ils observent que la technique est toujours la même: après qu'un contact ait été pris avec un soi-disant vendeur, ce dernier insiste auprès de l'acheteur pour que celui-ci paie la somme demandée, ou une partie de celle-ci préalablement à la livraison du véhicule. La transaction se fait via un faux tiers de confiance et, en définitive, la marchandise n'est jamais livrée.

La police fédérale dispose d'un Computer Crime Unit qui enregistre les plaintes et qui peut répondre efficacement aux questions des victimes.

Toutefois, je souhaiterais savoir ce qu'il en est de la police locale auprès de laquelle les victimes se rendent en premier lieu. Pourriez-vous me dire, monsieur le ministre, comment se traite une plainte de cet ordre à la police locale? La police locale a-t-elle reçu des informations spécifiques sur la manière de répondre et d'orienter les victimes? A-t-elle bénéficié d'une formation particulière? Sur le site que le CRIOC a ouvert pour traiter ces plaintes, on constate que l'accueil n'est cependant pas assuré au niveau local. Le ministre peut-il me dire comment il entend remédier à cette situation?

21.02 Patrick Dewael, ministre: Madame Nagy, je tiens d'abord à vous confirmer que le site du Centre de Recherche et d'Information des Organisations de Consommateurs vise essentiellement à donner des conseils préventifs en matière d'escroquerie lors d'achats en ligne. Pour ce qui est de la police fédérale, le site Computer Crime Unit met aussi le public en garde contre des formes d'escroqueries via l'internet et invite les victimes à envoyer un mail.

Le cas échéant, la police fédérale invite les victimes à déposer une plainte auprès de la police locale, tout en lui donnant les conseils nécessaires quant à la façon dont les éléments de preuve doivent être fournis à la police. Dès que le procès-verbal de plainte est transmis au parquet, le magistrat peut charger le Regional Computer Crime Unit du service judiciaire de l'arrondissement ou même le Federal Computer Crime Unit d'identifier et de localiser les suspects. Cette procédure de traitement des plaintes a fait l'objet d'une note du Federal Computer Crime Unit à tous les services de police.

Le rôle et l'appui fourni par le Federal Computer Crime Unit et les Regional Computer Crime Units sont mis en exergue lors de formations spécifiques au profit d'enquêteurs des services de recherche locaux et fédéraux.

21.03 Marie Nagy (ECOLO): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse, mais je vous conseille de jeter un œil sur les plaintes figurant sur le site. Vous constaterez que le monde est moins idyllique que vous ne le décrivez. Manifestement, au niveau du contact avec le policier local, un problème se pose. Il y a une incompréhension de la demande et pas de connaissance du suivi à réserver. Donc, je vous invite, monsieur le ministre, à peut-être actualiser cette information ou à voir de quelle manière les policiers

Het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (OIVO) stelt tal van gevallen van oplichting vast bij online-aankopen.

De Computer Crime Unit (CCU) van de federale politie kan gepast op de vragen van slachtoffers antwoorden, maar hoe staat het met de lokale politie, tot dewelke slachtoffers zich in de eerste plaats richten?

Hoe behandelt de lokale politie dit soort klachten? Werd ze daarvoor opgeleid en heeft ze informatie gekregen over de wijze waarop de slachtoffers moeten worden doorverwezen? Welke maatregelen zal u nemen om de opvang op lokaal niveau te verzekeren?

21.02 Minister Patrick Dewael: De website van de federale CCU heeft een preventieve functie. Slachtoffers die zich tot die eenheid richten, worden verzocht klacht in te dienen bij de lokale politie. Eens de klacht aan het parket is overgezonden, kan de magistraat de gewestelijke of federale CCU gelasten de verdachten te identificeren.

Die procedure is vastgesteld in een nota die aan alle politiediensten is bezorgd.

De rol van de CCU's wordt bovendien toegelicht tijdens gerichte opleidingen die de onderzoekers van de lokale en federale opsporingsdiensten genieten.

21.03 Marie Nagy (ECOLO): De lokale politie begrijpt de gestelde vragen niet goed en weet niet welk gevolg eraan moet worden gegeven. Ik dring erop aan dat u zou nagaan welke middelen kunnen worden ingezet om de ontvangst van dit soort klachten

locaux peuvent mieux accueillir les plaintes. En effet, pour les personnes c'est extrêmement décourageant. Vous vous présentez devant un policier qui ne sait pas comment traiter la plainte. Allez jeter un œil sur le site! Cela vous inspirerait peut-être quant à la manière dont il faudrait former les policiers locaux.

21.04 **Patrick Dewael**, ministre: On peut même le faire ensemble, mais il s'agit aussi d'assurer un suivi. Les instructions nécessaires ont été données. De plus, on se trouve au niveau du service judiciaire de l'arrondissement. Donc, à ce moment, un suivi est possible, mais il doit être d'ordre judiciaire.

21.05 **Marie Nagy** (ECOLO): C'est l'accueil des plaintes qui pose également problème!

21.06 **Patrick Dewael**, ministre: (...) une partie du suivi doit être assurée par des services judiciaires, mais j'en prendrai soin!

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

22 **Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "l'enquête sur les causes et les formes de stress au sein de la police intégrée" (n° 10454)**

22 **Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het onderzoek naar de oorzaken en de verschillende vormen van stress bij de geïntegreerde politie" (nr. 10454)**

22.01 **Joseph Arens** (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, les représentations syndicales se sont émues de n'avoir pas été associées, via les comités ad hoc, à la préparation de l'enquête sur les causes et les formes de stress au sein de la police intégrée qui a été commandée par votre département.

Il semble qu'une solution soit intervenue et que ce point soit mis à l'ordre du jour des prochaines réunions de concertation.

Ce n'est pas la première fois que l'on constate un tel déficit démocratique et que les associations syndicales sont contraintes de monter au créneau pour faire valoir leurs droits.

Pourriez-vous, monsieur le ministre, me confirmer qu'une solution est bien intervenue et que les représentations syndicales seront associées à l'élaboration de cette enquête?

Pourriez-vous me préciser si vous entendez prendre des mesures afin que soient respectées à l'avenir les procédures de concertation?

door de lokale politieambtenaren te verbeteren.

21.04 **Minister Patrick Dewael**: De nodige instructies werden reeds gegeven. De afwikkeling van de klachten moet evenwel op gerechtelijk vlak gebeuren; dat is de taak van de gerechtelijke dienst van het arrondissement.

21.05 **Marie Nagy** (ECOLO): Maar ook bij de ontvangst van de klachten doen zich problemen voor.

21.06 **Minister Patrick Dewael**: Ik zal het nodige doen.

22.01 **Joseph Arens** (cdH): De syndicale vertegenwoordigingen zijn verbaasd dat ze niet werden betrokken bij de voorbereiding van het onderzoek naar de oorzaken en vormen van stress bij de geïntegreerde politie. Ondertussen zou men een oplossing gevonden hebben door dat punt op de agenda van de eerstkomende overlegvergaderingen te plaatsen.

Het is niet de eerste keer dat de vakorganisaties van zich moeten laten horen om hun rechten te doen gelden. Kan u bevestigen dat er een oplossing uit de bus is gekomen en dat de vakbonden bij het opstellen van dat onderzoek zullen worden betrokken? Is u bereid maatregelen te treffen om de overlegprocedures beter te laten naleven?

22.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur Arens, l'enquête relative au stress dont vous parlez n'a pas été commandée par mon département, mais bien par la police fédérale elle-même. Il s'agit de procéder à l'envoi d'un questionnaire à 8.000 policiers; les réponses obtenues permettront, d'une part, de valider ces questionnaires et, d'autre part, de constituer une population de référence.

Le questionnaire utilisé jusqu'à présent date d'il y a environ quinze ans et la population de référence n'était pas du tout adaptée au milieu policier. Une fois que le questionnaire aura été validé, il pourra alors être utilisé dans les corps de police locale ou dans les services de la police fédérale dont les responsables voudraient que l'on y procède à une mesure du stress.

Une organisation syndicale a fait part de son mécontentement à propos de ces procédures en estimant que les organisations syndicales n'avaient pas été consultées. Ainsi que vous l'indiquez dans votre question, le différend est résolu: ce dossier est inscrit à l'ordre du jour du Comité supérieur de concertation des services de police qui se réunit ce 22 février.

Je tiens à ajouter que le questionnaire dont il s'agit n'a pas encore été adressé aux 8.000 policiers. L'enquête proprement dite ne commencera donc qu'après la discussion avec les organisations syndicales représentatives.

22.02 Minister Patrick Dewael: Dat stressonderzoek werd niet door mijn departement maar door de federale politie besteld. Het onderzoek bestaat uit een vragenlijst die naar 8 000 politieambtenaren zal worden verzonden. Op grond van hun antwoorden zal de vragenlijst gevalideerd kunnen worden en een referentiepopulatie worden samengesteld. De huidige vragenlijst is immers meer dan vijftien jaar oud en de referentiepopulatie was derhalve achterhaald.

Na de validatie kan de vragenlijst gebruikt worden door de korpsoversten van de lokale of de federale politie die een stressmeting wensen uit te voeren.

Een vakorganisatie heeft haar ontevredenheid over de gang van zaken uitgesproken, maar het geschil werd inmiddels bijgelegd aangezien dat dossier op de agenda van het Hoog Overlegcomité van 22 februari werd geplaatst.

De vragenlijst werd trouwens nog niet verzonden en het onderzoek gaat pas van start nadat er met de representatieve vakorganisaties overleg is gepleegd.

22.03 Joseph Arens (cdH): Monsieur le ministre, vous dites donc bien que les organisations représentatives seront associées au processus. Très bien.

22.03 Joseph Arens (cdH): U bevestigt dus dat de representatieve vakbondsorganisaties werden uitgenodigd.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

23 Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la reconnaissance en tant que calamités des intempéries des 10 et 11 septembre 2005" (n° 10462)

23 Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de erkenning als ramp van de zware regenval op 10 en 11 september 2005" (nr. 10462)

23.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, dans la nuit du 10 au 11 septembre dernier, un orage particulièrement violent accompagné de très importantes précipitations s'est abattu en Région bruxelloise causant des

23.01 Joseph Arens (cdH): In de nacht van 10 op 11 september jongstleden heeft het hevig geregend in Brussel, met

inondations et d'importants dégâts dans plus de la moitié des communes bruxelloises.

Mon collègue, Joël Riguelle, député bruxellois et bourgmestre de Berchem-Sainte-Agathe, vous a adressé un courrier le 17 janvier dernier s'inquiétant du fait que la reconnaissance officielle de calamité naturelle de ces intempéries n'était toujours pas intervenue alors que lors des calamités similaires des 3 et 4 juillet 2005, la reconnaissance était intervenue en moins d'un mois, paraît-il.

Aucune réponse satisfaisante ne lui a été réservée à ce jour, un simple courrier formel lui ayant été adressé l'informant du fait que sa demande était transmise à l'administration.

Monsieur le ministre, mes questions sont les suivantes.

Est-ce que l'avis de l'Institut Royal de Météorologie, permettant de reconnaître juridiquement ces inondations comme catastrophe naturelle, a été rendu? Si tel est le cas, pouvez-vous me préciser le contenu de ce rapport?

Actuellement, quelle est l'estimation du nombre de dossiers de personnes sinistrées et l'importance des dégâts commune par commune?

Si on s'oriente vers une reconnaissance officielle de cette calamité, pouvez-vous me préciser le calendrier précis qui aboutira à ladite reconnaissance? Quand doit avoir lieu la publication de l'arrêté royal de reconnaissance prévu par la loi du 12 juillet 1976 qui ouvre la procédure d'indemnisation?

overstromingen en schade in meer dan de helft van de Brusselse gemeenten tot gevolg. Brussels parlements lid en burgemeester van Sint-Agatha-Berchem Joël Riguelle vroeg u op 17 januari jongstleden in een brief nadere informatie over de officiële erkenning van die zware regenval als natuurramp. Een bevredigend antwoord heeft hij tot op heden niet gekregen.

Heeft het KMI intussen een advies uitgebracht op grond waarvan die overstromingen juridisch erkend kunnen worden als natuurramp? Zo ja, wat staat er in het rapport van het KMI?

Hoeveel dossiers van personen die schade geleden hebben, zullen er naar schatting per gemeente worden ingediend, en op hoeveel raamt men de schade in elke gemeente?

Wanneer zal deze ramp desgevallend officieel als dusdanig erkend worden? Wanneer zal het koninklijk besluit houdende de erkenning als natuurramp gepubliceerd worden overeenkomstig de wet van 12 juli 1976, waardoor de procedure voor schadeloosstelling kan worden opgestart.

23.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, le rapport de l'IRM fait apparaître que des pluies atteignant les critères définis dans la circulaire du 30 novembre 2001 sont tombées les 10 et 11 septembre 2005 sur les communes suivantes de l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale: Auderghem, Bruxelles, Etterbeek, Evere, Schaerbeek, Uccle, Watermael-Boitsfort, Woluwe-St-Lambert et Woluwe-St-Pierre.

23.02 Minister Patrick Dewael: Volgens het verslag van het KMI beantwoordt de regenval van 10 en 11 september 2005 aan de criteria die zijn vastgesteld in de omzendbrief van 30 november 2001, en dit voor de volgende gemeenten van het bestuurlijk arrondissement Brussel-Hoofdstad: Oudergem, Brussel, Etterbeek, Evere, Schaarbeek, Ukkel, Watermaal-Bosvoorde, Sint-Lambrechts-Woluwe en Sint-Pieters-Woluwe.

23.03 Joseph Arens (cdH): Pas Berchem-Ste-Agathe?

23.03 Joseph Arens (cdH): Sint-Agatha-Berchem staat dus niet in die lijst?

23.04 Patrick Dewael, ministre: Elle ne figure pas dans la liste. Vous

23.04 Minister Patrick Dewael:

pouvez me communiquer les communes qui ne sont pas dedans, je vous dis celles qui s'y trouvent. Je vous transmets un document reprenant les communes mentionnées, avec une estimation du nombre de sinistrés et des dommages par commune. L'arrêté royal de reconnaissance sera soumis au Conseil des ministres après-demain, vendredi 24 février. Si le Conseil des ministres marque son accord, l'arrêté sera soumis à la signature du Roi.

Inderdaad. Ik bezorg u een document met de getroffen gemeenten en een raming van het aantal schadegevallen en van de schade per gemeente. Als de ministerraad het koninklijk besluit tot erkenning goedkeurt dat hem overmorgen wordt voorgelegd, wordt het besluit ter ondertekening aan de Koning voorgelegd.

Le **président**: Il n'y a pas Berchem-Ste-Agathe, monsieur Arens, je suis désolé pour vous.

23.05 **Joseph Arens** (cdH): Je remercie le ministre pour sa réponse.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: La question n° 10504 de M. Olivier Maingain ainsi que la question n° 10509 de Mme Nahima Lanjri sont reportées.

La réunion publique de commission est levée à 18.25 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.25 uur.